Pindarus

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.

PINDARI

PINICIA.

ADIECTIS METRORUM SCHEMATIBUS

NOTISQUE CRITICIS

EDIDIT

CAR. HERM. WEISE.

VA EDITIO STEREOTYPA C. TAUCHNITIANA.

NOVA IMPRESSIO.

LIPSIAE

SUMPTIBUS OTTONIS HOLTZE.

1877.

IMPRESSERUNT METZGER & WITTIG, LIPSIAE.

PRAEFATIO.

Summi quoque lyricorum quotquot usquam uere omnium carmina quum nova editione stereoypa instauranda essent, facile apparuit, non posse mplius servari veterem illam et textus et versuum rdinationem ex Heyniana olim editione male deumtam, quam profecto iam ante hos quadraginta nnos abrogatam oportuit. Ea enim διόρθωσις fluerat ex medii aevi alicuius scholiastae, cuius odie nomen ignoratur, versuum constitutione, qui, tut multa sane satis bene, ita alia tamen valde ῤῥύθμως, alia, quo suum systema fulciret, violenter nutata lectione, et inprimis, ubi longa syllaba opus uerat, particula γε frequenter inserta, distinxerat. uam scholiastae illius ordinationem, ex principe dit. et e Calliergiana deinceps in omnes alias proagatam, quum et Heynius, propter aetatem et, ut se scribit, otii defectum, deserere non ausus esset, em tamen meliori ordinationi instituendae ansam raebuit, eo quod Hermanno auctor fuit scribendi bri de metris Pindari, in quo ille iam et longiores rsus plurimos et lectionis emendationes praeci-

puas proposuit, quas deinde Boeckhius fere on in textum suum recepit, et aliis auxit, et ve etiam magis longiores constituit, ideo quia dest tum habuit, nullas omnino in Pindaro admit verborum divisiones; quae tamen et multifar sine ullo dubio a scenicis sunt admissae, et a l daro omnino non ita alienae iudicandae viden ut eius rei causa versus effingantur ter saepe quater in exscribendo interrumpendi, praesei in editionibus nostrae similibus. Itaque nos mediam viam ingressi, hoc solum spectavimus, verus Pindari rhythmus ubique constaret, cete parum solliciti de divisionibus verborum, qua usu fuisse apertissimis documentis in scenicoi choricis carminibus edocemur. Textus lectioi in plerisque Hermanno-Boeckhianam secutus s nisi in paucis, in quibus vulgatam retinui.

Accedunt metrorum schemata, in quibus r nisi simplicem rhythmi cuiusque carminis norn dedimus, resolutionum in singulis passim facta notatione lectori relicta, accentu tamen et in l vibus posito, quo commodior scansio fieret.

Versuum numeros Heynianos citatorum ca hic quoque retinendos censuimus.

Scr. L. m. Apr. a. XLV.

Weise.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΓΕΝΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ

ΠΑΡΑ ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Πίνδαρος τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαϊφάντου κατὰ τοὺς ἀληθεστέρους· οἱ δὲ Σκοπελίνου φασίν· οἱ δὲ λέγουσι τὸν αὐτὸν Δαΐφαντον καὶ Σκοπελῖνον· οἱ δέ, Παγωνίδου καὶ Μυρτοῦς, ἀπὸ κώμης Κυνοκεφαλῶν. ἡ δὲ Μυρτὼ ἐγαμήθη Σκοπελίνῳ, τῷ αὐλητῇ, ὃς τὴν αὐλητικὴν διδάσκων τὸν Πίνδαρον, ἐπεὶ εἶδε μείζονος ἕξεως ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ, τῷ Ἑρμιονεῖ, μελοποιῷ, παρ᾽ ᾧ τὴν λυρικὴν ἐπαιδεύθη. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συγγεγένηται αὐτῷ, καὶ τέθνηκεν, ὅτε τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας δύο, Πρωτομάχην καὶ Πρωτομάχην. κατῴκει δὲ τὰς Θήβας, πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Ῥέας τὴν οἰκίαν ἔχων. ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν σφόδρα, ὢν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγραφε. νεώτερος δὲ ἦν Σιμωνίδου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου. κατὰ δὲ τὴν τοῦ Ξέρξου κατάβασιν ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη δὲ σφόδρα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος οὕτω φιλεῖσθαι, ὡς

καὶ μερίδα τῶν προσφερομένων τῷ θεῷ λαμβάνειν, καὶ τὸν ἱερέα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις Πίνδαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ. λόγος καὶ τὸν Πᾶνα ὀρχήσασθαί ποτε τὸν αὐτοῦ παιᾶνα καὶ χαίρειν ᾄδοντα τοῦτον ἀεὶ ἐν τοῖς ὄρεσι. φασὶ δὲ καί, ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοὺς ἐμπρήσαντες καὶ Θήβας, ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας αὐτοῦ, θεασάμενοι ἐπιγεγραμμένον τόνδε τὸν στίχον· Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγαν μὴ καίετε. ὅπερ καὶ Ἀλέξανδρον μετὰ ταῦτά φασι πεποιηκέναι. καὶ γὰρ οὗτος ἐμπρήσας τὰς Θήβας μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθρωδῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι, ἐζημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θηβαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκείνου ἔτισαν Ἀθηναῖοι. γέγραπται δὲ αὐτῷ ἑπτακαίδεκα βιβλία, ὧν τέσσαρα, ἡ λεγομένη περίοδος, τάδε, τὰ Ὀλύμπιά φημι, τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα, καὶ τὰ Ἴσθμια.

Ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια ἀγὼν εἰς τὸν Δία, τὰ Πύθια ἀγὼν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, τὰ Νέμεα ἀγὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία, τὰ δὲ Ἴσθμια ἀγὼν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δὲ ἔπαθλα τούτων ἐλαία, δάφνη, σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐ χρεία νῦν ἐστι λέγειν· περὶ δὲ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν εἰς τὰ περὶ Οἰνομάου καὶ Πέλοπος ἀναφέρουσιν, ἕτεροι δὲ Ἡρακλεῖ ἀνατιθέασιν. ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει, ἐνδοξότερον ποιῶν τὸν ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Αὐγείου κόπρον ἐκάθηρε, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολὺν στρατόν, τόν τε Αὐγείαν φονεύει, καὶ τὴν Ἦλιν παρεστήσατο, καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγών, ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν, ὅθεν καὶ τὸ ἔθος διαμεῖναι. ἀλλ' οὐδὲ αὐτὴ ἔμεινεν ἡ θέσις ἐπὶ τῆς συμβάσης αὐτῆς δυσχερείας· ὑπόμνησις δὲ ἦν. ἀλλ' Ἴφιτός τις και

Εὐρύλοχος τοὺς Κιῤῥαίους πολεμήσαντες (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὴν παράλιον τῆς Φωκίδος λῃσταὶ κατέχοντες) καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὁ μὲν Ἴφιτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὁ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος· καὶ ἐκ τούτου ἐπιμεῖναι τὴν θέσιν συνέβη.

Τέθνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος ἓξ καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονώς, ἢ, ὥς τινες, ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος κατὰ ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. ἀκροατὴς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. ὁ δὲ ἐπινίκιος, οὗ ἡ ἀρχή, ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδαρικά, διὰ το περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἤλιδι ἠγωνίσατο. γέγραπται δὲ Ἱέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων, (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς Σικελίας) ὃς και κτίστης Αἴτνης ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας. ἀποστείλας γὰρ οὗτος ἵππους εἰς Ὀλυμπίαν, ἐνίκησε κέλητι.

ΑΛΛΩΣ.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Πίνδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου, ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός· γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος, θυγατέρες δὲ Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. συνέβη δὲ αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα, ἐτῶν νε'. ἔγραψε δ' ἐν βιβλίοις ιζ', Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμούς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὕμνους, Διθυράμβους, Σκολιά, Ἐγκώμια, Θρήνους, Δράματα τραγικὰ ιζ', Ἐπιγράμματα ἐπικά, καὶ καταλογάδην Παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Λ Υ Μ Π Ι Α.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ Α.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ

ΚΕΛΗΤΙ.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ· ὁ δὲ στρ. α'.
χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,
μηκέθ' ἁλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρή-
μας δι' αἰθέρος·
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν·
θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει ἀντ. α'.

σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν·
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρ-
μιγγα πασσάλου
λάμβαν᾽· εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν·
ὅτε παρ᾽ Ἀλφεῷ σύτο, δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν
Συρακόσιον ἱπποχάρ- ἐπ. α΄.
μαν βασιλῆα. λάμπει δέ οἱ κλέος
παρ᾽ εὐάνορι Λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ·
τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο γαι-
άοχος Ποσειδᾶν,
ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ,
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.
ἦ θαυματὰ πολλά.
καί πού τι καὶ βροτῶν φρένας
ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
ἐξαπατῶντι μῦθοι·
Χάρις δ᾽, ἅπερ ἅπαντα τεύ- στρ. β΄
χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέροισα τιμάν, καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
ἁμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι

μάρτυρες σοφώτατοι.
στι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μεί-
ων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ', ἀντία προτέρων, φθέγξομαι,
ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,
δαμέντα φρένας ἱμέρῳ, ἀντ. β'.
χρυσέαισί τ' ἀν' ἵπποις
πατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.
ις δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι
φῶτες ἄγαγον·
ἔννεπε κρυφᾶ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον κάτα μέλη,
τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύματα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.
ἐμοὶ δ' ἄπορα, γαστρίμαρ- ἐπ. β'.
γον μακάρων τιν' εἰπεῖν. ἀφίσταμαι.
ἀκέρδεια λέλογχεν
θαμινὰ κακαγόρως.
εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμ-
που σκοποὶ ἐτίμα-
σαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη· κόρῳ δ' ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον,

τάν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμα-
σε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον,
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν,
εὐφροσύνας ἀλᾶται.
ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον στρ.
τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαι
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λασέμεν ἔ
δων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον
Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔ- ἀντ.
δοξον Ἱπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφ
ἄπυεν βαρύκτυπον
εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ
πὰρ ποσὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε· Φίλια δῶρα Κυπρίας, ἄγ', εἴ τι, Ποσ
δαον, ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον·
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον,
ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις,

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίν- ἐπ. γ'.
δυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.
θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα,
τί κέ τις ἀνώνυμον
γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕ-
ψοι μάταν, ἁπάντων
καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος
ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν· οὐδ' ἀ-
κράντοις ἐφάψατ' ὦν ἔπεσ-
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς
ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον, πτεροῖ-
σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.
ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν στρ. δ'.
παρθένον τε σύνευνον·
κε τε λαγέτας ἓξ ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,
ύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βω-
μῷ. τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται,
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν
ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰ- ἀντ. δ'.
εὶ παράμερον ἐσλὸν
ατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ

Αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή. πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἄλλον, ἢ δύνα
κυριώτερον,
τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων π
θεὸς ἐπίτροπος ἐών, τεαῖσι μήδεται,
ἔχων τοῦτο κῆδος, Ἱέρων,
μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι
σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐ-
ξειν, ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων,
παρ' εὐδείελον ἐλθὼν
Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλ-
κᾷ τρέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυ
βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον
ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ
τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλ-
λανας ἐόντα παντᾷ.

ΕΙΔΟΣ Β.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, στρ. α΄.
τίνα θεόν, τίν᾽ ἥρωα, τίνα δ᾽ ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἤτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ᾽ ἔστασεν Ἡρακλέης,
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον ὀπί,
δίκαιον ξένον,
ἔρεισμ᾽ Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον, ὀρθόπολιν·
καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ, ἀντ. α΄.
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ᾽ ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰὼν τ᾽ ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ
[χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ᾽ ἀρεταῖς.
ἀλλ᾽, ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων,
ἀέθλων τε κορυφάν,
πόρον τ᾽ Ἀλφεοῦ,
ἰανθεὶς ἀοιδαῖς,

εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον
λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων ἐπ. α΄.
ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν, ἀποίητον οὐδ᾽ ἂν
χρόνος, ὁ πάντων πατήρ, δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ᾽ ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,
ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ στρ. β.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα· πένθος δ᾽ ἐπί-
[τνει βαρὺ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ, τανυέθει-
ρα Σεμέλα· φιλεῖ
δέ μιν Παλλὰς αἰεί,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.
λέγοντι δ᾽ ἐν καὶ θαλάσσᾳ ἀντ. β.
μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἤτοι βροτῶν
[κέκριται
πεῖρας οὔ τι θανάτου,
οὐδ᾽, ἁσύχιμον ἁμέραν ὁπότε, παῖδ᾽ Ἀλίου,
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
τελευτάσομεν.
ῥοαὶ δ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.
οὕτω δὲ Μοῖρ᾽, ἅ τε πατρώϊον ἐπ. β.
τῶνδ᾽ ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ

ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱὸς
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν
παλαίφατον τέλεσσεν.
ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς — στρ. γ'.
ἔπεφνέν οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον.
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπόντι Πολυνείκει, νέοις ἐν
[ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις.
ὅθεν σπέρματος ἔχον-
τα ῥίζαν, πρέπει
τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.
Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς — ἀντ. γ'.
γέρας ἔδεκτο· Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν,
Ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδε-
[καδρόμων
ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν,
πειρώμενον ἀγωνίας, παραλύει δυςφρόνων.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
δεδαιδαλμένος
φέρει τῶν τε καὶ τῶν
καιρόν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν,
ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἀλαθινὸν — ἐπ. γ'.
ἀνδρὶ φέγγος· εἴ γέ μιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
ποινὰς ἔτισαν· τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
ἀλιτρά, κατὰ γᾶς δικάζει τις, ἐχθρᾷ
λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.
ἶσον δὲ νύκτεσσιν αἰεί, — στρ. δ'.

ἶσα δ' ἐν ἁμέραις, ἅλιον ἔχοντες, ἀπονέστερον
ἐσλοὶ νέμονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χε-
[ρὸς ἀκμᾷ
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
θεῶν, οἵτινες ἔχαι-
ρον εὐορκίαις,
ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα. τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.
ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς ἀντ. δ'.
ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔν-
[θα μακάρων
νᾶσος ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέοισιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν, ἀπ' ἀ-
γλαῶν δενδρέων,
ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις
βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος· ἐπ. δ'.
ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,
πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·
ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τρωΐας στρ. ε'.
ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα· Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν·
Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος
[ὠκέα βέλη
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας

φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τοπάν, ἑρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολ-
λὰ εἰδὼς φυᾷ.
μαθόντες δέ, λάβροι
παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρύετον
Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. ἀντ. ε΄.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε, θυμέ. τίνα βάλλομεν
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς ἱέντες;
[*ἐπί τοι*
Ἀκράγαντι τανύσαις,
αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν᾽ ἑκατόν
γε ἐτέων πόλιν
φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν, ἀφθονέστερόν τε χέρα
Θήρωνος. ἀλλ᾽ αἶνον ἔβα κόρος ἐπ. ε΄.
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ᾽ ἀνδρῶν,
τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·
ἐκεῖνος ὅσα χάρματ᾽ ἄλλοις ἔθηκεν,
τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

ΕΙΔΟΣ Γ.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ

ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν, στρ.
καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ,
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων, εὔχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν
ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα
μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ
ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ἀντ.
ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν,
καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν,
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως·
ἅ,τε Πίσα με γεγωνεῖν· τᾶς ἄπο
θεύμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαὶ
ᾧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς ἐπ.
Ἡρακλέος προτέρας,

ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας γλεφάρων
Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν
ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ
γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας· τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν
Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων,
δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις, Ἀπόλ- στρ. β'.
λωνος θεράποντα, λόγῳ.
πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ
ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα
ξυνὸν ἀνθρώποις, στέφανόν τ᾽ ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέν-
των, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,
καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν ἀντ. β'.
καὶ πενταετηρίδ᾽ ἁμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ.
ἀλλ᾽ οὐ καλὰ δένδρε᾽ ἔθαλλεν
χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος.
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξεί-
αις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀλίου.
δὴ τότ᾽ ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαι-
ν᾽ Ἰστρίαν νιν· ἔνθα Λατοῦς ἐπ. β'.
ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ᾽ ἐλθόντ᾽ Ἀρκαδίας ἀπὸ δει-
ρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν·
εὖτέ μιν, ἀγγελίαις
Εὐρυσθέος, ἔντυ᾽ ἀνάγκα πατρόθεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξον-

ϑ᾽· ἅν ποτε Ταΰγέτα
ἀντιθεῖσ᾽ Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱράν·
τὰν μεθέπων, ἴδε καὶ κείναν χθόνα, στρ. γ
πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς·
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν,
δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν
ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.
τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν, Οὔλυμπόνδ᾽ ἰών, ἀντ. γ΄.
θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
ἀνδρῶν τ᾽ ἀρετᾶς πέρι, καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ᾽ ὦν πὰρ
θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ᾽ ἐλθεῖν κῦδος, εὐίππων διδόντων
Τυνδαριδᾶν· ὅτι πλείσταισι βροτῶν
ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,
εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσον- ἐπ. γ΄
τες μακάρων τελετάς.
εἰ δ᾽ ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων
δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον·
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν
Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος στηλᾶν. τὸ πόρσω
δ᾽ ἔστι σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις. οὐ μὴν διώξω. κεινὸς εἴην.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩΙ

ΑΠΗΝΗΙ.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βρον- στρ.
τᾶς ἀκαμαντόποδος,
Ζεῦ· τεαὶ γὰρ Ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοι-
δᾶς ἑλισσόμεναί μ᾽ ἔπεμψαν,
ὑψηλοτάτων μάρτυρ᾽ ἀέθλων·
ξείνων δ᾽ εὖ πρασσόντων, ἔσα-
ναν αὐτίκ᾽ ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί·
ἀλλ᾽, ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
ἶπον ἠνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα
Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,
χρονιώτατον φάος εὐ- ἀντ.
ρυσθενέων ἀρετᾶν.
Ψαύμιος γὰρ ἵκει
ὀχέων· ὅς, ἐλαίᾳ στεφανω-

θεὶς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεὶ
μιν αἰνέω, μάλα μὲν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς ἁσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ
γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον.
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·
ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ᾽ ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον,
ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών·
οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις
ἐν ἀνδράσιν πολιαὶ
θαμά, καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΨΑΥΜΙΔΙ

ΑΠΗΝΗΙ.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκὺν στ. α'.
τῶν Οὐλυμπίᾳ, Ὠκεανοῦ θύγατερ,
καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ
Ψαύμιός τε δῶρα·
ὅς, τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον, ἀ. α'.
βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορ-
ταῖς θεῶν μεγίσταις,
ὑπὸ βουθυσίαις, ἀέθλων τε πεμ-
'πταμέροις ἁμίλλαις,
ἵπποις, ἡμιόνοις τε, μοναμπυκίᾳ τε. ἐπ. α'.
τὶν δὲ κῦδος ἁβρὸν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ
ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε, καὶ
τὰν νέοικον ἕδραν.
ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων στ. β'.
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀεί-
δει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανιν, ἐγ-
χωρίαν τε λίμναν,

καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἶσιν ἄρδει στρατόν·
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως [ἀντ. β΄.
ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος
τόνδε δᾶμον ἀστῶν.
αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε ἐπ. β΄.
μάρναται πρὸς ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον.
ηὖ δ' ἔχοντες, σοφοὶ καὶ πολί-
ταις ἔδοξαν ἔμμεν.
σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον, στ. γ΄.
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖ-
όν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι, Λυδίοις
ἀπύων ἐν αὐλοῖς,
αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς ἀντ. γ΄.
δαιδάλλειν· σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσει-
δανίαισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον, φέρειν γῆρας εὔ-
θυμον ἐς τελευτάν,
υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' ἐπ. γ΄.
εἴ τις ὄλβον ἄρδει,
ἐξαρκέων κτεάτεσσι, καὶ
εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύ-
σῃ θεὸς γενέσθαι.

ΕΙΔΟΣ ΣΤ.

ΑΓΗΣΙΑΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ

ΑΠΗΝΗΙ.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτει- στρ. α'.
χεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον
πάξομεν. ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἴ-
η μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστὴρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσ-
σᾶν· τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνὴρ ἐπικύρσαις
ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς;
ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ ἀντ. α'.
δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ
οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις,
τίμιαι. πολλοὶ δὲ μέμναν-
ται, καλὸν εἴ τι πονάθῃ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλεΐ-
δαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον

φθέγξατ᾽, ἐπεὶ κατὰ γαῖ᾽ αὐ-
τόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.
ἑπτὰ δ᾽ ἔπειτα πυρᾶν ἐπ. α
νεκρῶν τελεσθέντων, Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦ-
τόν τι ἔπος· ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς,
ἀμφότερον, μάντιν τ᾽ ἀγαθόν,
καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καὶ
ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ
πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔ φιλόνεικος ἐών,
οὔτ᾽ ὦν δύςερίς τις ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις,
τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρή-
σω· μελίφθογγοι δ᾽ ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.
ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη στρ.
μοι σθένος ἡμιόνων,
ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ᾽ ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλ-
λᾶν ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο. χρὴ τοίνυν πύλας ὕ-
μνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς.
πρὸς Πιτάναν δέ, παρ᾽ Εὐρώ-
τα πόρον, δεῖ σάμερόν μ᾽ ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ·
ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖ- ἀντ.
σα Κρονίῳ, λέγεται
παῖδ᾽ ἰοβόστρυχον Εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις.

κυρίᾳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ'
ἀμφιπόλους, ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισά-
νᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν.
ἔνθα τραφεῖσ', ὑπ' Ἀπόλλω-
νι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν ἐπ. β'.
παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο γόνον·
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶναδ', ἐν θυ-
μῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος
ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον
ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν
λόχμας ὑπὸ κυανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον.
τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας πραΰμη-
τίν τ' Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε Μοίρας.
ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖ- στρ. γ'.
νός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέ-
ψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεὶ
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυ-
θῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐά-

ὄνα τέκοι· Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν
πατρός· πέρι θνατῶν δ' ἔσεσθαι ἀντ. γ'
μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον· οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι,
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο, πεμπταῖ-
ον γεγεναμένον. ἀλλ' ἐγ-
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ,
ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀ-
κτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν
σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμι-
ξεν καλεῖσθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ
τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. ἐπ. γ'.
τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν ἥβας, Ἀλφεῷ μέσ-
σῳ καταβάς, ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν
ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον
Δάλου θεοδμάτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον
τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀν-
τεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς
πατρία ὄσσα, μετάλλα-
σέν τέ μιν· ὄρσο, τέκνον, δεῦρο πάγ-
κοινον ἐς χώραν ἴμεν, φάμας ὄπισθεν.
ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν στρ. δ'.
ἀλίβατον Κρονίου·
ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας· τόκα μέν, φωνὰν ἀκούεν

δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαΐδᾶν, πατρὶ
ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον, τεθ-
μόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ βω-
μῷ τότ᾽ αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.
ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ᾽ Ἕλλα- ἀντ. δ΄.
νας γένος Ἰαμιδᾶν.
ὄλβος ἅμ᾽ ἕσπετο· τιμῶντες δ᾽ ἀρετάς,
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται. τεκμαίρει
χρῆμ᾽ ἕκαστον. μῶμος ἐξ ἄλ-
λων κρέμαται φθονεόντων
τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστά-
ζει χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ᾽ ἐτύμως ὑπὸ Κυλλά-
νας ὄροις, Ἀγησία, μάτρωες ἄνδρες
ναιετάοντες, ἐδώ- ἐπ. δ΄.
ρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν
εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ᾽ ἀέθλων,
Ἀρκαδίαν τ᾽ εὐάνορα τι-
μᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρί,
κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν᾽ ἐπὶ
γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ᾽ ἐθέλοντα προσέρπει
καλλιρόοισι πνοαῖς. ματρομά-
τωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα,

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, στρ. ε'
τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν
Παρθενίαν κελαδῆσαι·
γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν·
ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,
ἠϋκόμων σκυτάλα Μοι-
σᾶν, γλυκὺς κρητὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.
εἶπον δέ, μεμνᾶσθαι Συρακοσ- ἀντ. ε'
σᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λευκίπ-
που τε θυγατρὸς ἑορτάν,
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἁδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γιγνώσκοντι. μὴ θραύ-
σαι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐ-
ηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον,
οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ ἐπ. ε'
Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον,
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ'
Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ', ἐν χειμερίᾳ
νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπε-
σκίμφθαι, δύ' ἄγκυραι. θεὸς
τῶνδ' ἐκείνων τε κλυτὰν
αἶσαν παρέχοι φιλέων.

δέσποτα ποντόμεδον,
εὐθὺν δὲ πλόον, καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα, δίδοι, χρυ-
σαλακάτοιο πόσις Ἀμφιτρί-
τας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ΔΙΑΓΟΡΑΙ ΡΟΔΙΩΙ

ΠΥΚΤΗΙ.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλών, στ. α'.
ἀμπέλου ἔνδον καχλάζοισαν δρόσῳ,
δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων
οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον, κορυφὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν, κᾶδός τε τιμά-
σαις ἑόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκέ μιν ζα-
λωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς· [ἀντ. α'.
καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός,
ἱλάσκομαι
Οὐλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικών-

τεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζω-
θάλμιος, ἁδυμελεῖ
θαμὰ μὲν φόρμιγγι, παμφώ-
νοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.
καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων ἐπ.
σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας
Ἀελίοιό τε νύμφαν
Ῥόδον, εὐθυμάχαν
ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλ-
φειῷ στεφανωσάμενον
αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα,
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ,
πατέρα δὲ Δαμάγητον ἀδόντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ. [στ. β'.
ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ
πατρόθεν, ἐκ Διὸς εὔχονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι
ματρόθεν, Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώ-
πων φρασὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθμητοι κρέμανται.
τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν, [ἀντ.
ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον
σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκταν' ἐν Τί-

ρυνθι Λικύμνιον, ἐλθόντ᾽ ἐκ θαλάμων Μιδέας,
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς.
αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. Μαν-
τεύσατο δ᾽ ἐς θεὸν ἐλθών.
τῷ μὲν ὁ χρυσοκόμας ἐπ. β΄.
εὐώδεος ἐξ ἀδύτου, ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ᾽ ἀκτᾶς
εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον
νομόν, ἔνθα ποτὲ
βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσέαις νεφάδεσσι πόλιν,
ἁνίχ᾽ Ἁφαίστου τέχναισι,
χαλκελάτῳ πελέκει,
πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ᾽ ἄκραν
ἀνορούσαισ᾽, ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
οὐρανὸς δ᾽ ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.
τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας στ. γ΄.
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος
παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν
βωμὸν ἐναργέα, καί, σεμνὰν θυσίαν θέμενοι,
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ᾽ ἐγ-
χειβρόμῳ. ἐν δ᾽ ἀρετὰν
ἔβαλεν καὶ χάρματ᾽ ἀνθρώ-
ποισι προμαθέος αἰδώς. [ἀντ. γ΄.
ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ Λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν
ἔξω φρενῶν.
καί τοι γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες

σπέρμ᾽ ἀνέβαν φλογὸς οὔ· τεῦξαν δ᾽ ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει· κείνοις ὁ μὲν ξαν-
θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ
δέ σφισιν ὤπασε τέχναν
πᾶσαν ἐπιχθονίων ἐπ. γ'.
Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόν-
τεσσί θ᾽ ὁμοῖα κέλευθοι
φέρον. ἦν δὲ κλέος
βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία
μείζων ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ᾽ ἀνθρώπων παλαιαὶ
ῥήσιες, οὔπω, ὅτε
χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ·
ἁλμυροῖς δ᾽ ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.
ἀπεόντος δ᾽ οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου· στρ. δ'
καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
ἁγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμ πάλον μέλ-
λεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
εἶπέ τιν᾽ αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας
αὐξομέναν πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώ-
ποισι, καὶ εὔφρονα μήλοις. [ἀντ. δ'
ἐκέλευσεν δ᾽ αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ᾽ ὅρκον μέγαν
μὴ παρφάμεν,
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι,

φαεννὸν ἐς αἰθέρα μιν πεμφθεῖσαν ἑᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτα-
σαν δὲ λόγων κορυφαὶ
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι.
βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς
νᾶσος· ἔχει τέ μιν ὀ- ἐπ. δ'.
ξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων.
ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
τέκεν ἑπτά, σοφώ-
τατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων
ἀνδρῶν παραδεξαμένους,
παῖδας· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον,
πρεσβύτατόν τε Ἰά-
λυσον ἔτεκεν, Λίνδον τ'. ἀπάτερθε δ' ἔχον,
διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωΐαν,
ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.
τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ, [στρ. ε'.
ὥσπερ θεῷ,
μήλων τε κνισσάεσσα πομπά,
καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς· κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ
τετράκις εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ,
καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις. [ἀντ. ε'.
ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω μιν· τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα καὶ Θήβαις· ἀγῶνές τ' ἔννομοι
Βοιώτιοι,
Πέλλανά τ'· Αἰγίνᾳ τε νικῶν-

θ᾽ ἑξάκις· ἐν Μεγάροισίν τ᾽ οὐχ ἕτερον λιθίνα
ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ᾽ ὦ Ζεῦ πάτερ, νώ-
τοισιν Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου
τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν
ἄνδρα τε, πὺξ ἀρετὰν ἐπ. ε΄.
εὑρόντα· δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν,
καὶ ποτ᾽ ἀστῶν, καὶ ποτὶ ξεί-
νων· ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν εὐθυπορεῖ,
σάφα δαεὶς, ἅ τε οἱ πατέρων
ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινὸν
σπέρμ᾽ ἀπὸ Καλλιάνα-
κτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
θαλίας καὶ πόλις. ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου,
ἄλλοτ᾽ ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

ΕΙΔΟΣ Η.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία, στ. α΄
δέσποιν᾽ ἀλαθείας· ἵνα μάντιες ἄνδρες,

ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι, παραπει-
ρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν᾽ ἔχει λόγον, ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν·
νεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταί· α. α'.
ἀλλ᾽, ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ᾽ Ἀλφεῷ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν
δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεί,
ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ᾽ ἀγλαόν.
ἄλλα δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλαὶ δ᾽ ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραξίας·
Τιμόσθενες, ὔμμε δὲ κλάρωσεν πότμος ἐπ. α'.
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃν μὲν
ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ᾽ ἐςορᾶν καλός· ἔργῳ
τ᾽ οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων,
ἐξένεπε, κρατέων
πάλᾳ, δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
ἔνθα Σώτειρα, Διὸς ξενίου
πάρεδρος, ἀσκεῖται Θέμις
ιοχ᾽ ἀνθρώπων. ὅ τι γὰρ πολύ, καὶ πολλᾷ ῥέπει,
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενί, μὴ παρὰ καιρόν, [στ. β'.
δυςπαλές· τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων
καὶ τάνδ᾽ ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις

κίονα δαιμονίαν,
(ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι·)
Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ· ἀντ. β΄.
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον
τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
τείχεος· ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.
γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον, ἐπ. β΄.
πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς,
οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὖθι δ', ἀτυζομένω, πνοὰς βάλον·
εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαί-
νων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς,
ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται,
(ὣς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·)
οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν· ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται
καὶ τετράτοις. ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἴπαις, [σ. γ΄.
Ξάνθον ἤπειγεν, καὶ Ἀμαζόνας εὐ-
ίππους, καὶ ἐς Ἴστρον, ἐλαύνων.
ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν
ἅρμα θοὸν τάνυεν,
ἀποπέμπων Αἰακὸν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

αὶ Κορίνθου δειράδ᾽, ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν. ἀ. γ'.
τερπνὸν δ᾽ ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ᾽ ἐγὼ Μειλησίᾳ ἐξ ἀγενεί-
ων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος·
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν·
τὰν δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνδρῶν μάχαν
ἐν παγκρατίῳ. τὸ διδάξασθαι δέ τοι, ἐπ. γ'.
εἰδότι ῥᾴτερον· ἄγνω-
μον δέ, τὸ μὴ προμαθεῖν.
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δ᾽ ἐκεῖνος ἂν εἴποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων,
τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει,
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων
μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων,
νίκαν τριακοστὰν ἑλών·
τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ᾽ οὐκ ἀμπλακὼν σ. δ.
ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις
νόστον ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν
γλῶσσαν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον·
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος ἀντίπαλον.
Ἀΐδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.
λλ᾽ ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι ἀντ. δ'
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκει-

ται φυλλοφόρων ἀπ᾽ ἀγώνων.
ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
καννόμον ἐρδόμενον.
κατακρύπτει δ᾽ οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.
Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων ἐπ.
ἀγγελίας, ἐνέποι κεν
Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν ὤπασεν
Ζεὺς γένει. ἐσλὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἐσλοῖς
ἔργα θέλοι δόμεν· ὀξεί-
ας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν
μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ᾽ ἀπήμαντον ἄγων βίοτον,
αὐτούς τ᾽ ἀέξοι καὶ πόλιν.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩΙ ΟΠΟΥΝΤΙΩ

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος στρ.
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ,
καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς,

ἄρεσκε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἁγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις·
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖςδε βέλεσσιν,
τὸ δήποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ
ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας.
πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν ἀντ. α'.
Πυθῶναδ' ὀϊστόν. οὔ-
τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ,
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος. αἰνήσαις ἑ καὶ υἱόν·
ἃν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ Σώτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία. θάλλει δ' ἀρεταῖς, ἴ-
σον τε Κασταλίᾳ παρ' Ἀλ-
φειοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν
Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.
ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν ἐπ. α'.
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου
θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾷ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι
κᾶπον· κεῖναι γὰρ ὤπασαν
τὰ τέρπν'· ἀγαθοὶ δὲ καὶ
σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες
ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντία στρ. β'.

πῶς ἂν τριόδοντος Ἡ-
ρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν,
ἁνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,
ἤρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ' Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν
θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον, στόμα, ῥῖψον·
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεούς,
ἐχθρὰ σοφία· καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν, ἀντ. β.
μανίαισιν ὑποκρέκει.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι-
αῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων. φέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν', αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ,
Πύῤῥα Δευκαλίων τε, Παρνασοῦ καταβάντε,
δόμον ἔθεντο πρῶτον· ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτησάσθαν λίθινον γόνον·
λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.
ἔγειρ' ἐπέων σφὶν οἶμον λιγύν,
αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων ἐπ. β.
νεωτέρων. λέγοντι μὰν
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος· ἀλλὰ
Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ' ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος
φύτλας κοῦροι κορᾶν τε φερ-
τάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώ-

ρίοι βασιλῆες αἰεί.
πρὶν Ὀλύμπιος ἁγεμών, στρ. γ'.
τὰν παῖδ' ἀπὸ γᾶς Ἐπει-
ῶν Ὀποῦντος ἀναρπάσαις, ἕκαλος
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς, καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι μιν αἰών, πότμον ἐφάψαις,
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος, εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱόν,
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καὶ
ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.
ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι, ἀντ. γ'.
ἔκ τ' Ἄργεος, ἔκ τε Θη-
βᾶν, ἰδ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
υἱὰ δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων
Αἰγίνας τε Μενοίτιον. τοῦ παῖς, ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθρανος πεδίον μολών, ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.
ἐξ οὗ Θέτιος γ' οὐλίῳ γόνος μιν ἐν ἄρει
παραγορεῖτο, μήποτε ἐπ. γ'.
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ·
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἕσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ

τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαι-
σι Λαμπρομάχου μίτραις,
ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν
μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν. στρ. δ'.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίν-
θου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι,
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον·
Ἄργει δ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις
οἷον ἐν Μαραθῶνι, συλαθεὶς ἀγενείων,
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων, ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν;
φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσσαις,
διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ,
ὡραῖος ἐὼν καὶ καλός, κάλλιστά τε ῥέξαις;
τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ ἀντ. δ'.
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη
Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου·
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
ὤρουσαν ἑλέσθαι.
ἄνευ δὲ θεοῦ, σεσιγαμένον
οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι
ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι, ἐπ. δ'.
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
μελέτα. σοφίαι μὲν
αἰπειναί. τοῦτο δὲ προςφέρων ἆθλον,
ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων,

*τόνδ᾽ ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶν-
τ᾽ ἀλκάν, Αἰάντεόν τε δαί-
θ᾽ ὃς Οἰλιάδα νικῶν
ἐπεστεφάνωσε βωμόν.*

ΕΙΔΟΣ Ι.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩΙ ΛΟΚΡΩΙ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩΙ

ΠΥΚΤΗΙ.

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα στρ.
*χρῆσις· ἔστιν δ᾽ οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων, παίδων Νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων
τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.
ἀφθόνητος δ᾽ αἶνος Ὀλυμπιονίκαις* ἀντ.
*οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἁμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
ἐκ θεοῦ δ᾽ ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν.
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν
κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας* ἐπ.
ἁδυμελῆ κελαδήσω,

τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ᾽, ἐγγυάσομαι
μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατόν,
μηδ᾽ ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματάν, ἀφίξε-
σθαι. τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ᾽ αἴθων ἀλώπηξ
οὔτ᾽ ἐρίβρομοι λέον-
τες διαλλάξαιντο ἦθος.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΑΓΗΣΙΔΑΜΩΙ.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι στρ. α΄.
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ
μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ᾽. ὦ
Μοῖσ᾽, ἀλλὰ σύ, καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ
ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.
ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος ἀντ. α΄.
ἀμὸν κατῄσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖ-
αν ἐπιμομφὰν τόκος ὀνάτωρ.
νῦν, ψᾶφον ἑλισσομέναν
ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον·

ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.
νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν ἐπ. α΄.
Ζεφυρίων·
μέλει τέ σφισι Καλλιόπα,
αὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ [ὑπέρβιον
Ἡρακλέα· πύκτας δ᾽ ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
Ἴλᾳ φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος, ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ᾽ ἀρετᾷ ποτὶ
ελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.
ἄπονον δ᾽ ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, στρ. β΄.
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ᾽ ἐξαίρετον ἀεῖσαι
θέμιτες ὦρσαν Διός, ὃν ἀρχαί-
ῳ σάματι πὰρ Πέλοπος
βίη Ἡρακλέος ἐκτίσσατο,
ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,
πέφνε δ᾽ Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον ἀντ. β΄.
ἀέκοντ᾽ ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο. λόχμαισι δὲ δοκεύσαις
ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κεί-
νους Ἡρακλέης ἐφ᾽ ὁδῷ·
ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον
ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν,
μυχοῖς ἥμενοι Ἄλιδος,
Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ἐπ. β΄.

ξεναπάτας
Ἐπειῶν βασιλεύς, ὄπιθεν
οὐ πολλόν, ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ
πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας
ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων
ἀποθέσθ᾽ ἄπορον.
κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος
ἁλώσιος ἀντάσαις, θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.
ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν σ. γ'.
λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος
πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξαις
Ἄλτιν μὲν ὅγ᾽ ἐν καθαρῷ
διέκρινε. τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ
μετὰ δώδεκ᾽ ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον ἀντ. γ'.
Κρόνου προςεφθέγξατο· πρόσθε γὰρ
νώνυμνος, ἇς Οἰνόμαος ἆρχε,
βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ
δ᾽ ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν,
ὅ τ᾽ ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον
Χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω ἐπ. γ'.
κατέφρασεν,
ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε, καὶ πενταετηρίδ᾽ ὅπως ἄρα
ἔστασαν ἑορτάν, σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ

νικαφορίαισί τε.
τίς δὴ ποταίνιον
ἔλαχε στέφανον
χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι,
ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος, ἔργῳ καθελών;
σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν τόνον, στρ. δ'.
ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λυκυμνίου
Οἰωνός· ἷκεν δὲ Μιδέαθεν
στρατὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ πάλᾳ κυ-
δαίνων Ἔχεμος Τεγέαν·
Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν
ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου· ἀντ. δ'.
ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν·
μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ,
χέρα κυκλώσαις, ὑπὲρ ἁπάντων,
καὶ συμμαχία θόρυβον
παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἕσπερον
ἔφλεξεν εὐώπιδος
Σελάνας ἐρατὸν φάος.
ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖ- ἐπ. δ'.
σι θαλίαις
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καί νυν ἐπωνυμίαν [χάριν
νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντὰν
καὶ πυρπάλαμον βέλος,
ὀρσικτύπου Διός,
ἐν ἅπαντι κράτει

αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων,
τὰ παρ' εὐκλεῖ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν· στρ. ε'.
ἀλλ' ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος
τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ τοι θερ-
μαίνει φιλότατι νόον·
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
ἐπακτὸν ἀλλότριον,
θνάσκοντι στυγερώτατος·
καὶ ὅταν, καλὰ ἔρξαις, ἀοιδᾶς ἄτερ, ἀντ. ε'.
Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμὸν
ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις
ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν.
τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα
γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.
τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.
ἐγὼ δέ, συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, ἐπ. ε'.
κλυτὸν ἔθνος
Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρ-
[χεστράτου
αἴνησα· τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ,
βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον
ἰδέᾳ τε καλὸν
ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε, σὺν Κυπρογενεῖ.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩΙ

ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩΙ.

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, στρ.
Ἱμέραν εὐρυσθενέ᾽ ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι,
κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἵ γε μὲν ἀνδρῶν
πόλλ᾽ ἄνω, τὰ δ᾽ αὖ κάτω ψεύ-
δη μεταμώνια τάμνοι-
σαι, κυλίνδοντ᾽ ἐλπίδες·
σύμβολον δ᾽ οὔ πώ τις ἐπιχθονίων ἀντ.
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν·
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ᾽ ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
ἔμπαλιν μὲν τέρψιος· οἱ δ᾽, ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις, ἐσ-
λὸν βαθὺ πήματος ἐν μι-
κρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.
υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν, ἐπ.
ἐνδομάχας ἅτ᾽ ἀλέκτωρ,
συγγόνῳ παρ᾽ ἑστίᾳ
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,

εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα
Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ᾽ Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος,
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ᾽, Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμι-
λέων παρ᾽ οἰκείαις ἀρούραις.

ΕΙΔΟΣ ΙΓ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩΙ

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩΙ ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩΙ.

Τρισολυμπιονίκαν στρ. α΄.
ἐπαινέων οἶκον, ἅμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνη-
ταί τε, βάθρον πολίων ἀσφαλές,
Δίκα καὶ ὁμότροπος Εἰράνα, ταμίαι
ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι
παῖδες εὐβούλου Θέμιτος·
ἐθέλοντι δ᾽ ἀλέξειν ἀντ. α΄.
ὕβριν, κόρου ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι

εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὔμμιν δέ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νι-
καφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν
ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς
ἐν ἀέθλοισιν, πολλὰ δ᾽ ἐν
καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον
ὧραι πολυάνθεμοι ἀρ- ἐπ. α΄.
χαῖα σοφίσμαθ᾽· ἅπαν δ᾽ εὑρόντος ἔργον.
ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες διθυράμβῳ;
τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰω-
νῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκ᾽;
ἐν δὲ Μοῖσ᾽ ἁδύπνοος,
ἐν δ᾽ Ἄρης ἀνθεῖ νέων
οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.
ὕπατ᾽, εὐρὺ ἀνάσσων στρ. β΄.
Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων,
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον·
δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τε-
θμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας,
πεντάθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· οὐκ
ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ
θνατὸς οὔπω τις πρότερον.
δύο δ᾽ αὐτὸν ἔρεψαν ἀντ. β΄.
πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα. Νέμεά τ᾽ οὐκ ἀντιξοεῖ·

πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ᾽ Ἀλφεοῦ
ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,
Πυθοῖ τ᾽ ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου
θ᾽, ἁλίῳ ἀμφ᾽ ἑνί, μηνός τέ οἱ
τωὐτοῦ κρανααῖς ἐν Ἀθάναισι τρία μὰν
ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα
θῆκε κάλλιστ᾽ ἀμφὶ κόμαις,
Ἑλλώτια δ᾽ ἑπτάκις· ἐν δ᾽ ἐπ. β΄
ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τερψίᾳ δ᾽ ἕσποντ᾽ Ἐριτίμῳ τ᾽ ἀοιδαί.
ὅσσα τ᾽ ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε,
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος,
δηρίομαι πολέσι περὶ πλή-
θει καλῶν. ὡς μὰν σαφὲς
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν
ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.
ἕπεται δ᾽ ἐν ἑκάστῳ στρ. γ΄
μέτρον· νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλεὶς
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων
πόλεμόν τ᾽ ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν
οὐ ψεύσομ᾽ ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν
πυκνότατον παλάμαις, ὡς θεόν,
καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν
τὸν γάμον αὐτᾷ, ναΐ σώ-
τειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.
τὰ δὲ καί ποτ᾽ ἐν ἀλκᾷ ἀντ. γ΄.
πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ᾽ ἀμφότερα μαχᾶν τέμνειν τέλος·

τοὶ μὲν, γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος,
Ἑλέναν κομίζοντες· οἱ δ᾽ ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόν-
τα τρόμεον Δαναοί. τοῖσι μὲν
ἐξεύχετ᾽, ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου
μὲν πατρὸς ἀρχὰν καὶ βαθὺν
κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον,
ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱ- ἐπ. γ΄.
όν ποτε Γοργόνος, ἦ πόλλ᾽, ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων, ἔπαθεν,
πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν
Παλλὰς ἤνεγκ᾽· ἐξ ὀνείρου δ᾽ αὐτίκα
ἦν ὕπαρ· φώνασε δ᾽· εὕδεις,
Αἰολίδα βασιλεῦ; ἄγε φίλ-
τρον τόδ᾽ ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νίν, θύων
ταῦρον ἀργόν, πατρὶ δεῖξον.
κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ στρ. δ΄.
κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν. ἀνὰ δ᾽ ἔπαλτ᾽ ὀρθῷ ποδί,
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν
πράγματος, ὥς τ᾽ ἀνὰ βωμῷ θεᾶς
κοιτάξατο νύκτ᾽, ἀπ᾽ ἐκείνου χρήσιος· ὅπ-
πως τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ-
χεικεραύνου παῖς ἔπορεν
δαμασίφρονα χρυσόν. ἀντ. δ΄.
ἐνυπνίῳ δ᾽ ὡς τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό μιν· ὅταν δ᾽ εὐρυσθενεῖ

καρταίποδ' αὐερύῃ Γεαόχῳ,
θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
πληροῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον
καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν.
ἦτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἔλαβεν
Βελλεροφόντας, φάρμακον
πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι,
ἵππον πτερόεντ'· ἀναβὰς ἐπ
δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν.
σὺν δ' ἐκείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου
τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν,
καὶ Σολύμους ἔπεφνε. διασω-
πάσομαί οἱ μόρον ἐγώ.
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι
Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.
ἐμὲ δ', εὐθὺν ἀκόντων στ
ἱέντα ῥόμβον, παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν
Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμοῖ, τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θή-
σω φανέρ' ἀθρό', ἀλαθής τέ μοι
ἔξορκος ἐπέσσεται· ἑξηκοντάκι γὰρ
ἀμφοτέρωθεν γ' ἁδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.
τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἀντ
ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·
τὰ δ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές·

νῦν δ᾽ ἔλπομαι μέν· ἐν θεῷ γε μὰν
τέλος. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,
Δϊ τοῦτ᾽ Ἐνυαλίῳ τ᾽ ἐκδώσομεν πράσ-
σειν. τὰ δ᾽ ἐπ᾽ ὀφρύϊ Παρνασίᾳ,
ἀμφ᾽ Ἄργεΐ θ᾽ ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
Ἀρκὰς ἀνάσσων, μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,
Πέλλανά τε, καὶ Σικυών, *ἐπ. ε΄.*
καὶ Μέγαρ᾽, Αἰακιδᾶν τ᾽ εὐερκὲς ἄλσος,
ἅ τ᾽ Ἐλευσὶς, καὶ λιπαρὰ Μαραθών,
ταί θ᾽ ὑπ᾽ Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἅ τ᾽ Εὔβοια. καὶ πᾶσαν κατὰ
Ἑλλάδ᾽ εὑρήσεις ἐρευνῶν
μάσσον᾽, ἢ ὡς ἰδέμεν. ἄνα, κού-
φοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν,
Ζεῦ τέλει᾽· αἰδῶ δίδοι
καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

ΕΙΔΟΣ ΙΔ.

ΑΣΩΠΙΧΩΙ ΟΡΧΟΜΕΝΙΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, *στρ. α΄.*
αἵ τε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι

Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοπ
κλῦτ᾽, ἐπεὶ εὔχομαι. σὺν ὔμμιν γὰρ τά τε τερπνὰ ·
τὰ γλυκέα γίγνεται πάντα βροτοῖς·
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
οὔτε γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χορούς,
οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.
ὦ πότνι᾽ Ἀγλαΐα, φιλησί- στρ.
μολπέ τ᾽ Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπάκοος γένευ, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ᾽ εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδίῳ δ᾽ Ἀσώπιχον ἐν τρόπ
ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον·
οὕνεκ᾽ Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινύεια
σεῦ ἕκατι. μελανοτειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀ-
χοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ᾽ ἀγγελίαν,
Κλεύδαμον ὄφρ᾽ ἰδοῖσ᾽ υἱὸν εἴπῃς ὅτι οἱ νεαν
κόλποις παρ᾽ εὐδόξου Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαῖταν.

ΠΥΘΙΑ.

Π Υ Θ Ι Α.

Ε Ι Δ Ο Σ Α.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον· [στρ. α'.
τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά,
πείθονται δ᾽ ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων
ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα·
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
ἀενάου πυρός. εὕδει δ᾽ ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, ὠκεῖ-
αν πτέρυγ᾽ ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,
ἀρχὸς οἰωνῶν· κελαινῶπιν δ᾽ ἐπί οἱ νεφέλαν ἀ. α'.
ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων
ἁδὺ κλαΐστρον, κατέχευας. ὁ δὲ κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς

ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βια-
τὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
ἐγχέων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι. κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφ
[τε Λατοί-
δα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.
ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε ἐπ. α'
Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀΐοντα,
γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον·
ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖ-
ται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
στέρνα λαχνάεντα· κίων
δ' οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες
χιόνος ὀξείας τιθήνα·
τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ [στρ. β
δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ' Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν
δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσ
[ιδέσθαι,
θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι,

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς,
καὶ πέδῳ· στρωμνὰ δὲ χαράσ- [ἀντ. β'.
σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν,
ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
ας μέτωπον, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
γείτονα· Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν [ἀγγέλ-
λων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου
ἅρμασι. ναυσιφορήτοις ἐπ. β'.
δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις
ἐς πλόον ἀρχομένοις πομ-
παῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γὰρ
καὶ τελευτὰν φερτέραν νό-
στου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει,
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων
Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κράναν
Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ
τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.
ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, σ. γ'.
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-
ταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσεί τ' ἀγῶ-
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,

μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτ
[δόσιν εὐθύ-
νοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι.
ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις
τλάμονι ψυχᾷ παρέμει-
ν', ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμ
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γ
τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
ἐστρατεύθη· σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον
καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμ
[ἕλκει
τειρόμενον μεταμείβοντας ἐλθεῖν
ἥρωας ἀντιθέους Ποί-
αντος υἱὸν τοξόταν·
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
σεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων·
ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδ
Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.
χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νι-
καφορία πατέρος.
ἄγ', ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ
φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον,
τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ σ
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων

ἐν νόμοις ἔκτισσ᾽. ἐθέλοντι δὲ Παμφύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι,
ὄχθαις ὕπο Ταΰγέτου ναίοντες, αἰ-
εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωρίοις. ἔσχον δ᾽ Ἀμύκλας ὄλβιοι,
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι
γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.
Ζεῦ τέλει᾽, αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ᾽ ὕδωρ ἀ. δ'.
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
σιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνὴρ
υἱῷ τ᾽ ἐπιτελλόμενος δᾶμον γεραί-
ρων τράποι σύμφωνον ἐφ᾽ ἁσυχίαν.
λίσσομαι, νεῦσον, Κρονίων, ἅμερον
ὄφρα κατ᾽ οἶκον ὁ Φοίνιξ, ὁ Τυρσανῶν τ᾽ ἀλαλατὸς
[ἔχῃ, ναυ-
σίστονον ὕβριν ἰδὼν, τὰν πρὸ Κύμας·
οἷα Συρακοσίων ἀρ- ἐπ. δ'.
χῷ δαμασθέντες πάθον,
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν
ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ᾽ ἁλικίαν,
Ἑλλάδ᾽ ἐξέλκων βαρείας
δουλίας. ἀρέομαι
πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δ᾽ ἐρέων πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι·
παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν
Ἱμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένευς τελέσαις,
τὸν ἐδέξαντ᾽ ἀμφ᾽ ἀρετᾷ,

πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.
καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντι
ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται [
μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀ
αἰανὴς ταχείας ἀπάδις·
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρ
νει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνι
μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν.
δεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.
εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φ
πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας
ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πι
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·
ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
ἱστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτρ
[κέρ-
δεσσ'. ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας
οἶον ἀποιχομένων ἀν-
δρῶν δίαιταν μανύει
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.
οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά·
τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυ-
τῆρα νηλέα νόον
ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις,
οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν
μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἄθλων·

σὺ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖ-
ρ'. ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἕλῃ,
στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

ΕΙΔΟΣ Β.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΙΕΡΩΝΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου στ. α'.
τέμενος Ἄρεος, ἀν-
δρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν
δαιμόνιαι τροφοί·
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων
μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος· ἇς οὐκ ἄτερ
κείνας ἀγαναῖσιν ἐν
χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.
ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ, ἀντ. α'.
ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρ-
μᾶς, αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον,
ξεστὸν ὅταν δίφρον

ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ
σθένος ἵππιον, ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.
κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις
φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ
χρυσοχαίτα προφρόνως ἐφίλασ' Ἀπόλλων,
ἱερέα κτίλον Ἀφροδί-
τας· ἄγει δὲ χάρις φίλων
ποίνιμος ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα·
σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων
ἐξ ἀμαχάνων
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
θεῶν δ' ἐφετμαῖς
Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς
λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ
παντᾷ κυλινδόμενον·
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοι-
βαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι.
ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρο
γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, [σ
μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον,
μαινομέναις φρασὶν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχο
πολυγαθέες· ἀλλά νιν ὕβρις εἰς αὐάταν ὑπερά
ὦρσεν. τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ
ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μέν, ἥρως ὅτι
ἐμφύλιον αἷμα πρώ-

τιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς·
ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις ἀντ. β'.
Διὸς ἄκοιτιν ἐπει-
ρᾶτο. χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ
παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν
ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἰόντ'· ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄϊδρις ἀνήρ·
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν
θυγατέρι Κρόνου· ἅν τε δόλον αὐτῷ θέσαν
Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν
πῆμα. τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν,
ἑὸν ὄλεθρον, ὅγ'· ἐν δ' ἀφύ- ἐπ. β'.
κτοισι γυιοπέδαις πεσών,
τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.
ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,
μόνα, καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ'
ἐν θεῶν νόμοις·
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον· ὃς
ἵπποισι Μαγνη-
τίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου
σφυροῖς· ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστός, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν
μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός.
θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται· στρ. γ'.
θεός, ὃ καὶ πτερόεντ'
αἰετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖ-
ον παραμείβεται
δελφῖνα· καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν,

ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ᾽. ἐμὲ δὲ χρεὼ
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐών, τὰ πόλλ᾽ ἐν ἀμαχανίᾳ
ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν
πιαινόμενον. τὸ πλου-
τεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου, σοφίας ἄριστον.
τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν, α. γ'
πρύτανι, κύριε πολ-
λᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν
καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει
ἕτερόν τιν᾽ ἀν᾽ Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι [ὑπέρτερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
εὐανθέα δ᾽ ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ᾽ ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος
δεινῶν πολέμων· ὅθεν
φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν
τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄν- ἐπ. γ'
δρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ᾽ ἐν
πεζομάχαισι. βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι
ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος ποτὶ σὲ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατὰ Φοί-
νισσαν ἐμπολὰν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται.
τὸ Καστόρειον
δ᾽ ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς ἑκὼν
ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοι᾽, οἷος ἐσσὶ μαθών. καλός

τοι πίθων παρὰ παισὶν, αἰεὶ [στρ. δ'.
καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώ-
μητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν
τέρπεται ἔνδοθεν·
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ βροτῷ.
ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαβολιᾶν ὑποφάτιες
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ
σκευᾶς ἑτέρας, ἀβά-
πτιστός εἰμι, φελλὸς ὣς, ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας·
ἀδύνατα δ', ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς ἀ. δ'.
δόλιον ἀστόν. ὅμως
μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, ἄγαν
πάγχυ διαπλέκει.
οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη φιλεῖν·
ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν, λύκοιο δίκαν ὑπο-
[θεύσομαι,
ἄλλ' ἄλλοτε πατέων, ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
παρὰ τυραννίδι, χὡπόταν ὁ λάβρος στρατὸς,
χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ
τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν,
ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κεί- ἐπ. δ'.
νων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδω-
κεν μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον
ἰαίνει φθονερῶν. στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι
περισσᾶς, ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ
πρόσθε καρδίᾳ,

πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν
φέρειν δ' ἐλαφρῶς
ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν
ἀρήγει. ποτὶ κέντρον δέ τοι
λακτιζέμεν, τελέθει
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἁδόντα δ' εἴ-
η με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

ΕΙΔΟΣ Γ.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΙΕΡΩΝΙ

ΚΕΛΗΤΙ.

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλλυρίδαν, στρ. α'.
εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας
κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου,
βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου φῆρ' ἀγρότερον,
νοῦν ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷος ἐὼν θρέψεν ποτὲ
τέκτονα νωδυνιᾶν
ἅμερον γυιαρκέων Ἀσκλήπιον,
ἥρωα, παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.
τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ ἀντ. α'.

πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυί-
α, δαμεῖσα χρυσέοις
τόξοισιν ὑπ᾽ Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδα δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα,
γναις Ἀπόλλωνος. χόλος δ᾽ οὐκ ἀλίθιος
αι παίδων Διός. ἁ δ᾽ ἀποφλαυρίξαισά νιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν,
ἄλλον αἴνησεν γάμον, κρύβδαν πατρός,
πρόσθεν ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,
καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν. ἐπ. α΄.
οὐδ᾽ ἔμειν᾽ ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν,
ιδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων· ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
περίαις ὑποκουρίζεσθ᾽ ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
τι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
τις, αἰσχύνων ἐπιχώρια, παπταίνει τὰ πόρσω,
ταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.
ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν στρ. β΄.
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόν-
τος γὰρ εὐνάσθη ξένου
λέκτροισιν ἀπ᾽ Ἀρκαδίας.
οὐδ᾽ ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ᾽ ἄρα μηλοδόκῳ
υθῶνι τόσσαις ἄϊεν ναοῦ βασιλεὺς
ας κοινᾶνι παρ᾽ εὐθυτάτῳ, γνώμᾳ πιθών,
πάντα ἴσαντι νόῳ·
ψευδέων δ᾽ οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ νιν
οὐ θεός, οὐ βροτός, ἔργοις οὔτε βουλαῖς.
καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα ἀντ. β΄.
ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον, πέμ-

ψεν κασιγνήταν μένει
θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος
κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. δαίμων δ᾽ ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν· καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ
δ᾽ ἔφθαρεν, πολλὰν δ᾽ ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ ἐπ. β΄.
σύγγονοι κούραν, σέλας δ᾽ ἀμφέδραμεν
λάβρον Ἁφαίστου, τότ᾽ ἔειπεν Ἀπόλλων· οὐκ ἔτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἁμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματι δ᾽ ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ᾽ ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε· καιομένα δ᾽ αὐτῷ διέφαινε πυρά.
καί ῥά μιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ, διδάξαι
πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.
τοὺς μὲν ὦν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων στ. γ΄.
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ χαλ-
κῷ μέλη τετρωμένοι
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ
χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων
ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανέα πί-
νοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.
ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. ἀντ. γ΄.
ἔτραπεν κἀκεῖνον ἀγάνορι μισθῷ
χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς,

ἄνδρ᾽ ἐκ θανάτου κομίσαι,
ἤδη ἁλωκότα. χερσὶ δ᾽ ἄρα Κρονίων
ῥίψαις δι᾽ ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν
ὠκέως· αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκηψεν μόρον.
χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ
δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν,
γνόντα τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας.
μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον ἐπ. γ'.
σπεῦδε· τὰν δ᾽ ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι᾽ ἔτι Χείρων, καί τί οἱ
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἁμέτεροι τίθεν· ἰατῆρά τοί κέν μιν πίθον
καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων
ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν,
Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν, παρ᾽ Αἰτναῖον ξένον,
ὃς Συρακόσσαισι νέμει, βασιλεὺς στρ. δ'.
πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξεί-
νοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν, ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν
κῶμόν τ᾽, ἀέθλων Πυθίων, αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλ᾽ ἐν Κίῤῥᾳ ποτέ·
ἀστέρος οὐρανίου,
φαμί, τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσαις.
ἀλλ ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω ἀντ. δ'.
Ματρί,τὰν κοῦραι παρ᾽ ἐμὸν πρόθυρον σὺν
Πανὶ μέλπονται θαμὰ
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.

εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων,
ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων οἶσθα προτέρων·
ἓν παρ᾽ ἐσλὸν, πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν
οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
ἀλλ᾽ ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.
τὶν δὲ μοῖρ᾽ εὐδαιμονίας ἕπεται. ἐπ. ι
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν᾽ ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ᾽ ἀσφαλ
οὐκ ἔγεντ᾽ οὔτ᾽ Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ,
οὔτε παρ᾽ ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶ
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις
ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ᾽ Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.
καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ᾽ ἀμφοτέροις· στ.
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυ-
σέαις ἐν ἕδραις, ἕδνα τε
δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων
ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν. ἐν δ᾽ αὖτε χρόνῳ,
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ
τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.
τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα ἀντ.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τό-
ξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει

θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ προς μακάρων
γχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ
ὑψιπετᾶν ἀνέμων.
ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
ὃς πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται.
σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις ἐπ. ε'.
ἔσσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν
δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι,
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
ἅρμοσαν, γιγνώσκομεν. ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς
χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ στ. α'.
στᾶμεν, εὐΐππου βασιλῆϊ Κυράνας,
ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον Πυ-

θῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων·
ἔνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰητῶν πάρεδρος,
οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλω-
νος τυχόντος, ἱρέα
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον
καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσ-
σειεν εὐάρματον
πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστῷ,
καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι- ἀντ. α
θ' ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θή-
ραιον, Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς
παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος, δέ-
σποινα Κόλχων. εἶπε δ' οὕτως
ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις·
κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύ-
μων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάγ-
κτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
ἀστέων ῥίζαν φυτεύσε-
σθαι μελησίμβροτον
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.
ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἐπ. α'
ἵππους ἀμείψαντες θοάς,
ἁνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν
δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτά-
σει, μεγαλᾶν πολίων
ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι,
τόν ποτε Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς

λίμνας θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι
ξείνια πρώραθεν Εὔφαμος καταβὰς
δέξατ᾽· αἴσιον δ᾽ ἐπί οἱ Κρονίων
Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν·
ἀνίκ᾽ ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν στρ. β΄.
ναῒ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀρ-
γοῦς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
ἁμέρας ἐξ ὠκεανοῦ φέρομεν νώ-
των ὕπερ γαίας ἐρήμων
εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἁμοῖς.
τουτάκι δ᾽ οἰοπόλος δαί-
μων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν
θηκάμενος· φιλίων δ᾽ ἐπέων
ἄρχεται, ξείνοις ἅτ᾽ ἐλθόν-
τεσσιν εὐεργέται
δεῖπν᾽ ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.
ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ ἀντ. β΄.
κώλυεν μεῖναι. φάτο δ᾽ Εὐρύπυλος γαι-
αόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
ἔμμεναι· γίγνωσκε δ᾽ ἐπειγομένους· ἂν
δ᾽ εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.
οὐδ᾽ ἀπίθησέν ἱν, ἀλλ᾽ ἥ-
ρως, ἐπ᾽ ἀκταῖσιν θορών,
χειρί οἱ χεῖρ᾽ ἀντερείσαις
δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
πεύθομαι δ᾽ αὐτὰν κατακλυ-
σθεῖσαν ἐκ δούρατος
ἐναλίου βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ,

ἑσπέρας, ὑγρῷ πελάγει σπομέναν. ἐπ. β΄.
ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ
λυσιπόνοις θεραπόν-
τεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες.
καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νά-
σῳ κέχυται Λιβύας
εὐρυχόρου σπέρμα, πρὶν ὥρας.
εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον
Ἅιδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών,
υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ
τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις·
τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων στρ. γ΄.
αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐ-
ρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργεί-
ου τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσιν γένος, οἵ κεν,
τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες, τέκωνται
φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν μὲν πολυχρύ-
σῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν,
Πύθιον ναὸν καταβάντα, χρόνῳ ἀντ. γ΄.
ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγὲν Νεί-
λοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔπτα-
ξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ

ἥρωες ἀντίθεοι, πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνά-
στου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας
Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἅ σε χαίρειν ἐςτρὶς αὐδά-
σαισα, πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ,
δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ἐπ. γ'.
ποινὰ τίς ἔσται, πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ
νῦν, ὥστε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλ-
λει μέρος Ἀρκεσίλας·
τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ
κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω,
καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ. μετὰ γὰρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομ-
ποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.
τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; στρ. δ'.
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος
δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χεί-
ρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδέν-
δροιο ῥηθὲν ματέρος·
τὸν μονοκρήπιδα πάντως
ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,

εὖτ᾽ ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ στα-
θμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ
ξεῖνος, αἴτ᾽ ὦν ἀστός. ὁ δ᾽ ἆρα χρόνῳ ἀ.
ἵκετ᾽, αἰχμαῖσιν διδύμαισιν, ἀνὴρ ἔκ-
παγλος. ἐσθὰς δ᾽ ἀμφότερόν νιν ἔχεν,
ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος, ἁρμό-
ζοισα θαητοῖσι γυίοις,
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρο
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερ-
θέντες ᾤχοντ᾽ ἀγλαοί,
ἀλλ᾽ ἅπαν νῶτον καταίθυσ-
σον. τάχα δ᾽, εὐθὺς ἰών, σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρβά-
κτοιο πειρώμενος
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.
τὸν μὲν οὐ γίγνωσκον· ὀπιζομένων ἐπ.
δ᾽ ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε·
οὔ τί που οὗτος Ἀπόλ-
λων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
Ἀφροδίτας. ἐν δὲ Νάξῳ
φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον
καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπι
ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτά-
των ἐπιψαύειν ἔραται.
τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι στρ
γάρυον τοιαῦτ᾽· ἀνὰ δ᾽ ἡμιόνοις ξε-

στᾶ τ᾽ ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας
ἵκετο σπεύδων. τάφε δ᾽, αὐτίκα παπτά-
ναις ἀρίγνωτον πέδιλον
δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
δεῖμα προςέννεπε· ποίαν
γαῖαν, ὦ ξεῖν᾽, εὔχεαι
πατρίδ᾽ ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώ-
πων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθί-
στοισι μὴ ψεύδεσι
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.
τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις ἀντ. ε΄.
ὧδ᾽ ἀμείφθη· φαμὶ διδασκαλίαν Χεί-
ρωνος οἴσειν. ἄντροθε γὰρ νέομαι
πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύ-
ρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί.
εἴκοσι δ᾽ ἐκτελέσαις ἐνιαυτούς, οὔτε ἔργον
οὔτ᾽ ἔπος εὐτράπελον κεί-
νοισιν εἰπών, ἱκόμαν
οἴκαδ᾽, ἀρχαίαν κομίζων
πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ᾽ αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς
ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισί, τιμάν.
πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν, ἐπ. ε΄.
λευκαῖς πιθήσαντα φρασίν,
ἁμετέρων ἀποσυ-
λᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ᾽, ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον
φέγγος, ὑπερφιάλου

ἁγεμόνος δείσαντες ὕβριν
κᾶδος ὡςεί τε φθιμένου δνοφερὸν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μετὰ κωκυτῶ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν, Κρονίδᾳ
δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.
ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων στρ. ς
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κε-
δνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως.
Αἴσονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος, οὐ ξεί-
ναν ἱκοίμαν γαῖαν ἄλλων.
Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προςηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐςελθόν-
τ᾿ ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·
ἐκ δ᾿ ἄρ᾿ αὐτοῦ πομφόλυξαν
δάκρυα γηραλέων γλεφάρων·
ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ γά-
θησεν, ἐξαίρετον
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.
καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι ἀντ. ς
ἤλυθον, κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς
μὲν Φέρης, κράναν Ὑπερῇδα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν· ταχέως δ᾿ Ἄ-
δματος ἷκεν καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις αὐ-
τοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξείνι᾿ ἁρμόζοντα τεύχων,
πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάνυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύ-

κτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.
ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ, πάντα λόγον θέμενος   ἐπ. ς'.
σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ
συγγενέσιν παρεκοι-
νᾶθ'· οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλ-
θον Πελία μέγαρον·
ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν.
τῶν δ' ἀκούσαις, αὐτὸς ὑπηντίασεν
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά· πραῢν δ' Ἰάσων
μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων·
παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου,
ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι   στρ. ζ'.
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τρα-
χεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως·
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σέ, θεμισσαμένους ὀρ-
γάς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμω-
νεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
τες σθένος ἀελίου χρύσεον
λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ'
εἴ τις ἔχθρα πέλει
ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.
οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν   ἀντ. ζ'.
οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τι-
μὰν δάσασθαι. μᾶλά τε γάρ τοι ἐγὼ

καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ' ἀ-
γρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούραις
ἁμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶκον
ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
ἀλλά, καὶ σκᾶπτον μόναρχον,
καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔ-
θυνε λαοῖς δίκας,
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας
λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ ἐπ. ζ'
αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν.
ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾶ
δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας· ἔσομαι
τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραι-
όν μέρος ἁλικίας
ἀμφιπολεῖ· σὸν δ' ἄνθος ἥβας
ἄρτι κυμαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξα
Φρίξος, ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους,
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν,
τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη
ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. στρ. η'
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φω-
νεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύ-
νει με τεύχειν ναῒ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖ
καὶ βασιλευέμεν ὄμνυ-
μι προήσειν. καρτερὸς

ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω
Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαινή-
σαντες οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη
ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον ἀντ. η΄.
φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδαο
Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον Ἀλκμήνας θ᾽ ἑλικοβλεφάρου Λή-
δας τε· δοιοὶ δ᾽ ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ᾽ ἄκρας
Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ᾽ ἐκράνθη
σόν τε, Περικλύμεν᾽ εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμι-
κτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.
πέμπε δ᾽ Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους ἐπ. η΄.
υἱοὺς ἐπ᾽ ἄτρυτον πόνον,
τὸν μὲν Ἐχίονα, κε-
χλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ᾽ Ἔρυτον. ταχέως
ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις
ναιετάοντες ἔβαν·
καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ
θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Καλαΐν τε πατὴρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν
νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοι-
σιν πόθον πρόσδαιεν Ἥρα

ναὸς Ἀργοῦς· μή τινα λειπόμενον στρ. θ'.
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰ-
ῶνα πέσσοντ', ἀλλ' ἐπὶ καὶ θανάτῳ
φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅ-
λιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ' Ἰαωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαινή-
σαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλά-
ροισι θεοπροπέων ἱεροῖς·
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρό-
φρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,
χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν ἀντ. θ'
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγ-
χεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύ-
κτας τε, καὶ πόντου κελεύθους,
ἄματά τ' εὔφρονα, καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντά-
ϋσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖ-
νες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστα-
σαν θεοῦ σάμασι
πιθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς
ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος, ἁ- ἐπ. θ'
δείας ἐνίπτων ἐλπίδας.
εἰρεσία δ' ὑπεχώ-
ρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος

σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξεί-
νου στόμα πεμπόμενοι
ἤλυθον· ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδά-
ωνος ἕσσαντ' εἰναλίου τέμενος·
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν
καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι,
δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,
συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον   στρ. ι'.
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζω-
αί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤ-
δη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν
ἤλυθον, ἔνθα κελαινώ-
πεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν, Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.
πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων
ποικίλαν ἴϋγγα τετρά-
κνάμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ
μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν   ἀντ. ι.
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτὰς δ' ἐπαοιδὰς
ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰ-
δῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν
ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων
δείκνυεν πατρωΐων·
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαι-

σ', ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνη-
σάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.
ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν ἐπ.
μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο
καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ
ξανθᾶν γενύων πνεῦν καιομένοιο πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσε-
σκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν
μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις
ἤλαυν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτο
γᾶς. εἶπεν δ' ὧδε· τοῦτ' ἔργον βασιλεύς,
ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις
ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,
κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ. στρ. ι
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκεον ῥί-
ψαις Ἰάσων εἷμα, θεῷ πίσυνος
εἴχετ' ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει, παμ-
φαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασσάμενος δ' ἄροτρον, βοέους δήσαις ἀνάγ
ἔντεσιν αὐχένας, ἐμβάλ-
λων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανές, βιατὰς
ἐξεπόνασ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον· ἴυξεν δ' ἀφωνή-
τῳ περ ἔμπας ἄχει,
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.
πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας ἀ. ι

ὤρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν ποί-
ας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ᾽. αὐτίκα δ᾽ Ἀελίου θαυ-
μαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
ἤλπετο δ᾽ οὐκέτι οἱ κεῖ-
νόν γε πράξασθαι πόνον.
κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος
δ᾽ εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεντη-
κόντορον ναῦν κράτει,
τέλεσαν ἃν πλαγαὶ σιδάρου. —
μακρά μοι νεῖσθαι κατ᾽ ἀμαξιτόν· ὥ- ἐπ. ια΄.
ρα γὰρ συνάπτει· καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν·
πολλοῖσι δ᾽ ἅγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις
ποικιλόνωτον ὄφιν,
Ἀρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδει-
αν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο φόνον·
ἔν τ᾽ Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν, πόντῳ τ᾽ ἐρυθρῷ,
Λαμνιᾶν τ᾽ ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντ᾽ ἀγῶν᾽ ἐσθᾶτος ἀμφίς,
καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς στ. ιβ΄.
σπέρμ᾽ ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀ-
κτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον
ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐφά-
μου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεὶ
τέλλετο· καί, Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν

ἤθεσι τάν ποτε Καλλί-
σταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον. ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοί-
δας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν,
ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας
ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. ἀντ. ιβ'
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ
γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψαι κεν μεγάλας δρυός, αἰσχύ-
νοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος·
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ
ἐξίκηται λοίσθιον,
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν
δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύ-
στανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον.
ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, ἐπ. ιβ'.
Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προς-
βάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖ-
σαι καὶ ἀφαυροτέροις·
ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι
δυσπαλὲς δὴ γίγνεται, ἐξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.

τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυρά-
νας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.
τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος στ. ιγ'.
ῥῆμα πόρσυν· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τι-
μὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρ-
θᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν
Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖ-
νος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρ-
σαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσ-
σαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,
οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, ἀντ. ιγ'.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καὶ-
ρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δρά-
στας, ὀπαδεῖ. φαντὶ δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γιγνώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν
κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρῴ-
ας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων.
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τι-
τᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαί, λήξαντος οὔρου,
ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν ἐπ. ιγ'.
νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ

οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλ-
λωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν
πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστά-
ζων πολίταις ἁσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς [πρὸς ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιθ' ὁποίαν, Ἀρκεσίλα,
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων
πρόςφατον, Θήβᾳ ξενωθείς.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, στρ. α'.
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
βροτήσιος ἀνήρ, πότμου παραδόντος, αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἑπέταν·
ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
σύ τοι νῦν, κλυτᾶς
αἰῶνος ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι

ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν
καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.
σοφοὶ δέ τοι κάλλιον ἀντ. α'.
φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.
σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μέν, ὅτι βασιλεὺς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας
τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλών,
δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,
Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω ἐπ. α'.
Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας
ἀειδόμενον
παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν.
φίλει δὲ Κάῤῥωτον ἔξοχ' ἑταίρων·
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων
ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων·
ἀλλ' ἀρισθάρματον,
ὕδατι Κασταλίας ξενω-
θείς, γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις
ἀκηράτοις ἀνίαις στρ. β'.
ποδαρκέων δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος.
κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται
ὁπόσα χεριαρᾶν
τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων

Κρισαῖον λόφον
ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος
θεοῦ· τό σφ᾽ ἔχει κυπαρίσσινον
μέλαθρον ἀμφ᾽ ἀνδριάντι σχεδόν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ
κάθεσσαν, τὸν μονόδροπον, φυτόν.
ἑκόντι τοίνυν πρέπει ἀντ. β
νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ᾽ ἠΰκομοι φλέγοντι Χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
λόγων φερτάτων
μναμήϊ᾽. ἐν τεσσαράκοντα γὰρ
πετόντεσσιν ἁνιόχοις ὅλον
δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενὶ
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν
ἀέθλων καὶ πατρωΐαν πόλιν.
πόνων δ᾽ οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν, οὔτ᾽ ἔσεται· ἐπ. β
ὁ Βάττου δ᾽ ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν
τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι φύγον,
γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν.
ὁ δ᾽ ἀρχαγέτας ἔδωκ᾽ Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυρά-
νας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.
ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων στρ. γ΄
ἀκέσματ᾽ ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,

πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγὼν
ἐς πραπίδας εὐνομίαν,
μυχόν τ᾽ ἀμφέπει
μαντήϊον· τῷ Λακεδαίμονι
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ
ἔνασσεν ἀλκᾶντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ᾽ ἐμόν, γαρύοντ᾽
ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος·
ὅθεν γεγενναμένοι ἀντ. γ΄.
ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι,
ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον·
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεᾷ,
Καρνήϊ᾽, ἐν δαιτὶ σεβΐζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον,
καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον
ἐν ἄρει. τὸ δ᾽ ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως ἐπ. γ΄.
δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές
σφε δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ᾽ ἄλσεα μείζονα θεῶν,
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα, πρυ-

μνοῖς ἀγορᾶς ἔπι, δίχα κεῖται θανών. στρ. δ.
μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα
ἔναιεν· ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής.
ἄτερθε δέ, πρὸ δωμάτων, ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν
βασιλέες ἱεροὶ
ἐντί· μεγάλα δ' ἀρετά,
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσα κώμων ὑπὸ χεύμασιν.
ἀκούοντί τοι χθονίᾳ φρενὶ
σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων
πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν, ἀντ. δ.
ἔχοντα Πυθωνόθεν
τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
μέλος χαρίεν. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται·
γλῶσσάν τε θάρσος τε τανύπτερος
ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
ἀγωνίας δ', ἕρκος οἷον, σθένος·
ἔν τε Μοίσαισι ποτανός, ἀπὸ ματρὸς φ
πέφανταί θ' ἁρματηλάτας σοφός·
ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι,
τετόλμακε. θεός τέ οἱ τὸ νῦν τε πρόφρω
τελεῖ δύνασιν,
καὶ τὸ λοιπὸν ὄπισθε, Κρονίδαι μάκ
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν· μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.

Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον᾽ ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ
τοῦτο δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει.

ΕΙΔΟΣ ΣΤ.

ΞΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Ἀκούσατ᾽· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας στρ. α΄.
ἄρουραν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
χθονὸς ἀέναον προσοιχόμενοι,
Πυθιόνικος ἔνθ᾽ ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
ποταμίᾳ τ᾽ Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·
τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν στρ. β΄.
ἐριβρόμου νεφέλας
στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ᾽ ἄνεμοι ἐς μυχοὺς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενοι. φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ,

πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.
σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν στρ. γ'.
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδᾳ παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.
ἐγέντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς στρ. δ'.
νόημα τοῦτο φέρων,
ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων
Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα,
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ' ἔφεπεν
κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δοναθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν·
χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ στ. ε'.
μένων δ' ὁ θεῖος ἀνὴρ
πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός·
ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
ὁπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος

πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,
πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν· στρ. ς'.
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων,
σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·
τίν τ', Ἐλέλιχθον, ὀργαῖς ἐς ἱππίαν ἔσοδον
μάλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.
γλυκεῖα δὲ φρὴν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩΙ

ΤΕΘΡΙΠΠΩΙ.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι στρ.
προοίμιον, Ἀλκμανιδᾶν
εὐρυσθενεῖ γενεᾷ κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι.
ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα τ' οἶκον
ναίοντ' ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πυθέσθαι;

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἀπόλ-
λων, οἳ τεόν γε δόμον Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν.
ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι· μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ' ἀπὸ Κίῤῥας,
ὦ Μεγάκλεες, ὑ-
μαί τε καὶ προγόνων.
νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ
χαίρω· τί τόδ' ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα;
φαντί γε μάν, οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ΕΙΔΟΣ Η.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤ[Η]

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Φιλόφρον Ἁσυχία, Δίκας στρ.
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων

ἔχοισα κλαΐδας ὑπερτάτας,
Γυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
ἀρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·
τὺ δ᾽, ὁπόταν τις ἀμείλιχον ἀντ. α΄.
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
τραχεῖα δυςμενέων
ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς
ϐριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν
αἶσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.
βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. ἐ. α΄.
υφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος σὔ μιν ἄλυξεν,
ὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων· δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
τόξοισί τ᾽ Ἀπόλλωνος. ὃς εὐμενεῖ νόῳ
εναρκειον ἔδεκτο Κίῤῥαθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.
ἔπεσε δ᾽ οὐ Χαρίτων ἑκὰς στρ. β΄.
ἁ δικαιόπολις, ἀρεταῖς
κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
θίγοισα, νᾶσος· τελέαν δ᾽ ἔχει
ξαν ἀπ᾽ ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται
νόροις ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θοαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·
τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. ἀντ. β΄.
εἰμὶ δ᾽ ἄσχολος ἀναθέμεν
πᾶσαν μακραγορίαν
λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ᾽ ἐν ποσί μοι τρέχον
εὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,

ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.
παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνέων ματραδελφεούς,
Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις, [ἐ. β΄.
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον.
αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις
τόν, ὅν πέρ ποτ᾽ Οϊκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις ᾐνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,
ὁπότ᾽ ἀπ᾽ Ἄργεος ἤλυθον στρ. γ΄.
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
ὧδ᾽ εἶπε μαρναμένων·
φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα. θαέομαι σαφὲς
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος
νωμῶντα, πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.
ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ, ἀντ. γ΄.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ οἴκοθεν
ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ,
θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν
ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ [ἐπ. γ΄.
Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς. τοιαῦτα μὲν
ἐφθέγξατ᾽ Ἀμφιάρηος. χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ·
γείτων ὅτι μοι, καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν,
ὑπάντασέ τ᾽ ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ᾽ ἀοίδιμον,
μαντευμάτων τ᾽ ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.
τὺ δ᾽, ἑκαταβόλε, πάνδοκον στρ. δ΄.
ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,

τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
ὤπασας· οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν
πενταθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες.
ἄναξ, ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ
κατά τιν ἁρμονίαν βλέπειν ἀντ. δ΄.
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε. θεῶν δ' ὄπιν
ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις.
εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων
βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς· ἐ. δ΄.
τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
μέτρῳ καταβαίνει. Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαις τρισσαῖς, Ἀριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.
τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν στρ. ε΄.
σωμάτεσσι, κακὰ φρονέων·
τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη,
οὐδέ, μολόντων πὰρ ματέρ', ἀμφὶ γέλως γλυκὺς
ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι
πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαιγμένοι.
ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών, ἀντ. ε΄.
ἁβρότατος ἔπι, μεγάλας
ἐξ ἐλπίδος πέταται
ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων
κρέσσονα πλούτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,

ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον. [ἐπ. ε΄.
ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ᾽ οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωπος. ἀλλ᾽, ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα, φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε, Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι σύν τ᾽ Ἀχιλλεῖ.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩΙ

ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩΙ.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν στ. α΄.
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας,
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων
ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασ᾽, ἔνεικέ τε χρυσέῳ
παρθένον ἀγροτέραν
δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας
θῆκε δέσποιναν χθονὸς

ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.
ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα   ἀντ. α'.
Δάλιον ξεῖνον θεοδμάτων
ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ·
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον
μιχθέντα κούρᾳ θ' Ὑψέος εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων
τουτάκις ἦν βασιλεύς,
ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος· ὅν ποτε Πίν-
δου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν,
Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον   ἐπ. α'.
θρέψατο παῖδα Κυράναν·
ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβά-
μους ἐφίλασεν ὁδούς,
οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας·
ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράϊζεν ἀγρίους
θῆρας· ἦ πολλάν τε καὶ ἁσύχιον
βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις·
τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.
κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας   στρ. β'.
ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν
ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·
σεμνὸν ἄντρον, Φιλλυρίδα, προλιπών,

θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ
νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ,
μόχθου καθύπερθε νεᾶνις
ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ
δ᾽ οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ᾽ ἀποσπασθεῖσα
[φύτλας
ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων; ἀντ. β'.
γεύεται δ᾽ ἀλκᾶς ἀπειράντου.
ὁσία, κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής, ἀγανᾷ
χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ, μῆτιν ἑὰν
εὐθὺς ἀμείβετο· κρυπταὶ
κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς
Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς
τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ᾽, ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.
καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν, ἐ.β'.
ἔτραπε μειλίχος ὀργὰ
παρφάμεν τοῦτον λόγον. κού-
ρας δ᾽, ὁπόθεν, γενεὰν
ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ᾽ ἀναπέμπει, χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ᾽ ἀνέμων κλονέονται,
χὤ, τι μέλλει, χὠπόθεν

ἔσσεται, σὺ καθορᾷς·
εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,
ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν   στρ. γ'.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον·
νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν
δώμασιν ἐν χρυσέοις
πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν
ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.
τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς ἀντ. γ'.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ,
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει.
ταὶ δ', ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν
στάξοισι, θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον,
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλω-
ν', ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον, ὀπάονα μάλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον,
τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.
ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν   ἐπ. γ'.
πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι.
κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτα-
σεν· θαλάμῳ δὲ μίγεν

ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει κλεινάν τ᾽ ἀέθλοις.
καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν,
ἅ νιν εὔφρων δέξεται,
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ᾽ ἀπὸ Δελφῶν.
ἀρεταὶ δ᾽ αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι· στρ.
βαιὰ δ᾽ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνον ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι
Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ,
κρύψαν ἔνερθ᾽ ὑπὸ γᾶν
διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι· πατροπάτωρ
ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.
τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων ἀντ.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλ
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέ-
μναται, τά νιν θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ᾽ εὐχᾷ
κωμάσομαί τι παθὼν
ἐσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν

φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
μὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλέϊξαι,
σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών· ἐπ. δ'.
οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν,
εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυ-
νῷ πεποναμένον εὖ
μή, λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος, κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον, ἄφωνοί
θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἢ
υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,
ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου στρ. ε'.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πάντεσσ'
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὦν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον, πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι,
καὶ παλαιὰ δόξα τεῶν προγόνων·
οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταί-
ου μετὰ καλλίκομον
μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀρι-
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
ὑγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος
ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥβας ἀντ. ε'.
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δέ, θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει,

οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀ-
κτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον. ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν
ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος·
σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευ-
σεν διακρῖναι ποδῶν,
ἅντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.
οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ ἐπ. ε'.
νυμφίον ἄνδρα. ποτὶ γραμ-
μᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμή-
σαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον,
εἶπε δ' ἐν μέσσοις, ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν
ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν
ἆγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.
πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν.

ΕΙΔΟΣ Ι.

ΙΠΠΟΚΛΕΑΙ ΘΕΣΣΑΛΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩΙ.

Ὀλβία Λακεδαίμων· στρ. α΄.
μάκαιρα Θεσσαλία·
πατρὸς δ᾽ ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.
τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυ-
θώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ θέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν
ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.
γεύεται γὰρ ἀέθλων· ἀντ. α΄.
στρατῷ τ᾽ ἀμφικτιόνων
ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς
διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, γλυκὺ δ᾽ ἀνθρώπων τέλος ἀρ-
χά τε, δαίμονος ὀρνύντος, αὔξεται·
ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ᾽ ἔπραξεν·
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-
κεν ἴχνεσιν πατρὸς

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις ἐπ. α΄.
Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε καὶ βαθυλείμων ὑπὸ Κίῤῥας ἀγὼν
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἕσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·
τῶν δ᾽ ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν στρ. β΄.
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν
δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑ-
μνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίγνεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις
τὰ μέγιστ᾽ ἀέθλων ἕλῃ
τόλμᾳ τε καὶ σθένει,
καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν ἀντ. β΄.
κατ᾽ αἶσαν υἱὸν ἴδῃ
τυχόντα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ᾽ ἀμβατὸς αὐτῷ·
ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος ἀγλαΐαις
ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον
πλόον. ναυσὶ δ᾽ οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θαυματὰν ὁδόν.
παρ᾽ οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας, ἐπ. β΄.
δώματ᾽ ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ᾽ Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ᾽ ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ   στρ. γ΄.
τρόποις ἐπὶ σφετέροι-
σι· παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδή-
σαντες εἰλαπινάζουσιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων
δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ
οἰκέοισι, φυγόντες   ἀντ. γ΄.
ὑπέρδικον Νέμεσιν.
θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα,
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον· ἔπε-
φνέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
λίθινον θάνατον φέρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,
θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται   ἐπ. γ΄.
ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ
πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥτε μέλισσα, θύνει λόγον.
ἔλπομαι δ', Ἐφυραίων   στρ. δ΄.
ὄπ' ἀμφὶ Πηνεϊὸν
γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν,
τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς,
ἕκατι στεφάνων, θαητὸν ἐν ἅ-
λιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις,

νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γὰρ
ἑτέροις ἑτέρων ἔρως
ὑπέκνισε φρένας·
τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, ἀντ. δ΄.
τυχών κεν, ἁρπαλέαν
σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός·
τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προσανέϊ Θώ-
ρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν
τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
φιλέων φιλέοντ', ἄγων
ἄγοντα προφρόνως.
πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει ἐπ. δ΄.
καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεοὺς μὲν ἐπαινήσομεν ἐσλούς· ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες. ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται
πατρώϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων στ. α΄.
ἀγυιᾶτις,
Ἰνώ τε Λευκοθέα

ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματρὶ πὰρ Μελίαν
χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρόν, ὃν περίαλλ᾽ ἐτίμασε Λοξίας,
Ἰσμήνιον δ᾽ ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαν- ἀντ. α΄.
τίων θῶκον,
ὦ παῖδες Ἁρμονίας,
ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωΐδων
στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν
Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ᾽ ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,
ἑπταπύλοισι Θήβαις ἐπ. α΄.
χάριν ἀγῶνί τε Κίῤῥας,
ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν
τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών,
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
νικῶν, ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.
τὸν δή, φονευομένου πατρός, Ἀρσινόα στ. β΄.
Κλυταιμνήστρας
χειρῶν ὑπὸ κρατερᾶν
ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυςπενθέος·
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ
χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευσ᾽ Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ᾽ εὔσκιον
νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ᾽ Ἰφιγένει᾽, ἀντ. β΄.
ἐπ᾽ Εὐρίπῳ
σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας,

ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;
ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν
ἔννυχοι πάραγον
κοῖται; τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις
ἔχθιστον ἀμπλάκιον, καλύψαι τ' ἀμάχανον
ἀλλοτρίαισι γλώσσαις. ἐπ. β'.
κακολόγοι δὲ πολῖται.
ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον·
ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, ἄφαντον βρέμει.
θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας
ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,
μάντιν δ' ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ σ. γ'.
πυρωθέντων
Τρώων ἔλυσε δόμους
ἁβρότατος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον
Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλά,
Παρνασοῦ πόδα ναί-
οντ'· ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει
πέφνεν τε ματέρα, θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς.
ἢ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσιπόρων τριόδων ἀ. γ'.
ἐδινάθην,
ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν
τὸ πρίν· ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ
μισθῷ συνετίθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν
ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ, ἐπ. γ'.
τό γε νυν, ἢ Θρασυδαίῳ·
τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει.

τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίαν ἀγώνων πολυφάτων
ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·
Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάν- στ. δ'.
τες ἤλεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν
ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἂμ πόλιν εὑ-
ρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων·
ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι. φθονεροὶ δ'
ἀμύνονται [ἀντ. δ'.
ἄτᾳ. εἴ τις ἄκρον ἑλὼν
ἀσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν· μέλανα δ' ἂν ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον
σχήσει, γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πορών.
ἅτε τὸν Ἰφικλείδαν ἐπ. δ'.
διαφέρει Ἰόλαον,
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τ', ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μέν, παρ' ἆμαρ, ἕδραισι Θεράπνας,
τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ.

ΜΙΔΑΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΥΛΗΤΗΙ.

Αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλ- στρ. α'.
λίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ-
τ' ὄχθαις ἐπὶ μαλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος εὔ-
δματον κολώναν, ὦ ἄνα,
ἵλαος ἀθανάτων
ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ
Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
αὐτόν τέ νιν, Ἑλλάδα νικά-
σαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε, θρασειᾶν Γοργόνων
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ', Ἀθάνα·
τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀ- στρ. β'.
πλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄϊε λειβόμενον
δυςπενθεῖ σὺν καμάτῳ·
Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄ-

νυσσεν κασιγνητᾶν μέρος,
Εἰναλίᾳ Σερίφῳ
λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἤτοι τό τε θεσπέσιον
Φόρκοι᾽ ἀμαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ᾽ ἔρανον Πολυδέκτᾳ
θῆκε ματρός τ᾽ ἔμπεδον
δουλοσύναν τό τ᾽ ἀναγκαῖον λέχος,
παράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας,
υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ στρ. γ′.
χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου
ἔμμεναι. ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἐκ
τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐῤῥύσατο, παρθένος αὐ-
λῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
ὄφρα τὸν Εὐρυάλας
ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μι-
μήσαιτ᾽ ἐρικλάγκταν γόον.
εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροῖ-
σ᾽ ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
κλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ᾽ ἀγώνων,
λεπτοῦ διανισσόμενον στρ. δ′.
χαλκοῦ θάμα καὶ δονάκων,
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει,
πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀν-

θρώποισιν, ἄνευ καμάτου
οὐ φαίνεται. ἐκ δὲ τελευ-
τάσει νιν ἤτοι σάμερον
δαίμων. τό γε μόρσιμον οὐ παρ-
φυκτόν. ἀλλ' ἔσται χρόνος
οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν
ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

N E M E A.

Ν Ε Μ Ε Α.

Ε Ι Δ Ο Σ Α.

ΧΡΟΜΙΩΙ ΑΙΤΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, στρ. α'.
κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος, Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἁδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων,
Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν.
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα
θ', ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.
ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν ἀντ. α'.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ,
τὰν Ὀλύμπου δεσπότας

Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ· κατένευ-
σέν τέ οἱ χαίταις, ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς
Σικελίαν πίειραν ὀρθώ- ἐπ. α'.
σειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς·
ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μνα-
στῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον, θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμ-
πιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν
καιρόν, οὐ ψεύδει βαλών·
ἔσταν δ᾽ ἐπ᾽ αὐλείαις θύραις στ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος,
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ᾽ ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσ-
λοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν
ἀντίον. τέχναι δ᾽ ἑτέρων ἕτεραι·
χρὴ δ᾽ ἐν εὐθείαις ὁδοῖς στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.
πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, ἀ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρήν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἁγησιδάμου παῖ, σέο δ᾽ ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦ-
τον κατακρύψαις ἔχειν,
ἀλλ᾽ ἐόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦ-
σαι, φίλοις ἐξαρκέων. κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ᾽ ἐλπ
πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ᾽ Ἡ-
ρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως,

ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις ἀρ-
χαῖον ὀτρύνων λόγον·
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐ-
τίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς
ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ
σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,
ὡς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον   στρ. γ΄.
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα,
καὶ βασίλεια θεῶν
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ,
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέ-
κνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες. ὁ δ᾽ ὀρ-
θὸν μὲν ἄντειναν κάρα, πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,   ἀντ. γ΄.
δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ ἄτλατον βέλος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμή-
νας ἀρήγοισαι λέχει.
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρού-
σαισ᾽ ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.   ἐπ. γ΄.
ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ-
κέοις ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον·
ἐν χερὶ δ᾽ Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυ-
μνὸν τινάσσων φάσγανον,
ἵκετ᾽, ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς.
τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ᾽ ὁμῶς·

εὐθὺς δ᾽ ἀπήμων κραδία
κᾶδος ἀμφ᾽ ἀλλότριον.
ἔστα δὲ θάμβει δυςφόρῳ στρ. δ'.
τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν
υἱοῦ. παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ᾽ ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψί-
στου προφάταν ἔξοχον,
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. ὁ δέ οἱ
φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,
ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ἀντ. δ'.
ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας,
καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέ-
γρας Γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥι-
παῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν
ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰρά- ἐπ. δ'.
νᾳ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ
ἁσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον ποι-
ναν λαχόντ᾽ ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον
θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα, πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ
σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

ΕΙΔΟΣ Β.

ΜΟΔΗΜΩΙ ΑΘΗΝΑΙΩΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΙ.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι στρ. α'.
ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ
νται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώ-
νων νικαφορίας δέδε-
κται πρώταν, Νεμεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.
ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν στρ. β'.
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπόμπος
ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπε-
σθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν
Πυθίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικός,
ὀρειᾶν γε Πελειάδων στρ. γ'.
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.
ἰὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν
δυνατός. ἐν Τρωΐᾳ μὲν Ἕ-
κτωρ Αἴαντος ἄκουσεν. ὦ
Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκὰ

παγκρατίου πλάθυμος ἀέξει.
Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι στρ. δ'.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρ-
νασῷ, τέσσαρας ἐξ ἀέ-
θλων νίκας ἐκόμιξαν·
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν
ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς στρ. ε'.
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖ-
ται, κωμάξατε Τιμοδή-
μῳ σὺν εὐκλεῖ νόστῳ·
ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

ΕΙΔΟΣ Γ.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΙ.

Ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα, λίσσομαι, σ..ά.
τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. ὕδατι γὰρ

μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ
μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέθεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
ἀθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ,
στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.
τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἁμᾶς ἄπο· ἀντ. α΄.
ἄρχε δ' οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι, θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δ' ἐκείνων τέ μιν ὀάροις
λύρᾳ τε κοινάσομαι.
χαρίεντα δ' ἕξει πόνον
χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας τεὰν
ἐμίανε κατ' αἶσαν, ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς
παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν ἐπ. α΄.
ἄκος ὑγιηρὸν ἔν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ
τὸ καλλίνικον φέρει.
εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα
παῖς Ἀριστοφάνευς· οὐκέτι πρόσω
ἀβάταν ἅλα κιόνων
ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές,
ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας στρ. β΄.
μάρτυρας κλυτάς· δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν
ὑπερόχος· διά τ' ἐξερεύνασε τεναγέων
ῥοάς, ὅπα πόμπιμον
κατέβαινε νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασσε. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;

Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.
ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·
οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες. ἀ.β'.
οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς
γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ,
ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών·
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς·
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς
Τελαμών, Ἰόλᾳ παραστάτας ἐών, ἔπερσεν·
καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν ἐπ. β'.
ἕπετό οἱ· οὐδέ μιν ποτε φόβος ἀνδροδάμας
ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν.
συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει·
ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ,
ἄλλοτ' ἄλλα πνέων, οὔποτ' ἀτρεκεῖ
κατέβα ποδί, μυριᾶν
δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.
ξανθὸς δ' Ἀχιλλεύς, τὰ μέν, μένων Φιλύρας ἐν δόμοις,
παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινὰ [σ.γ'.
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἶσα τ' ἀνέμοις,
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-
γροτέροις ἔπρασσεν φόνον·
κάπρους τ' ἔναιρε· σώματι δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
ἑξέτης τὸ πρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον·
τὸν ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα,
κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων ἀ.γ'.
ποσσὶ γὰρ κρατέσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρ

ἔπος ἔχω. βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
Ἰάσον᾽ ἔνδον τέγει,
καὶ ἔπειτεν Ἀσκληπιόν·
τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νομόν·
νύμφευσε δ᾽ αὖτις ἀγλαόκαρπον
Νηρέος θύγατρα· γόνον τέ οἱ φέρτατον
ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πάντα θυμὸν αὔξων·
ὄφρα, θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς ἐ.γ΄.
ὑπὸ Τρωΐαν, δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων
τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν
Δαρδάνων τε, καὶ ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρεσὶ πά-
ξαιθ᾽, ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
πάλιν οἴκαδ᾽ ἀνεψιὸς
ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.
τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν, στ.δ΄.
Ζεῦ· τεὸν γὰρ αἷμα· σέο δ᾽ ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν,
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.
βοὰ δὲ νικαφόρῳ
σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει,
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλέϊ προσέθηκε λόγῳ
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πεῖρᾳ τέλος
διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,
ἐν παισὶ νέοισι παῖς· ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ· τρίτον ἀ.δ΄.
ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς
ὁ μακρὸς αἰών, φρονεῖν
δ᾽ ἐνέπει τὸ παρκείμενον.
Τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τόδε τοι

πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, (κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει
πόμ' ἀοίδιμον) Αἰολῆσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,
ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς, ἐ.
ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθε μεταμαιόμενος,
δαφοινὸν ἄγραν ποσίν·
κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοί-
σας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν
Νεμέας, Ἐπιδαυρόθεν
τ' ἄπο καὶ Μεγάρων, δέδορκεν φάος.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Ἄριστος εὐφροσύνα στρ
πόνων κεκριμένων
ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ
Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ
θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τέγγει
γυῖα, τόσσον εὐλογία

φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ᾽ ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,
ὅ,τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.
τό μοι, θέμεν Κρονίδᾳ   στρ. β'.
τε Δὶ καὶ Νεμέᾳ
Τιμασάρχου τε πάλᾳ
ὕμνου προκώμιον, εἴη.
δέξαιτο δ᾽ Αἰακιδᾶν
ἠΰπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκεῖ κοινὸν
φέγγος. εἰ δ᾽ ἔτι ζαμενεῖ
Τιμόκριτος ἀλίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων
θαμά κε, τῷδε μέλει κλιθείς,
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον
Κλεωναίου τ᾽ ἀπ᾽ ἀγῶ-   στρ. γ'.
νος ὅρμον στεφάνων
πέμψαντα καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ᾽ Ἀθανᾶν,
Θήβαις τ᾽ ἐν ἑπταπύλοις
οὕνεκ᾽ Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκον-
τες ἄνθεσι μίγνυον
Αἰγίνας ἕκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.
σὺν ᾧ ποτε Τρωΐαν   στρ. δ'.
κραταιὸς Τελαμὼν
πόρθησε καὶ Μέροπας
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν

ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
οὐ, τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶ-
τας Ἱπποδάμους ἕλεν
δὶς τόσους. ἀπειρομάχας ἐὼν κε φανείη
λόγον ὁ μὴ συνιείς· ἐπεὶ
ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.
τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν στρ. ε'.
ἐρύκει με τεθμὸς
ὧραί τ' ἐπειγόμεναι·
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ
νουμηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα, καί περ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβου-
λίᾳ· σφόδρα δόξομεν
δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·
φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων,
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει
χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ στρ. στ'.
δ' ὁποίαν ἀρετὰν
ἔδωκε Πότμος ἄναξ,
εὖ οἶδ', ὅτι χρόνος ἕρπων
πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ
μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν·
ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει στρ. ζ'.

φαεννὰν Ἀχιλεὺς
νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' Ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ,
ιβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται
Δωδωνάθεν ἀρχόμενοι
πρὸς Ἰόνιον πόρον.
ιλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκόν,
πολεμίᾳ χερὶ προςτραπών,
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν,
δάμαρτος Ἱππολύτας στρ. η'.
Ἀκάστου δολίαις
τέχναισι χρησάμενος.
τᾶ δαιδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ
φύτευέ οἱ θάνατον
λόχου Πελίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν
πεπρωμένον ἔκφερεν·
ρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν
τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων,
ἔγαμεν ὑψιθρόνων στρ. θ'.
μίαν Νηρεΐδων·
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες
πόντου τ' ἐφεζόμενοι
)α καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ
περατόν. ἀπότρεπε
ις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός.

ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.
Θεανδρίδαισι δ' ἀε- στ
ξιγυίων ἀέθλων·
κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν
Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ
Νεμέᾳ τε συνθέμενος·
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες, οἴκαδε κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων,
πάτραν ἵν' ἀκούομεν,
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς
πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις
στάλαν θέμεν, Παρίου στρ
λίθου λευκοτέραν·
ὁ χρυσὸς ἑψόμενος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας·
ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει
φῶτα· κεῖνος ἀμφ' Ἀχέρον-
τι ναιετάων ἐμὰν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·
τὸν Εὐφάνης ἐθέλων στρ
γεραιὸς προπάτωρ
σὸς ἄεισεν ποτε, παῖ.
ἄλλοισι δ' ἅλικες ἄλλοι·
τὰ δ' αὐτὸς ἂν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι.

οἷον αἰνέων κε Μελη-
σίαν ἔριδα στρέφοι,
ματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ΥΘΕΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΙ ΕΝ ΠΑΙΣΙ.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰ- στρ. α'.
στ' ἐλινύσοντά μ' ἐργάζεσθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐ- [τᾶς βαθμίδος
ἑσταότ'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας
ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ' ἀοιδά,
στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλλοισ' ὅτι
Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενὴς
νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν
ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,
ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥ- ἀντ. α'.
ς αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νη- [ρηΐδων

Αἰακίδας ἐγέραρε,
ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν·
τάν ποτ᾿ εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτὰν
θέσσαντο, πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανι
στάντες, πίτναν τ᾿ εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁ
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ
καὶ βία Φώκου κρέοντος,
ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια
τίκτ᾿ ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ἐν δίκᾳ τε
μὴ κεκινδυνευμένον
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον,
καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ᾿ Οἰνώνας ἔλασεν.
στάσομαι. οὔ τοι ἅπασα
κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει᾿ ἀτρ
καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀν
[νοῆσαι.
εἰ δ᾿ ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν
ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον δεδόκηται, μα
αὐτόθεν ἅλμαθ᾿ ὑποσκά-
πτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν
καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ᾿ αἰετοί.
πρόφρων δὲ κἀκείνοις ἄειδ᾿ ἐν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός· ἐν δὲ μέσ
φόρμιγγ᾿ Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον
χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων
ἁγεῖτο παντοίων νόμων.
αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς ἀρχόμεναι
\Θέτιν,

Πηλέα θ᾽, ὥς τέ νιν ἁβρὰ
Κρηθεὶς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε, ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπον
πείσαισ᾽ ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασι·
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
ὡς ἆρα νυμφείας ἐπείρα
κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου
εὐνᾶς. τὸ δ᾽ ἐναντίον ἔσκεν. ἐπ. β΄.
πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ μὲν ὀργὰν
κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι·
εὐθὺς δ᾽ ἀπανάνατο νύμφαν,
ξεινίου πατρὸς χόλον
δείσαις. ὁ δ᾽ ἐφράσθη κατένευ-
σέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ
οὐρανοῦ Ζεύς, ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ᾽ ἐν τάχει
ἰαν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,
γαμβρὸν Ποσειδάωνα πεί- στρ. γ΄.
· ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθ-
[μὸν Δωρίαν·
ἔνθα μιν εὔφρονες ἶλαι
σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται,
καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ
πάντων. τὺ δ᾽ Αἰγίνᾳ θεοῦ, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνών,
ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.
ἦτοι μεταΐξαντα καὶ ἀντ. γ΄.
τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον ἔθνος,
[Πυθέα.

ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν,
μείς τ᾽ ἐπιχώριος, ὃν φίλασ᾽ Ἀπόλλων·
ἅλικας δ᾽ ἐλθόντας οἴκοι τ᾽ ἐκράτει
Νίσου τ᾽ ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ᾽, ὅτι
ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου
σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν
ἐπαύρεο. χρὴ δ᾽ ἀπ᾽ Ἀθανᾶν ἐπ
τέκτον᾽ ἀθληταῖσιν ἔμμεν·
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις, ὥςτ᾽ ἀείδειν,
μηκέτι ῥίγει· δίδοι
φωνάν, ἀνὰ δ᾽ ἱστία τεῖνον
πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου
φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ
διπλόαν νικῶντ᾽ ἀρετάν· προθύροισιν δ᾽ Αἰ
ἀνθέων ποιᾶντα φέρειν στεφανώματα, σὺν ξαν
[Χάρισσιν.

ΕΙΔΟΣ ΣΤ.

ΑΛΚΙΜΙΔΗΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ στρ
μιᾶς δὲ πνέομεν

ματρὸς ἀμφότεροι· διείρ-
γει δὲ πᾶσα κεκριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰ-
[ὲν ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προςφέρομεν ἔμπαν, ἢ μέγαν
νόον, ἤτοι φύσιν, ἀθανάτοις,
καίπερ ἐφαμερίαν
οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος
οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.
τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας ἀντ. α'.
τὸ συγγενὲς ἰδεῖν
ἄγχι καρποφόροις ἀρού-
ραισιν, αἵ τ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. ἦλ-
[θέ τοι
Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὅς,
ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν, νῦν πέφανται
οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,
ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων ἐπ. α'.
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐών, Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος [ἐλαίας] ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,
Νεμέᾳ δὲ τρίς,
ἔπαυσε λάθαν
Σωκλείδᾳ, ὃς ὑπέρτατος
Ἀγησιμάχῳ υἱέων γένετο.
ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι στρ. β'.

πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οἵ τε πόνων ἐγεύ-
σαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων
ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. ἔλπομαι
μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν
ὥτ᾽ ἀπὸ τόξου ἱείς·
εὔθυν᾽ ἐπὶ τοῦτον ἐπέων, ὦ Μοῖσ᾽, ἄγ᾽, οὖρον
εὐκλεΐα. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων
ἀοιδοὶ καὶ λόγοι τὰ καλά ἀντ. β΄.
σφιν ἔργ᾽ ἐκόμισαν,
Βασσίδαισιν ἅ τ᾽ οὐ σπανί-
ζει· παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον, ἀγερώχων ἐργμάτων
ἕνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ,
χεῖρας ἱμάντι δεθείς,
Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας αἷμα πάτρας
χρυσαλακάτω ποτὲ Καλλίας ἁδὼν
ἔρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων ἐ. β΄.
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
πόντου τε γέφυρ᾽ ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν
τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος·
βοτάνα τέ νιν
ποθ᾽ ἁ λέοντος
νικάσαντ᾽ ἔρεφ᾽ ἀσκίοις
Φλιοῦντος ὑπ᾽ ὠγυγίοις ὄρεσιν.
πλατεῖαι πάντοθεν λογίοι- στρ. γ΄.
σιν ἐντὶ πρόσοδοι

νᾶσον εὐκλέα τάνδε κο-
σμεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
τορον ἔξοχον αἶσαν, ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
έταται δ᾽ ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν
ὄνυμ᾽ αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας,
Μέμνονος οὐκ ἀπονο-
στάσαντος, ἐπᾶλτο. βαρὺ δέ σφι δεῖξε νεῖκος
χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ᾽ ἁρμάτων,
φαεννᾶς υἱὸν εὖτ᾽ ἐνάρι- ἀντ. γ΄.
ξεν Ἀόος ἀκμᾷ
ἔγχεος ζακότοιο. καὶ
ταύταν μὲν παλαιότεροι
ὸν ἀμαξιτὸν εὗρον. ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων
[μελέταν·
δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσομενον αἰεὶ κυμάτων
λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
θυμόν. ἑκόντι δ᾽ ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος, ἄγγελος βᾶν,
πέμπτον γ᾽ ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρύων
εὖχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς, ἐπ. γ΄.
Ἀλκιμίδα ὅ γ᾽ ἐπάρκεσεν
κλειτὰ γενεά· δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει,
παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε καὶ Πουλυτιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄνθε᾽ Ὀλυμπιάδος.
δελφῖνί κεν
τάχος δι᾽ ἅλμας
ἴσον εἴποιμι Μελησίαν,
χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΙΔΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩΙ.

Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων, σ.α'.
παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥ-
ρας, γενέτειρα τέκνων· ἄνευ σέθεν
οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
ἀναπνέομεν δ᾽ οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα·
εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ᾽ ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τὶν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς
εὔδοξος ἀείδεται Σω-
γένης μετὰ πενταέθλοις.
πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορυκτύπων ἀ.α'.
Αἰακιδᾶν. μάλα δ᾽ ἐθέλοντι σύμ-
πειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον᾽ αἰτίαν
ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν· αἱ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι·
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
εὕρηται ἄποινα μόχθων
κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἐπ. α΄.
ἔμαθον, οὐδ᾽ ὑπὸ κέρδει βάλον·
ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου παρὰ
σᾶμα νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον᾽ ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος, ἢ πάθεν,
διὰ τὸν ἀδυεπῆ γενέσθ᾽ Ὅμηρον.
ἐπεὶ ψεύδεσίν οἱ, ποτανᾷ τε μαχανᾷ, στρ. β΄.
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέ-
πτει παράγοισα μύθοις. τυφλὸν δ᾽ ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἑὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον, Ἀχιλέος ἄτερ, μάχᾳ,
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι, θοαῖς
ἐν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυ-
πνόου Ζεφύροιο πομπαὶ
πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται ἀ. β΄.
κῦμ᾽ Ἀΐδα, πέσε δ᾽ ἀδόκητον ἐν
καὶ δοκέοντα. τιμὰ δὲ γίνεται,
ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον, τεθνακότων
βοαθόων, τοι παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ᾽ ἀποπλέων
Σκύρου μὲν ἅμαρτε, πλαγχθέν-
τες δ᾽ εἰς Ἐφύραν ἵκοντο·
Μολοσσίᾳ δ᾽ ἐμβασίλευεν ὀλίγον ἐπ. β΄.
χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν
τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς θεόν,
κτέατ᾽ ἀνάγων Τρωΐαθεν ἀκροθινίων·

ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας
ἔλασεν ἀντιτυχόντ᾽ ἀνὴρ μαχαίρᾳ.
βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται· σ.γ'.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν. ἐ-
χρῆν δέ τιν᾽ ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ᾽ εὐτειχέα δόμον, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις
εὐωνύμου ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει·
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ᾽ ἐκ-
γόνων, θρασύ μοι τόδ᾽ εἰπεῖν,
φαενναῖς ἀρεταῖς, ὁδὸν κυρίαν λόγων ἀντ.γ'.
οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν
παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ· κόρον δ᾽ ἔχει
καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν᾽ ἄνθε᾽ Ἀφροδίσια.
φυᾷ δ᾽ ἕκαστος διαφέρομεν, βιοτὰν λαχόντες,
ὁ μὲν τά, τὰ δ᾽ ἄλλοι· τυχεῖν δ᾽ ἕν᾽ ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον. οὐκ ἔχω
εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν
δ᾽ ἐοικότα καιρὸν ὄλβου
δίδωσι· τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ ἐπ.γ'.
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι, σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον,
ὕδατος ὥτε ῥοάς, φίλον ἐς ἄνδρ᾽ ἄγων
κλέος ἐτήτυμον, αἰνέσω.
ποτίφορος δ᾽ ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.
ἐὼν δ᾽ ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ᾽ ἀνὴρ σ.δ'.
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων·

προξενίᾳ πέποιθ᾽· ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβαλών,
πάντ᾽ ἐκ ποδὸς ἐρύσαις. ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
πὰρ μέλος ἔρχομαι ψόγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες· (ἀπομνύω
μή, τέρμα προβάς, ἄκονθ᾽ ὥ-
τε χαλκοπάραον, ὄρσαι
θοὰν γλῶσσαν·) ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴ- [ἀντ. δ΄.
θωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν·
(εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.)
, νικῶντί γε χάριν εἴ τι πέραν ἀερθεὶς
ἀνέκραγον. οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
ειν στεφάνους, ἐλαφρόν. ἀναβάλεο. Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσόν, ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ᾽ ἁμᾶ,
καὶ λείριον ἄνθεμον πον-
τίας ὑφελοῖσ᾽ ἐέρσας.
Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ ἐπ. δ΄.
πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει
ἁσυχᾷ. βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει
:πεδον ἂν τόδε γαρυέμεν ἁμέρᾳ
ὀπί. λέγοντι γὰρ Αἰακόν
νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,
ἐᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ, στρ. ε΄.
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν
ξεῖνον ἀδελφεόν τ᾽. εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον᾽ ἔμμεναι,
ριλάσαντ᾽ ἀτενεῖ, γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ᾽ αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι,

ἐν τὶν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασσας, εὐτυχ
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων ἐϋκτή-
μονα ζαθέαν ἀγυιάν.
ἐπεί, τετραόροισιν ὧθ' ἁρμάτων ζυγοῖς, ἀι
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς,
ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. ὦ μάκαρ,
τὶν δ' ἐπέοικεν, Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε γλαυκώπιδα. δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλ
ἀμαχανιᾶν δυςβάτων θαμὰ διδόμεν.
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις
Ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις
εὐδαίμον' ἐόντα, παίδων
δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ
γέρας τό περ νῦν, καὶ ἄρειον ὄπιθεν.
τὸ δ' ἐμὸν οὔποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι· ταῦτα δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν,
ἀπορία τελέθει, τέκνοι-
σιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κόρινθος.

Ε Ι Δ Ο Σ Η.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΣΤΑΔΙΕΙ.

Ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας στρ. α΄.
ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
ἅ παρθενηΐοις παίδων ἐφίζοισα γλεφάροις,
τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκας
χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ᾽ ἑτέραις·
ἀγαπατὰ δέ, καιροῦ μὴ πλανα-
θέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον,
τῶν ἀρειόνων ἐρώ-
των ἐπικρατεῖν δύνασθαι.
οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ἀντ. α΄.
ποιμένες ἀμφεπόλησαν
υπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ᾽ υἱός, Οἰνώνας βασιλεύς,
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος.
πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν.
ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄω-
τοι περιναιεταόντων

ἤθελον κείνου γε πεί-
θεσθ᾽ ἀναξίαις ἑκόντες,
οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθά- ἐπ. α΄.
ναισιν ἅρμοζον στρατόν,
οἵ τ᾽ ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι.
ἱκέτας Αἰακοῦ
σεμνῶν γονάτων πόλιός θ᾽ ὑπὲρ φίλας
ἀστῶν θ᾽ ὑπὲρ τῶνδ᾽ ἅπτομαι, φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,
Δείνιος δισσῶν σταδίων
καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς
ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος·
ὅςπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ στρ. β΄.
ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν.
πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται.
νεαρὰ δ᾽ ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος· ὄ-
ψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν.
ἅπτεται δ᾽ ἐσλῶν ἀεί,
χειρόνεσσι δ᾽ οὐκ ἐρίζει.
κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱόν, ἀντ. β΄.
φασγάνῳ ἀμφικυλίσσαις.
ἦ τιν᾽ ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ᾽ ἄλκιμον, λάθα κατέχει
ἐν λυγρῷ νείκει· μέγιστον
δ᾽ αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσ-
σῆ Δαναοὶ θεράπευσαν·
χρυσέων δ᾽ Αἴας στερη-

θεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.
ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δᾳ- ἐπ. β'.
οισιν ἐν θερμῷ χροῒ
ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ
λόγχᾳ, τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων ἐν πολυφθόροις
ἁμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι,
αἱμύλων μύθων ὁμόφοι-
τος, δολοφραδής, κακοποιὸν ὄνειδος·
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται,
τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.
εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, στρ. γ'.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις
ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος
μὴ τὸ δύςφαμον προσάψω.
χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν
καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαι-
μ', αἰνέων αἰνητά, μομ-
φὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.
αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ἀντ. γ'.
ὡς ὅτε δένδρεον ᾄσσει,
σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρὸν
αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖ-
αι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα. μαστεύει δὲ καὶ
τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖ-
τις τεὰν ψυχὰν κομίξαι

οὔ μοι δυνατόν· κενεᾶν   ἐπ. γ'.
δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος.
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον
Μοισαῖον, ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δέ, πρόσφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς. ἐπαοιδαῖς τ' ἀνὴρ
νώδυνον καί τις κάματον
θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι, καὶ πρὶν γενέσθαι
τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ΧΡΟΜΙΩΙ ΑΙΤΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυῶνοθε, Μοῖσ
τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν,   [στρ.
ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'.

ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε.
τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων,
ματέρι καὶ διδύμοις παί-
δεσσιν αὐδὰν μανύει,
θῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.
ι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν σ. β'.
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι.
ισπεσία δ' ἐπέων καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρ-
μιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν
ἱππίων ἄθλων κορυφάν, ἅτε Φοίβῳ
θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀσω-
ποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
μνασθείς, ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς.
ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι, νέαισί θ' ἑορταῖς σ. γ'.
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις
ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν
τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν,
πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος· ἀρχοὶ
δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖ-
δες, βιασθέντες λύᾳ.
κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.
ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν, σ. δ'.
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα,
ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἦσαν μέγιστοι. δή τόθεν
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θή-
βας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν, αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν. οὐδὲ Κρονίων,
ἀστεροπὰν ἐλελίξαις,

οἴκοθεν μαργουμένους
στείχειν ἐπώτρυν᾽, ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.
φαινομέναν δ᾽ ἄρ᾽ ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι σ. ε'.
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππεί-
οις τε σὺν ἔντεσιν. Ἰσμηνοῦ δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθαισι, γλυκὺν
νόστον ἐρυσσάμενοι, λευ-
κανθέα σώματ᾽ ἐπίαναν καπνόν.
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους
φῶτας· ὁ δ᾽ Ἀμφιάρῃ σχίσ-
σεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ᾽ ἅμ᾽ ἵπποις,
δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν σ. ς'.
θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ
δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατόν, Κρονίων, πεῖ-
ραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζω-
ᾶς ἀναβάλλομαι ὡς πόρ-
σιστα, μοῖραν δ᾽ εὔνομον
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,
Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ᾽ ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι στ. ζ'.
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί
τ᾽ αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ᾽· αἰ-
δὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπί-
ζων, παρὰ πεζοβόαις, ἵπ-
ποις τε, ναῶν τ᾽ ἐν μάχαις,
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,
οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεῖνα θεὸς ἤντυεν αὐτοῦ στρ. η'.

θυμὸν αἰχματάν, ἀμύνειν
οιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι δὲ βουλεῦσαι, φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέ-
ψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
χερσὶ καὶ ψυχᾷ, δυνατοί. λέγεται μὰν
Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆ-
σαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
γχοῦ. βαθυκρήμνοισι δ᾽ ἀμφ᾽ ἀκταῖς Ἑλώρου,
νθ᾽ Ἀρέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν σ. θ΄.
παιδὶ τοῦτ᾽ Ἀγησιδάμου
έγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. τὰ δ᾽ ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρ-
σῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, φάσομαι.
ἐκ πόνων δ᾽, οἳ σὺν νεότατι γένωνται
σύν τε δίκᾳ, τελέθει πρὸς
γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
τω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.
γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται στ. ι΄.
κῦδος, οὐκ ἔτ᾽ ἐστὶ πόρσω
νατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.
ἁσυχίαν δὲ φιλεῖ μὲν
συμπόσιον· νεοθαλὴς δ᾽ αὔξεται
μαλθακᾷ νικοφορία σὺν ἀοιδᾷ·
θαρσαλέα δὲ παρὰ κρη-
τῆρα φωνὰ γίνεται.
κιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν κώμου προφάταν·
γγυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν στρ. ια΄.
ἀμπέλου παῖδ᾽· ἅς ποθ᾽ ἵπποι
ησάμενοι Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα
Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ

τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι
σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ πολ-
λῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

ΕΙΔΟΣ Ι.

ΘΕΑΙΩΙ ΑΡΓΕΙΩΙ

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Δαναοῦ πόλιν, ἀγλαοθρό- στρ. α΄.
νων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
Ἄργος, Ἥρας δῶμα θεοπρεπές, ὑμνεῖ-
τε. φλέγεται δ᾽ ἀρεταῖς
μυρίαις, ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος·
πολλὰ δ᾽ Αἴγυπτον κάτα ᾤκισεν ἄστη
ταῖς Ἐπάφου παλάμαις.
οὐ δ᾽ Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονό-
ψαφον ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξαν- ἀντ. α΄.
θά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν.
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο, κεραυνω-
θεῖσα Διὸς βέλεσι,
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος.
καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει. πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν τοῦ·
τον κατέφανε λόγον.
πατρί τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν
καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ.
θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις [ἐπ. α΄.
Τηλεβόας ἔναρεν, χ' οἱ
ὄψιν ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐςῆλθεν,
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡ-
ρακλέος· οὗ κατ' Ὄλυμπον
ἄλοχος Ἥβα τελεί-
ᾳ παρὰ ματέρι βαίνοι-
σ' ἔστι, καλλίστα θεῶν.
βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγή- στρ. β΄.
σασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος
μοῖραν ἐσλῶν. ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώ-
πων βαρὺς ἀντιάσαι.
ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'· ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥ-
ρας ἀέθλων τε κρίσιν·
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔ-
σχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλα- ἀντ. β'.
να στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολὼν
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον Μοί-
σαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι,
τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών,
τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ
οἱ στόμα. πᾶν δὲ τέλος
ἐν τὶν ἔργων. οὐ δ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ,
προςφέρων τόλμαν, παραιτεῖται χάριν.
γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅςτις ἁμιλλᾶται περὶ ἐπ. β'.
ἐσχάτων ἄθλων κορυφαῖς. ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν. ἁδεῖ-
αί γε μὲν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ
κώμασαν. γαίᾳ δὲ καυθεί-
σᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐ-
άνορα λαόν, ἐν ἀγγέων
ἕρκεσιν παμποικίλοις.
ἕπεται δέ, Θεαῖε, ματρώ- στρ. γ'.
ων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν
Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
ἀντία τε ξύγγονος, Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος
ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προί-
τοιο τόδ' ἱπποτρόφον
ἄστυ θάλησεν, Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς,
καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέν- ἀντ. γ'.
τες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.
ἐκ δὲ Πελλάνας, ἐπιεσσάμενοι νῶ-
τον μαλακαῖσι κρόκαις.
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·
ὅν τε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν
ὑψίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε, δρόμῳ
σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει.
Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη, ἐ. γ'.
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα, σφίσιν
ἐγγενές, ἔμμεν ἀεθλη-
ταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεί,
εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας, ἀγώνων
μοῖραν, Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρα-
κλεῖ, διέποντι θάλειαν·
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαί-
ων περικαδόμενοι. καὶ
μὰν θεῶν πιστὸν γένος.
μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλάξ, στρ. δ'.
ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ
Δὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας,
ἐν γυάλοις Θεράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεὶ
τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης
Κάστορος ἐν πολέμῳ.
τὸν γὰρ Ἴδας, ἀμφὶ βουσίν πως χολω-
θείς, ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ.

ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγά- ἀντ. δ'.
ζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει
ἡμένους. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάν-
των γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως,
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητί-
δαι Διός· αὐτίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων. τοὶ δ' ἔναν-
τα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρωΐῳ.
ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον, ἐ. δ'.
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶ-
ξε ψολόεντα κεραυνόν·
ἅμα δ' ἐκαίοντ' ἐρη-
μοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώ-
ποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων.
ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βί- στρ. ε'
αν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας,
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσ-
σοντα πνοὰς ἔκιχεν.
θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς
ὄρθιον φώνασε· πάτερ Κρονίων, τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν
τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ
φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν,

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὣς ἀντ. ε'.
ἔννεπε· Ζεὺς δ' ἀντίος ἤλυθέ οἱ,
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· ἐσσί μοι υἱός.
τόνδε δ' ἔπειτα πόσις
σπέρμα θνατόν, ματρὶ τεᾷ πελάσαις,
:άξεν ἥρως. ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ'· εἰ μέν, θάνατόν τε φυγὼν καὶ
γῆρας ἀπεχθόμενον,
αὐτὸς Οὔλυμπον [κατοικῆσαι] θέλεις,.
σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει,
τι σοὶ μὲν τῶν λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι ἐπ. ε'.
ἔργασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαί-
ας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, οὐ γνώ-
μᾳ διπλόαν θέτο βουλάν.
ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀ-
φθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν
χαλκομίτρα Κάστορος.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙ ΤΕΝΕΔΙΩΙ

ΤΩΙ ΑΡΚΕΣΙΛΑ.

Παῖ Ῥέας, ἅ τε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία, σ. α'.
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
εὖ δ' ἑταίρους, ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρ-
θὰν φυλάσσοισιν Τένεδον,
πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν, ἀ. α'.
πολλὰ δὲ κνίσσᾳ· λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά·
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δωδεκάμηνον περά-
σαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.
ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω ἐπ. α'.
μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφὰν παραμεύσεται ἄλλων,

ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν·
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.
ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών, σ. β'.
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.
ἐκ δὲ περικτιόνων ἑκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ
καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.
ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν ἀντ. β'.
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἄθλων.
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν, παρὰ Κασταλίᾳ
καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου,
κάλλιον ἂν δηριών-
των ἐνόστησ' ἀντιπάλων,
πενταετηρίδ' ἑορτὰν ἐπ. β'.
Ἡρακλέος τέθμιον
κωμάσαις, ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι
ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ, καταμεμφθέντ' ἄγαν
ἰσχύν, οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν,
χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω, θυμὸς ἄτολμος ἐών. [στ. γ'.
συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας· Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων·
καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰν κεκραμένον
ἐκ Μελανίπποιο μά-
τρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταὶ
ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος· ἀ. γ'.
ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι·

δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. καὶ
θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει
μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώ- ἐπ. γ'.
ποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
τέκμαρ. ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες. δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν·
ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

Ι Σ Θ Μ Ι Α.

Ι Σ Θ Μ Ι Α.

ΕΙΔΟΣ Α.

ΗΡΟΔΟΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, σ. α'.
πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι.
τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
εἶξον, ὦ 'πολλωνιάς. ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων
σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος,
καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων ἀ. α'.
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις
ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ
δειράδ'· ἐπεὶ στεφάνους
ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
καλλίνικον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδεί-
μαντον Ἀλκμήνα τέκεν [ἐπ. α'.
παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρῖξαν κύνες.

ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύ-
χων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
ἁνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ
χερσὶ νωμάσαντ', ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλά-
ται Λακεδαίμονι καὶ Θή-
βαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι·
ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων, σ.β'.
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφάνων
νικαφόρων. λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν, ἔν τ' ἀσπιδοδού-
ποισιν ὁπλίταις δρόμοις·
οἷά τε χερσὶν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, ἀντ.β'.
καὶ λιθίνοις ὁπότ' ἐν δίσκοις ἵεν.
οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος.
τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν
καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας,
Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ', ἐν Ἀχαιοῖς [ἐπ.β'.
ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδά-
ωνι Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδὰν
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τι-
μαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀ-

σωποδώρου πατρὸς αἶσαν,
Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν· στρ. γ΄.
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
δέξατο συντυχίᾳ.
νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ νόῳ
καὶ προμάθειαν φέρει.
εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργὰν ἀ. γ΄.
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
μὴ φθονεραῖσι φέρειν
γνώμαις. ἐπεὶ κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν
ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.
μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις
[γλυκύς, ἐπ. γ΄.
μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρ-
νιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τρέφει.
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων
λιμὸν αἰανῆ τέταται·
ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἁβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψι-
στον δέκεται, πολιατᾶν
καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.
ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν σ. δ΄.
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι,
καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων,
παῖδας προσειπεῖν, τὸν Μινύα τε μυχόν,

καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα, καὶ Εὔ-
βοιαν, ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·
Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν α. δ'.
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι·
πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν
ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐ-
θυμίαν μείζω φέρει.
εἴη μιν, εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυ- [ἐπ. δ'.
θῶθεν Ὀλυμπιάδων τε ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι
χεῖρα, τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυ-
[φαῖον,
ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ· ψυ-
χὰν Ἀίδᾳ τελέων οὐ
φράζεται δόξας ἄνευθεν.

Ε Ι Δ Ο Σ Β.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, στρ. α'.
φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαι-
νον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευ-
ον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅς τις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.
ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής ἀντ. α'.
πω τότ' ἦν, οὐδ' ἐργάτις·
οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖ-
αι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας,
ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα,
μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δ' ἐφίητι, τὸ τὠργείου φυλάξαι
ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον,
„χρήματα, χρήματ' ἀνήρ,“ ἐπ. α'.
ὃς φᾶ, κτεάνων θαμὰ λειφθεὶς καὶ φίλων.
ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός; οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω,
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,

τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,
εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, στρ. β'.
Ἀκραγαντίνων φάος.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς
εἶδ' Ἀπόλλων νιν, πόρε τ' ἀγλαΐαν
καὶ τόθι· κλειναῖς δ' Ἐρεχθει-
δᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς
ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός,
τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν ἀντ. β'.
νεῖμ' ἁπάσαις ἀνίαις.
ὅν τε καὶ κάρυκες ὡ-
ρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες
πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνόντα Νίκας
γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, ἐπ. β'.
τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμὶν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.
οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης στ. γ'.
ἁ κέλευθος γίνεται,
εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀν-
δρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.

μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσ-
σαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,
ἱπποτροφίας τε νομίζων ἀντ. γ'.
ἐν Πανελλάνων νόμῳ·
καὶ θεῶν δαῖτας προσέ-
πτυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστει-
λ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν·
ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.
μή νυν, ὅτι φθονεραὶ ἐπ. γ'.
θνατῶν φρένας ἀμφικρεμανται ἐλπίδες,
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

ΕΙΔΟΣ Γ.

ΜΕΛΙΣΣΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ

ΙΠΠΟΙΣ.

(Hoc carmen cum sequenti quoniam uno eodemque metro et a eundem scriptum est, utrumque in unum coniunxerunt pleriqu recentiorum, nihili facto, quod quae in altero celebrati victoria prior fuit ea, quae in priori, et quod in priori equ stris, in altero pancratii victoria laudatur. Mihi utrumque ob sententiarum et metri exilitatem non a Pindaro sed ab im tatore aliquo profectum videtur; quare moveor ut separata re linquam, praesertim quia post *παῖδες θεῶν* quae in fine prior leguntur, vix credibile est in eodem carmine continuo secu esse: *ἔστι μοι θεῶν ἕκ*. Denique non placeret, quod Melissu quarta demum stropha adloqueretur, postquam de eodem p tres praecedentes in tertia persona dixisset. Eam enim alloc tionem multo melius principio carminis convenire patet.)

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις, στ
ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις,
ἢ σθένει πλούτου, κατέχει φρεσὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται
ἐκ σέθεν. ζώει δὲ μάσσων
ὄλβος ὀπιζομένων· πλαγίαις δὲ φρένεσσιν
οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

εὐκλέων δ᾽ ἔργων ἄποινα. ἀντ.
χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν·
χρὴ δὲ κωμάζοντ᾽ ἀγαναῖς Χαρίτεσσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἄθλων Μελίσσῳ
μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ· ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ
δεξαμένῳ στεφάνους· τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος
ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν
ἱπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ᾽ ἀρετὰν ἐπ.
σύμφυτον οὐ κατελέγχει
ἴστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν·
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισι
σύννομοι πλούτου, διέστει-
χον τετραοριᾶν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις
ἁμέραις ἄλλ᾽ ἄλλοτ᾽ ἐξάλ-
λαξεν. ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΜΕΛΙΣΣΩΙ.

Ἔστι μοι θεῶν ἕκατι — στρ. α΄.
μυρία παντᾶ κέλευθος·
ὦ Μέλισσ᾽, εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
σὺν θεῷ θνατὸν διέρχον-
ται τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε δ᾽ ἀλλοῖος οὖρος
πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.
τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμά- — ἀντ. α΄.
εντες ἀρχᾶθεν λέγονται
πρόξενοί τ᾽ ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ᾽ ὀρφανοὶ
ὕβριος. ὅσσα δ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἄηται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυ-
σαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις δ᾽ ἐσχάταισιν
οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ᾽ Ἡρακλείαις,
καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν. — ἐπ. α΄.
ἱπποτρόφοι τ᾽ ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ᾽ Ἄρει ἅδον.

ἀλλ' ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο
τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμω-
σεν μάκαιραν ἑστίαν.
νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον
ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν
ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις
δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινη- στρ. β'.
τὴρ δὲ γᾶς, Ὀγχηστὸν οἰκέων
αὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον,
ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν
εὐκλέων ἔργων. ἐν ὕπνῳ
γαρ πέσεν. ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει,
Ἀωςφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις·
ἅτε κὰν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἀντ. β'.
ἅρμα καρύξαισα νικᾶν,
ν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος, ὤπασεν
τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον
καμπύλον δίφρον· Πανελλά-
νεσσι δ' ἐριζόμενοι, δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων.
τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.
ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, ἐπ. β'.
πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ.
καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαι-
σ'. ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν
φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ

ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ
φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει παί-
δεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τρώιανδ᾽ ἔβαν.
ἀλλ᾽ Ὅμηρός τοι τετίμα- στρ.
κεν δι᾽ ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
εἴ τις εὖ εἴπῃ τι· καὶ πάγ-
καρπον ἐπὶ χθόνα καὶ δια πόντον βέβακεν
ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.
προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, ἀντ.
κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων
καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ᾽ ἐπάξιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα· τόλμᾳ γὰρ εἰκὼν
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρᾶ λεόντων
ἐν πόνῳ· μῆτιν δ᾽ ἀλώπηξ,
αἰετοῦ ἅτ᾽ ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει.
χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ᾽ ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.
οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν· ἐπ.
ἀλλ᾽ ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ᾽ ἀκμᾷ βαρύς.
καί τοί ποτ᾽ Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἀπὸ Καδμεϊᾶν, μορ-
φὰν βραχύς, ψυχὰν δ᾽ ἄκαμπτος,
προςπαλαίσων ἦλθ᾽ ἀνὴρ
τὰν πυροφόρον Λιβύαν,
κρανίοις ὄφρα ξένων να-
ὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,
υἱὸς Ἀλκμήνας. ὃς Οὔλυμ- στρ.

πόνδ᾽ ἔβα, γαίας τε πάσας
κὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις.
νῦν δὲ παρ᾽ Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει, τετίμα-
ταί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἥβαν τ᾽ ὀπυίει,
χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.
τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν ἀντ. δ'.
δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ
καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν, αὔξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρειοντὶς υἱούς,
τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν
φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει,
αἰθέρα κνισσᾶντι λακτίζοισα καπνῷ·
καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ᾽ ἀέθλων ἐπ. δ'.
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ᾽ ἀνὴρ διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο, παίδων
τε τρίταν πρόσθεν, κυβερνα-
τῆρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κω-
μάζομαι, τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΙ.

Μᾶτερ Ἁλίου πολυώνυμε, Θεία, στρ. α'.
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ, καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
διὰ τεάν, ὦ 'νασσα, τιμάν,
ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλ-
λαισι θαυμασταὶ πέλονται·
ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν ἀντ. α'.
κλέος ἔπραξεν, ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον
μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλ-
πνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ
εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ. ἐπ. α'
μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,

εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε, παγκρατίου. τὸ δ' ἐμὸν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται.
σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς
τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται σ. β'.
θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν,
μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ
λόγον ἐκέρδαναν· κλέονται
δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐ-
λῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς
μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς ἀντ. β'.
Διὸς ἕκατι πρόσβαλον, σεβιζόμενοι
ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς
Οἰνεΐδαι κρατεροί·
ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος
γέρας ἔχει· Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει·
Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύ-
κευς τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.
ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ ἐπ. β'.
Αἰακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι
Ἡρακλῆϊ πρότερον,
καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον

Μέμνονα χαλκοάραν; τίς ἄρ᾽ ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ᾽ ὄχθαις;
τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν σ. γ
διαπρεπέα νᾶσον. τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς
γλῶσσά μοι τοξεύματ᾽ ἔχει περὶ κείνων
κελαδέειν· καὶ νῦν ἐν Ἄρει
μαρτυρῆσαι κεν πόλις Αἴ-
αντος, ὀρθωθεῖσα ναύταις
ἐν πολυφθόρῳ, Σαλαμίς, Διὸς ὄμβρῳ, ἀντ. γ
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ᾽ ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.
Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει,
Ζεύς, ὁ πάντων κύριος. ἐν δ᾽ ἐρατεινῷ
μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ
καλλίνικον χάρμ᾽ ἀγαπά-
ζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων
ἀμφ᾽ ἀέθλοισιν, γενεὰν Κλεονίκου ἐπ. γ
ἐκμαθών. οὔ τοι τετύφλωται μακρὸς
μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ᾽, ὁπόσαι δαπάναι
ἐλπίδων, ἔκνισ᾽ ὄπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
χερσί, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ οἱ στέφανον· φέρε δ᾽ εὔμαλλον μίτραν·
καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

ΕΙΔΟΣ ΣΤ.

ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΙ.

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου, σ. α'.
δεύτερον κρητῆρα Μοισαίων μελέων
κίρναμεν Λάμπωνος εὐά-
θλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ μὲν
πρῶτον, ὦ Ζεῦ, τίν γ' ἄωτον
δεξάμενοι στεφάνων·
νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντή-
κοντα, παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.
εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς ἀ. α'.
καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει
δόξαν ἐπήρατον· ἐσχατιὰς ἤ-
δη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυ-

ραν θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις ἀΐδαν γῆ-
ράς τε δέξασθαι πολιὸν
ὁ Κλεονίκου παῖς. ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς
ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.
ὔμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, ἐπ. α'.
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι,
τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον
ῥαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν
τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι
καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν,
καὶ δι' Ὑπερβορέους·
οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
ἅτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος ἥρωος, εὐ-
δαίμονος γαμβροῦ θεῶν·
οὐδ' ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα στρ. β'
καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἆγε σὺν Τιρυνθίοισι
πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωΐαν, ἥ-
ρωσι μόχθον, Λαομεδοντί-
αν ὑπὲρ ἀμπλακίαν,
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλε δὲ Περγαμίαν, πέ-
φνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον,
Φλέγραισιν εὑρών, Ἀλκυονῆ, σφετέρας δ' οὐ φείσατο
χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Ἡρακλέης. ἀλλ᾽ Αἰακίδαν καλέων ἀντ. β΄.
ἐς πλόον κύρησε πάντων δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος
στάντα κελήσατο νεκταρέαις σπον-
δαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμαν
Ἀμφιτρυωνιάδαν,
ἄνδωκε δ᾽ αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυ-
σῷ πεφρικυῖαν Τελαμών.
ὁ δ᾽ ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
ισε τοιοῦτόν γ᾽ ἔπος· εἴ ποτ᾽ ἐμάν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ ἐθέλων ἀρὰν ἄκουσας,
νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις ἐπ. β΄.
ίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμόν,
μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φυάν,
ςπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται
θηρός, ὃν πάμπρωτον ἄθλων
κτεῖνά ποτ᾽ ἐν Νεμέᾳ·
ὸς δ᾽ ἑπέσθω. ταῦτ᾽ ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς
ρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἁδεῖα δ᾽ ἔν-
δον νιν ἔκνιξεν χάρις,
εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ· στρ. γ΄.
ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών.
καί νιν ὄρνιχος φανέντος
κέκλετ᾽ ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴ-
αντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκ-
παγλον Ἐνυαλίου.
ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα

ἔζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πά-
σας ἀναγήσασθ' ἀρετάς.
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε. τὸν Ἀργείων τρόπον,
εἰρήσεταί πά κ' ἐν βραχίστοις.
ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου ἀντ. γ'.
τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μά-
τρως. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν
μοῖραν ὕμνων; τὰν Ψαλυχι-
δᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ·
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώ-
σαντες οἶκον, τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι· Λάμπων δέ, μελέταν
ἔργοις ὀπάζων, Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,
ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων, ἐπ. γ'.
καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται·
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων,
μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν.
φαίης κέ νιν ἄνδρασιν ἀθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις,
χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐ-
τειχέσιν Κάδμου πύλαις.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΙ ΘΗΒΑΙΩΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΙ.

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, στ. α΄.
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος ἀνίκ᾽ εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον; ἢ
χρυσῷ μεσονύκτιον
νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον θεῶν,
ὁπότ᾽ Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις ἀντ. α΄.
σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
ἢ ὅτ᾽ ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
ἢ ὅτ᾽ ἀμφ᾽ Ἰόλαον ἱππόμητιν;
ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογ-
χᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς
Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς
ἄμπεμψας ὀρφανὸν
μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον; ἐπ. α΄.

ἢ Δωρίδ᾽ ἀποικίαν ἀνίκ᾽ ἄρ᾽ ὀρθῷ
ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ᾽ Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι,
μαντεύμασι Πυθίοις;
ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοί,
ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον στρ. β
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ᾽ ἔπειτεν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ. φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου, σθένει
τ᾽ ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορ-
φάεις· ἄγει τ᾽ ἀρετὰν
οὐκ αἴσχιον φυᾶς.
φλέγεται δ᾽ ἰοβοστρύχοισι Μοίσαις, ἀντ.
μάτρωΐ θ᾽ ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν·
τιμὰ δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
ἴστω γὰρ σαφές, ὅςτις ἐν
ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλα-
ζαν αἵματος πρὸ φίλας
πάτρας ἀμύνεται,
λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ, ἐπ.
ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
ζώων τ᾽ ἄπο καὶ θανών.
τὺ δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰ-
νέων δὲ καὶ Ἕκτορα
Ἀμφιάρηόν τε, εὐανθέ᾽ ἀπέπνευσας ἁλικίαν
προμάχων ἀν᾽ ὅμιλον, ἔνθ᾽ ἄριστοι στρ.

ἴσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι
χαίταν στεφάνοισιν ἁρ-
μόσαις. ὁ δ᾽ ἀθανάτων
μὴ θρασσέτω φθόνος,
ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων ἀντ. γ΄.
ἕκαλος ἔπειμι, γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ᾽ ἄϊσος· τὰ μακρὰ δ᾽ εἴ τις
παπταίνει, βραχὺς ἐξικέ-
σθαι χαλκόπεδον θεῶν
ἕδραν· ὅτι πτερόεις
ἔῤῥιψε Πάγασος
δεσπόταν ἐθέλοντ᾽ ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐ. γ΄.
ἐλθεῖν μεθ᾽ ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός. τὸ δὲ πὰρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ᾽, ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ
θάλλων, πόρε, Λοξία,
τεαῖσιν ἁμίλλαισιν εὐανθέα καὶ Πυθόϊ στέφανον.

ΕΙΔΟΣ Η.

ΚΛΕΑΝΔΡΩΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΙ.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον στρ. α΄.
εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων
πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρ-
χου παρὰ πρόθυρον, ἰὼν ἀνεγειρέτω
κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νί-
κας ἄποινα καὶ Νεμέᾳ
ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξ-
εῦρε. τῷ καὶ ἐγώ,
καίπερ ἀχνύμενος
θυμόν, αἰτέομαι
χρυσέαν καλέσαι
Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες,
μήτ᾽ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων,
μήτε κάδεα θεράπευε. παυσάμενοι δ᾽ ἀπρήκτων κακῶν
γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
γε Ταντάλου λίθον

παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός,
ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλά   στρ. β'.
μοι δεῖμα μὲν παροιχόμενον
καρτερὰν ἔπαυσε μέρι-
μναν. τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν
χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰ-
ὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται,
ἑλίσσων βίου πόρον. ἰ-
ατὰ δ' ἔστι βροτοῖς
σύν γ' ἐλευθερίᾳ
καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν
ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν·
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ χαρίτων ἄωτον προνέμειν·
ατρος οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων
ὁπλόταται, Ζηνί τε ἅδον βασιλεῖ.
ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου
πόλιος ᾤκισσεν ἁγεμόνα·
σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν   στρ. γ'.
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ
πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καὶ
δαιμόνεσσι δίκας ἐπεί-
ραινε. τοῦ μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες υἱ-
έων τ' ἀρηΐφιλοι
παῖδες ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεν-
τ' ἀμφέπειν ὅμαδον·

σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοί τε θυμόν·
ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναντ' ἀγοραί,
Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμ
ἄλοχον εὐειδέ' ἐθέλων ἑκάτερος
ἑὰν ἔμμεν. ἔρως γὰρ ἔχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι
τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες,
ἐπεὶ θεσφάτων ἐπάκουσαν. εἶπεν στρ. δ
δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις·
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν,
φέρτερον γόνον οἱ ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν
ποντίαν θεόν, ὃς κεραυ-
τοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος
διώξει χερὶ τριόδον-
τός τ' ἀμαιμακέτου,
Δί τε μισγομέναν
ἢ Διὸς παρ' ἀδελ-
φεοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν
παύσατε. βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα
υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ,
χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδ
τὸ μὲν ἐμόν, Πηλέϊ θεόμορον ὀπάσαι
γάμου Αἰακίδᾳ τὸ γέρας,
ὅντ' εὐσεβέστατον
φάτις Ἰωλκοῦ τράφειν πεδίον.
ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς στρ
Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ
νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσ-

σιν δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν
λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥ-
ρωι παρθενίας.
ὣς φάτο Κρονίδαις
ἐννέποισα θεά.
τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις
νεῦσαν ἀθανάτοισιν. ἐπέων δὲ καρπὸς
οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν
καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα. καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν
στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος·
ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν
αἵμαξε Τηλέφου
μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον·
γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον, στρ. ϛ'.
Ἑλέναν τ' ἐλύσατο, Τρωΐας
ἶνας ἐκταμὼν δορί, ταί
μιν ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμβρότου
ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσ-
σοντα, Μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον Ἕκτορά τ' ἄλ-
λους τ' ἀριστέας· οἷς
δῶμα Φερσεφόνας
μανύων Ἀχιλεύς,
οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν.
τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον,
ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι
στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.
ἔδοξ' ἆρα τόδ' ἀθανάτοις,
ἐσλόν γε φῶτα καὶ

φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.
τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε στ ι
Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆ-
σαι. γεραίρετέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπ
Δωρίων ἔλαχεν σελί-
νων· ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δήποτε κἀ-
κεῖνος ἄνδρας ἀφύ-
κτῳ χερὶ κλονέων.
τὸν μὲν οὐ κατελέγ-
χει κριτοῦ γενεὰ
πατραδελφεοῦ. ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω
μυρσίνας στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ᾽
[σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρίν.
τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπει-
ρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν.

METRORUM SCHEMATA.

OLYMPIA.

OLYMP. I. *Str. et antistr.*

⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –

⏑ –́ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

OLYMP. II. *Str. et antistr.*

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ – – ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ –́ –
– –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́

Epodi.

– –́ ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ — –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –
– –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ –

OLYMP. III. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

[P. IV. ***Str. et antistr.***

⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ – – – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
– –́ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ –

Epodus.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ –́ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –.
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –

OLYMP. V.

Str. et antistr.

–́ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑, – –́ ⏑ –
–́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –

Epodi.

–́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ – –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –

OLYMP. VI.

Str. et antistr.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

OLYMP. VII. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑́ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

OLYMP. VIII. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ – – ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ..
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

OLYMP. IX. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ – –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

– –́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – – –

–́ ⏑ ⏑ – – –́ – –

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

– –́ – – ⏑ –́ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ –

OLYMP. X.

Str. et antistr.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Epodus.

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – – ⏑ – –

OLYMP. XI. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ .
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – .
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑ –

OLYMP. XII. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodus.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ .
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

YMP. XIII. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

OLYMP. XIV. *Strophae.*

– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ .
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ · ⏑ – –

PYTHIA.

PYTH. I. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –
– – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –

PYTH. II. *Str. et antistr.*

⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –

Epodi.

⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑
–́ ⏑ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –́ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –

PYTH. III. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – – ⏑ –

PYTH. IV.

Str. et antistr.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

PYTH. V. *Str. et antistr.*

⏑́ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́
– ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
⏑ –́ – ⏑ –́
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –

TH. VI. *Strophae.*

⏑ –́ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

TH. VII. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –

Epodus.

–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

TH. VIII. *Str. et antistr.*

⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ – –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ – – ⏑ ⏑ –́ –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ –

PYTH. IX. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ‥ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ‥ ⏑ –

–́ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

PYTH. X. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –

PYTH. XI. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑
– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑́ –́ ⏑ – ⏑ –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ – ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –

PYTH. XII.

Strophae.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

N E M E A.

M. I. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodi.

⏑́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

M. II. *Strophae.*

⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –́ –

NEM. III.

Str. et antistr.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́ –́ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ –
⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –

NEM. IV.

Strophae.

⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –

NEM. V.

Str. et antistr.

– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑́ ⏑ – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

NEM. VI.

Str. et antistr.

⏑ –́ – – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –

⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ – –

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́
–́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –
–́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

NEM. VII. *Str. et antistr.*

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

NEM. VIII. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑́ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

NEM. IX. *Strophae.*

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ . –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

NEM. X. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

NEM. XI.

Str. et antistr.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

I S T H M I A.

ISTHM. I. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodi.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

ISTHM. II. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑́ ⏑ – – ⏑ – –

ISTHM. III. et IV. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

ISTHM. V.

Str. et antistr.

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

ISTHM. VI. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

THM. VII. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ –

Epodi.

–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ – –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

THM. VIII. *Strophae.*

⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ – ⏑ – ⏑
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

NOTAE CRITICAE.

AD OLYMPIA.

OLYMP. I. v. 16. Heynius *ἱκόμενοι*, alii *ἱκομένοις*. Nostr. iam Er. Schmidius, et verum putat Hermannus, habentque Boeckhius Thierschiusque.

V. 37. *παρ' εὐάν*. Heynius. Recc. *ἐν εὐάν*.

V. 42. Heynius *θαύματα*, uti et Thierschius, nec quidquam adnotat Herm. Nostr. Boeckhius ex Eustathio. — Ceterum ut sic divideremus versus, causam praebuit vs. 91., ubi cdd. *τάν οἱ*.

V. 44. *φρένας* ex cdd. Pall. A et B Schmid. Heyn. At Ald. Pal. C Boeckh. Thiersch. *φάτιν*.

V. 61. Sic Boeckh. Thiersch. cum Schmidio. Heyn. *ἐς εὐν. ἔρανον*.

V. 66. Sic Heyn. uti legendum censuerat Schmidius. At Boeckh. Thiersch. sine copula *χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις*, tamquam asyndeton.

V. 80. *δείματα* Boeckhius. At codd. et Thiersch. cum Heynio *δεύτατα*.

V. 91. *τάν οἱ* codd. Schmid. Heyn. At recentt. *ἄν οἱ*, quia uno versu cum praecedentibus continuant. Quae nobis dirimendi causa fuit.

V. 103. *λασέμεν* Heyn. ex Pall. A B et antiquissimo Canteri libro. Recc. *λαθέμεν*.

V. 118. Recc. *πὰρ ποδί*, ex Pal. C.

V. 127. Heyn. Thiersch. *τρεῖς γε καί*. Nostr. Boeckh.

V. 134. 135. Heyn. *οἵποσι ἄθλος γ' ὑποχ.* inserta iam antiquitus propter metrum particula *γ'*, quo longa fieret postrema syllaba v. *ἄθλος*; in quo versum terminandum esse, ea ipsa res documento est. Nam antiquiores codices illud *γ'* ignorant. Nostr. Hermannus ex cod. Cizensi, et cum illo Boeckh. Thiersch.

V. 140. Heyn. *δίφρον χρύσειον, ἐν πτερ.* Nostram Boeckhius et Thiersch.

OLYMP. II. v. 10. sqq. Sic Schmid. Heyn. At recc. cum Hermanno: *γεγωνητέον, ὀπὶ δίκαιον ξένων ἔρεισμ' Ἀκράγαντος, εὐ.*

V. 42. Heyn. *δὲ πιτνεῖ*, uti et Thiersch. Nostr. Boeckh.

V. 74. Vulg. *πέφυκεν ἑοῖ*. Boeckh. *ἔπεφνέ οἱ*.

V. 83. B. *ἔχοντι ῥίζαν*.

V. 101. B. *ἀρίζαλος, ἐτήτυμον ἀ. φ.*

V. 102. Heyn. *εἰ δέ μιν ἔχει τις*. Nostr. Boeckh.

V. 112. Sic vulg. In quibusdam libb. *δέρκονται βίοτον*, unde Boeckh. *δεδόρκαντι βίον*, Thiersch. *δράκησαν βίοτον*.

V. 114. *ἐν χερὸς ἀκμᾷ* Herm. B. At vulg. *ταρ. ἀλκᾷ χερῶν*.

V. 129. *νᾶσος* Herm. B. — Vulg. *νᾶσον*.

V. 136. Vulg. *καὶ στεφά*

Boeckh. καὶ κεφαλὰς. Hermann. Thiersch. καὶ κεφάλας.

V. 158. γαρύετον B. uti et Schm. At Heyne γαρυίμεν.

V. 177. B. ἐσλῶν καλοῖς. Vulg. ἐσλῶν κακοῖς.

OLYMP. III. v. 7. Herm. B. τοι. Vulg. ποι.

V. 23. Herm. B. βάλῃ ex cod. Vulg. βάλοι.

V. 29. λόγῳ Herm. Boeckh. ὅγε vulg.

V. 32. ἀρετὰν B. ἀρετὰς vulg.

V. 55. Vulg. κάκειναν. Nostr. Boeckh.

V. 62. Vulg. διδύμοις.

V. 67. Vulg. ὧν πα.

V. 81. Boeckh. οὔ μιν.

OLYMP. IV. v. 12. ὀμβριμον Ald. Boeckh. At Schmid. Heyn. ὀβρίμου. Nostr. et legitur Pyth. IX, 46. et in aliis quoque similibus inseritur littera μ. Cf. Ol. VII, 71.

V. 40. ἀνδράσιν habent ll. quidam. Al. ἀνδράσι.

OLYMP. V. v. 25. Ὠανιν B. Vulg. Ὠανον.

V. 38. ἧυ δ' ἔχοντες B., quum vulg. εὖ δὲ ἔχοντες.

V. 50. Femin. B., masc. vulg.

OLYMP. VI. v. 4. ἀρχομένου B. pro quo Schmid. et Heynius ἀρχομένους ex Luciano in Hippia.

V. 31. πάρεστι omisso νῦν Herm. Boeckh. uti et liber Cizensis. Vulg. νῦν πάρστι.

V. 33. 34. Sic vulg. At Ald. οὔτε δύςερις ἐών, οὔτ' ὦν φιλόνεικος ἄγαν, uti et fere Pal. C. Quare Boeckhius dedit: οὔτε δύςηρις ἐών, οὔτ' ὦν φιλόνεικος ἄγαν.

V. 47. Vulg. σάμερόν γ' ἐλθεῖν. Nostr. B.

V. 54. Post βρέφος metrici γ' inferserant propter suam versuum distinctionem perperam institutam. Quod sustulit Hermannus.

V. 89. Boeckhius divisim ἐν κέκρυπτο.

V. 115. πατρὶ reponi iusserat Hermannus pro vulg. πατρός θ'.

V. 124. Sic B. — Vulg. Μῶμος ἐκ δ' ἄλλ.

V. 126. Post δρόμον metrici addiderant γ' expletivum.

V. 130. ὅροις Herm. Boeckh. ex libro Ciz. — Vulg. ὅρος.

V. 142. προςέρπει Boeckh. προςέλκει vulg. Nostr. Ald. et cdd.

V. 156. εἰπὸν Boeckh. εἶπον vulg.

V. 163. Boeckh. θραῦσαι, vulg. θραύσοι.

V. 173. Boeckh. τῶνδε κείνων.

OLYMP. VII. v. 3. Heynius: ἀμπέλου ἔνδον. Vulg. ἔνδον ἀμπέλου, ut producatur syll. πε, aut brevis pro longa habeatur. Quod factum esse in initio tam praeclari carminis, vix credibile est. Existimo igitur scriptum fuisse a Pindaro ΑΜΠΕΛΟΙΕΝΔΟΝ; quod dein mutatum in ἀμπέλου ἔνδον et ob hiatum a metricis transpositum est in ἔνδον ἀμπέλου, ut qui brevem syllabam facilius admitterent quam hiantem versum. Genitivi autem cum apostropho exemplum legitur Pyth. XII, 24. ab omnibus codicibus stabilitum.

V. 4. B. νεανίᾳ.

V. 15. Post φρενὸς additum erat γ' ab metricis.

V. 21. θαμὰ Boeckhius. Vulg. θ' ἅμα.

V. 35. ἐμβόλῳ Boeckh. Vulg. ἐμβόλω.

V. 48. ἐν καὶ Herm. Boeckh. — Vulg. καὶ ἐν.

V. 61. Vulg. pro εὐθὺν habet στέλλειν, ut sit infinitivus pro στέλλειν. Nostr. Boeckh. Thiersch.

V. 71. φαυσίμβροτος B. et Th Vulg. φαυσίβρ.

V. 85. Post ὁδὸν a metricis adiectum erat γ'.

V. 87. B. Th. καὶ τοὶ γάρ. Vulg. καί τοι γ.

V. 89. Vulg. κείνοισι μέν.

V. 110. ἄμ πάλον B. Uno verbo vulg.

V. 123. φαεννὸν tanquam disyllabum legendum.

V. 157. Sic Boeckhius. Vulg. Αἴγινα Πελλάνα τε.

V. 172. 173. Vulgo post Καλλι-

ἄνικτος comma, post χαρίδεσσιν punctum ponebatur. Nostr. Herm. B. Th.

OLYMP. VIII. v. 10. Vulg. ἄνυται et εὐσεβέων. Boeckh. et Th. ἄνεται et εὐσεβίας. Hermannus λιταὶ legi vult, uti et Ruhnkenius statuerat, ut plurali substantivi iungatur singularis verbi, quemadmodum passim factum ab antiquis. (Cf. Ol. X. (XI.) v. 6. τέλλεται.) Id igitur vertendum foret: perficiunturque ad gratiam piorum hominum preces. εὐσεβείας habent Ald. et Pal. C. Quodsi recipias Boeckhianam, sententia erit: Perficitur autem hoc respectu pietatis virorum precibus. Sin utramque coniunxeris, sensus erit: Perficiuntur autem respectu pietatis virorum preces. Quod verum videtur.

V. 18. Sic vulg. B. et Th. εὐπραγίας. Utrumque in cdd. legitur.

V. 19. B. δ' ἐκλάρωσεν.

V. 20. B. ὅς σ' ἐν μέν.

V. 51. Vulg. πνοὰς βάλον. Ald. ψυχάς, quod B. et Th.

V. 61. ἄρα metri causa scribendum. Id autem centies in scenicis pro ἆρα positum legitur.

V. 64. B. ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ. Nostr. et Thiersch.

V. 71. Retinuerunt B. et Th. Μελησίᾳ.

V. 77. B. ἐκ παγκρατίου.

V. 81. B. δὲ κεῖνος.

V. 103. B. divisim κὰν νόμον.

V. 109. B. ὃν σφι Ζεὺς γένει ὤπασεν.

V. 111. B. ἔργ' ἐθέλοι.

OLYMP. IX. v. 26. B. et Th. θάλλει δ' ἀρεταῖσιν ἔν τε Κασταλίᾳ παρὰ Ἀλφεοῦ τὸ ῥέεθρον, ut Ἀλφεοῦ disyllabum sit.

V. 44. Herm. Boeckh. Thiersch. ex scholiis: ἐγένοντ', ἐπεὶ ἀντία πῶς ἄν τῳ. Nostr. cdd.

V. 72. Vulg. οἶμον. B. οὖρον. Nostr. et Thiersch.

V. 86. Boeckh. ἀγεμὼν θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος.

V. 100. B. λαόν.

V. 104. B. οἱ δ' Ἀρκάδες.

V. 105. B. υἱόν.

V. 107. B. Τεύθραντος.

V. 116. B. Θέτιος γ' οὐλίῳ γόνος νιν ἐν Ἄρει.

V. 135. B. οἷον δ' ἐν.

V. 156. B. ἄνευθε θεοῦ. Post σεσιγαμένον adiectum fuerat γ'.

V. 161. B. σοφίαι μέν.

V. 164. B. δαιμονίᾳ.

V. 166. B. Αἰάντειόν τ' ἐν δαίθ' ὃς Ἰλιάδα.

OLYMP. X. Exilem hanc ieiunamque oden non esse Pindari, quovis pacto contenderim. Nimius enim est poeta in arte sua extollenda per omne paene carmen. Ineptum est principium, ineptum v. 6. illud πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς; inepta quae leguntur vss. 8. 9. 10. Quae autem deinde constructio: ἴσθι νῦν — κόσμον κελαδήσω! et quae dictio v. 15. γενεὰν ἀλέγων. Quis autem versus: τῶν Ἐπιζεφυρίων etc.! paene ut existimes, poetam sic voluisse scandi: ⏔ ⏑ ⏑ ⏔ ⏑ ⏑ – – ⏔ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –, producta ζε et correpta praecedenti. Denique in fine leo et vulpes idem fere sapiunt, quod Isthm. IV, 76. iidem, fortasse ab eodem profecti. Ceterum haec oda antehac erat undecima; quam longiori praeponendam esse inde apparet, quod in sequenti ait poeta, se serius iusto promissum carmen praestare. Atque brevior haec statim Olympiae post victoriam decantata est, quemadmodum solebat fieri.

V. 4. B. πράσσοι. Vulg. πράσσει.

V. 6. τέλλεται loco pluralis ponitur, ut passim a veteribus factum. Cf. ad Ol. VIII, v. 10. Ceterum olim post λόγων interpungebatur, ut τέλλεται ad ὅρκιον referretur.

OLYMP. XI. Quodsi verum est praecedentem odam non esse Pindari, neque haec erit, quippe quae ab eodem sine dubio profecta a quo prior. Et sane in ea haud pauca occurrunt νοθείας signa, imprimisque illud triplex ἅπαξ vs. 14. 15. et 68. quod praeter haec loca

nuspiam in Pindaro visitatur. Sed et alia mira, v. c. illa ἐνιπὰν ἀλιτόξενον ἐρύκετον vs. 7. 8. et vs. 10. τὸ βαθὺ χρέος, et v. 16. κοινὸν λόγον, et sq. φίλαν χάριν. In Epodo α' confusa omnia. Primum enim commemorat Herculis contra Cycnum pugnam, deinde de Ila, praeceptore Agesidami, loquitur, ut nescias, quo Herculis pugnam referas, an ad Locrorum gentem, an ad Agesidami victoriam. Deinde, postquam iam supra de Hercule egit, denuo de eodem orditur, ut conditore ludorum Olympicorum. Quorum certe prius non opus fuisset fieri, alterum fit in locum tractationis de Locris, quam plane omittit. Singularis plane constructio v. 35. ὡς — πράσσοιτο; itemque v. 46. sqq. εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν. Porro quid sibi volunt v. 61. βρέχετο πολλᾷ νιφάδι? quibus significari existimant, *terram fuisse obscuram* tum temporis. Paullo post plane miro modo festo interfuisse dicuntur *Parcae Tempusque*. Versu 100. mirum est, quid sibi velit πρὸς κάλαμον, id quod unice Nem. V, 71. redit, carmine fortasse pariter spurio. At vs. 103. sqq. mira sunt ἐξ ἀλόχου sic nude posita, et ἴκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη. Porro quae sequuntur v. 106 — 108. superflua sunt ad comparationem, nec faciunt ad rem. V. 112. ad ἔπορε quaeritur quod sit subiectum. Deinde nec πνεύσαις iustum videtur esse verbum. V. 118. μέλη vocantur carmina, uti in pariter pseudonymo Isthm. V, 68. similia obviam; alias nusquam in vero Pindaro. Porro quae dictio: ἀμφίπεσον κλυτὸν ἔθνος! quae certe nusquam alias simili sensu. Ceterum de Locris neque hic, neque in initio quidquam. Atque sic multa sane huic carmini inesse videntur, quae spurium arguant.

V. 10. Boeckh. ἐμόν.

V. 13. τόκος ὀνάτωρ Herm. B. *ex libris.* ὁ τόκος ἀνδρῶν vulg. et *Thiersch.*

V. 20. *Κύκνεια*, ultima brevi, Aeolensium more scribendum, metri ergo.

V. 25. Vulg. ὥρμασε. Nostr. B. Th.

V. 27. Vulg. ἔργον.

V. 35. ἀέκονθ' B. ἄκονθ' vulg.

V. 42. Vulg. ἄμεινον.

Vss. 39. et 49. Vulg. κρείοντες et κρεῖνος.

V. 52. B. λαίαν, vulg. λείαν.

V. 71. Vulg. ἐν Ὀλυμπιάδι. Nostr. B.

V. 74. ἅρματι B. ἅρμασιν vulg.

V. 76. Vulg. στάδιον et εὐθύτονον.

V. 81. Vulg. Δόρυκλος δὲ τέλος πυγμᾶς φέρε.

V. 84. Sic B. At Heyn. et Th. Σᾶμος ἠείδετο. Libri σᾶμ' Ἁλιρροθίου. Scholiastes Σῆμος Ἁλιρροθίου. Sine dubio Σᾶμος, i. e. Σῆμος, est nomen victoris, Ἁλιρρόθιον autem eius patris, quod nomen per simplicem ρ, et per crasin ab initio ita profertur, ut duae breves λιρ sint pro una longa.

V. 85. Vulg. κρέκοντι.

V. 87. B. ὑπὲρ ἁπάντων, καὶ συμμαχία. Vulg. ὑπὲρ ἅπαντας· καὶ συμμαχίᾳ.

V. 102. Vulg. ἀλλ' ὥς τε. Nostr. B. Th.

V. 103. Vulg. ἥκοντι νεότατι. Nostr. recc. monente Hermanno.

V. 116. Vulg. ἔχοντι δ' εὐρύ.

V. 120. Vulg. δ' ante εὐάνορα, quod B. post ἐρατόν, monente Hermanno.

V. 124. 25. Vulg. ἅ ποτ' et τὸν πότμον.

OLYMP. XII. v. 2. Legebatur: Ἱμέρᾳ — ἀμφὶ πόλει. At Scholiastes aperte legit ἀμφιπόλει. Quare nostrum Herm. B. Th.

V. 7. Vulg. ταὶ δ' αὖ et v. seq. τέμνοισαι. Et ταὶ reposuerat Schm. Nostr. Herm. B. Th. ut τὰ δ' sit idem q. *nunc.* — At quomodo v. 6. comitia fori ad consultandum facta Fortunae subiecta aut sub eius tutela esse dici possunt? Nam de navibus et proeliis non dubium. Ad se-

quentia autem referri nequit; inde enim de Ergotele agitur. Porro v. 7 et 8. plane singularis est dictio *τάμνοισαι ψεύδη μεταμώνια*, ut *τέμνειν* sit i. q. navigare, quo sensu nuspiam sic nude positum legitur, nisi forte Ol. XIII, 80., ubi pariter dubitandum videtur. Nam Pyth. III, 121. recte habet: *μόλον ναυσὶ τέμνων θάλασσαν*. — Pariter in fine antistrophae *ἐσλὸν βαθὺ* accedit plane ad illud *βαθὺ χρέος*, quod aderat Ol. XI, 10. Denique in Epodo *βαστάζειν* legitur v. 27. ut *laudare, extollere, μεγαλύνειν* significet, quo sensu legitur et Isthm. III, 14., carmine sine omni dubitatione spurio iudicando.

Quibus omnibus rebus adducor, ut et de huius *γνησιότητι* valde dubitandum censeam.

OLYMP. XIII. v. 5. *Ποτειδᾶνος* Er. Schmid., Boeckh. Th.

V. 8. Heynius *ἀσφαλής*, qui interpunxerat post *πολίων*.

V. 19. Post *ὤπασαν* addiderant *γ'* metrici.

V. 21. Vulg. *εἰν ἀέθλοισιν*. B. *ἐν ἀέθλοις*.

V. 29. Vulg. *βασιλῆα*. Nostr. Boeckh.

V. 30. Vulg. *ἔθηκ'*.

V. 42. Vulg. *δρόμον· οὐκ ἀντεβόλησεν*. E quibus *οὐκ* sustulit B.

V. 53. *μὰν* sustulit B.

V. 59. Heynius: *τέρψιές θ' ἕψοντ' ἐρίτιμοί τ' ἀοιδαί*. Nostr. B. Thiersch.

V. 76. *τὸν* deleverat B.

V. 85. *τοῖσι μὲν* B. *τ. μὰν* vulg.

V. 87. Boeckhius deleverat *μέν*.

V. 99. Pro *ἀργὸν* B. *ἀργᾶντα*, uti Ald. et Palat. C et uti Eustath. habet ad Odyss. III, 16. Nimirum Neptuno nigris sacrificabatur. Verum et *ἀργὸς* passim splendorem significat.

V. 108. B. pro *ὅπως* habet *ὡς*.

V. 114. Heyn. *αὖ ἐρύῃ Γαιαόχῳ*.

V. 115. H. *ἱππεία*.

V. 116. B. *τελεῖ θεῶν δυν*.

V. 119. Pro *ἔλαβε* B. *ἕλε*.

V. 121. H. *γένυ*

V. 130. H. *διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον*, omisso *ἐγώ*. Nostr. Herm. B. Th.

V. 132. H. *ἀρχεῖαι δέχονται*. Nostr. iidem.

V. 141. H. interpungit post *ἐπέσσεται*. Nostram sic dedit Herm. ex Ald. et codd. Goetting. et Ciz.

V. 149. B. *Δί*.

V. 151. B. *ἐν Ἄργεΐ θ'*, et 152. *ὅσα τ' Ἀρκὰς ἄν*. H. *Ἀρκάσ'*.

V. 155. H. *Πελλάνα*. Nostram Herm. B. ut Aeolice *α* ultimum corripiatur.

V. 163. H. *ἀλλὰ κούφῳ*.

V. 164. H. *Ζεῦ, τέλει, αἰδῶ διδούς*.

Ceterum et in hoc etsi non omnino absono carmine, haud pauca tamen insunt, quae merito possint magnam de *γνησιότητι* eius dubitationem excitare. Et primum displicet initium, in quo *οἶκος* vocatur *ἅμερος ἀστοῖς* et *ξένοις θεράπων*, quod utrumque ineptum. Quis enim gentem aliquam, quam laudare voluerit, *famulam hospitum* dixerit? et qui poterit gens laudanda dici *ἅμερος ἀστοῖς*, nisi reliquas velis feritatis insimulare? Et videtur esse inepta imitatio eorum, quae leguntur Pyth. III, 125. 126. Porro *γνώσομαι* pro *ὑμνήσω* aut simili, qui potest? Deinde v. 12. *ὕβρις* quomodo dici potest *κόρου μάτηρ*, quum potius *Κόρος* pater sit *ὕβριος*? Quae leguntur vss. 14. 15., ubi de audacia sua loquitur, non Pindarum sapiunt, sed alium aliquem vice Pindari fungentem. Et vs. 16. quasi gloriari videtur noster de poetica sua facultate, uti solent eiusmodi. Porro v. 17 — 24. mira est constructio duplicis illius *πολλά*, quod et aliis locis inepte ab poetastris adhibetur. Et *ὑπερελθόντων* pro *νικησάντων* hoc solo loco legitur; et loco genitivi deberet esse dativus. V. 25. articulus ab initio miro positus. V. 27. pro *γὰρ* aptius foret *τ' ἄρ'*, postquam iam de una inventione dixerat. Et *μέτρα* de frenis dici nequeunt. V. 30. inepte *αἰετὸς* in aedi-

ficiis vocatur *οἰωνῶν βασιλεύς*. Nulla enim avis in fastigio intelligitur, sed ipsum fastigium vocatur *ἀετὸς* propter similitudinem formae; pro quo hic nullum aliud ponendum erat. Agitur enim de inventione fastigiorum ipsorum. Et v. 31. primum commemoratur Musa, deinde demum Ares, parum accommodate. V. 34. Iupiter vocatur *εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας*. Verum eius in Olympiam imperium non erat adeo latum, ut *εὐρὺ* vocitari potuisset. V. 35. *ἀφθόνητος* activo sensu perrarum. Et *ἔπεσσιν* miro modo de *λιταῖς* aut simili. Porro v. 38. quid sibi velit cum daemone, vix certo statueris. Verum enim *δαίμων* voc. crebro omnino ab huiuscemodi poetis usurpatur. Dein v. 39. *ἐγκώμιον τεθμόν* nullius certi sensus esse videtur. Et quid est *πεδίων*? Et *ἀντεβόλησεν* hoc sensu *ἅπαξ* in Pindaro, ut opinor. Et ad *ἀνὴρ* v. 44. non opus fuisset addi *θνατός*. Et v. 47. mirum est *φανέντα*, et ib. *ἀντιξοεῖ*, et v. 49. *αἴγλα ποδῶν*. Paullo post v. 55. *ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε τρία ἔργα ἀμφὶ κόμαις*. Quomodo coronae possunt vocari *ἔργα*? et quomodo *ἁμέρα ποδαρκής*? V. 57. redit denuo *τεθμοῖσιν*, quod supra iam adfuit. V. 64. *καλῶν* loco *ἀέθλων* adhibetur. Et v. 65. 66. nimium eloquitur de calculis in litore maris. V. 67. valde dubius est v. *ἕπεται* sensus, et item sequentium: *νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος*. Porro quomodo poeta potest v. 69. dicere, se esse *ἴδιον ἐν κοινῷ σταλέντα*? Quae autem est *μῆτις παλαιγόνων*? Sine dubio intelligitur Sisyphus: de quo tamen parum sequitur v. 72., uti et de Medea. V. 77. Argonautae vocantur *πρόπολοι*, miro plane vocabulo. V. 80. *τέμνειν*, uti et Ol. XII, 16. 17. de navigando, hoc autem metaphorice de tendendo ad finem aliquem, valde contorta oratione adhibetur. Unde merito coniicias eiusdem forte poetae cuius praecedens carmen, et hoc quoque esse. V. 116. Quid sibi velint *παρ' ὅρκον*, aegre dixeris. V. 133. obviam fit vocabulum *ῥόμβος*, quod pariter legitur tantum Isthm. IV, 80., carmine pariter supposititio. Denique, postquam supra iam uberrime (vss. 35 — 65) de Oligaethidis eorumque victoriis dixerat, quid iam denuo de iisdem garrire orditur? Atque ieiunius nihil inveniri potest, quam quae leguntur vss. 144. 145., ubi et interpolatorum illud tam poeticorum quam prosaicorum commune *ἔοικεν* usurpatum legitur. Quid autem ineptius iis, quae v. 146. adduntur? Denique quid sibi velit cum postremis a v. 150. usq. ad fin. Apollo non interpretetur, an de futuris an praeteritis victoriis capienda. Quodsi de futuris, praepostera omnia et ridicula. Quae autem dictionum monstra v. 153. *Ἀρκὰς ἀνάσσων*. — Et pariter v. 162. *ἢ ὡς ἴδέμεν*, quod vertunt: maiora quam ut mente perspicias! Carminis autem argumentum quod attinet, summa res in subdititio hoc Pseudopindari foetu desideratur, quod Xenophon Veneri voverat se sacerdotes dicaturum, si vicerit; quemadmodum et fecit, teste Athenaeo XIII, 573. Cas. et Pindari fragm. quod inter Scolia apud Boeckh. primo loco legitur, apud Heynium pag. 18. sqq. Quae res sine dubio neque in hoc epinicio erat omittenda, certe paucis commemoranda. — Quibus moveor, ut hoc quoque spurium credam.

OLYMP. XIV. v. 1. *λαχοῖσαι* Heyn. Herm. et Thiersch. At B. *λαχοῖσαν*, deleto commate.

V. 7. Sic Boeckh. — Heyn. *σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ καί.*

V. 12. *κοιρανέοντι* Hermannus.

V. 10. Sic Heyn. Herm. Boeckh. At Thiersch. *οὔτε γάρ πω θεοί.*

V. 19. *ὦ* add. Herm. B. Th.

V. 21. *ἐπάκοος γένευ* dedit Herm. pro vulg. *ἐπάκοοι νῦν*.

V. 24. *Λυδίῳ δ'* B. — Heyn. *Λυδίῳ γάρ*. Herm. Th. *Λύδῳ γάρ*.

V. 26. Sic B. — H. *ἐν μελέταις τε ἀείδων μόλον*.

V. 28. *μελανοτειχέα* B

V. 29. Boeckhius ἔλθὶ pro ἴθι. Nostram Hermannus.

V. 31. Κλεύδαμον dedit Boeckhius.

V. 33. Sic Boeckhius. — Vulg. κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Π.

Ceterum carmen genuinum videtur.

PYTHIA.

PYTH. I. v. 6. προοιμίων reposuerunt Herm. B. Th. Nam Schmidius τῶν φροιμίων emendarat, quo spondaeum efficeret, ubi Pindarus pro spondaeo trochaeum dederat.

V. 68. Heyn. Thiersch. κἀν τελευτᾷ φερτέρου νόστου τ. Nostr. Boeckhius.

V. 71. νιν B. τε H.

V. 86. Vulg. ἀμεύσεσθ'.

V. 91. Vulg. ἀμμνάσειεν. Nostr. Boeckhius.

V. 102. B. μεταμείβοντας. H. μεταλλάσοντας, i. e. investigaturos; quum nostrum sit: reducem facturos.

V. 112. Vulg. πείθεο.

V. 121. Vulg. ἔκτισσε. θέλοντι.

V. 125. Vulg. Δωρίης.

V. 130. V. Ζεῦ, τέλει.

V. 135. V. δᾶμόν τε γέρων.

V. 147. V. αἰρέομαι.

V. 149. V. ἐρέω.

V. 151. V. Μῆδοι μέν.

V. 161. Heyn. Herm. Boeckh. ταχείας ἐλπίδας, uti et Ald. et Pal. C. At Schmid. Thiersch. ἀπάδις, et ἡ ἄπαδις i. e. q. διάνοια.

V. 164. Vulg. οἰκτιρμῶν.

V. 179. Heyn. ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτραπέλοις. Nostr. B. cum Herm.

V. 190. B. δέκονται.

PYTH. II. v. 13. Vulg. τὰς οὐκ ἄτερ.

V. 33. ποίνιμος Beckius ex coni. Spigelii; quod probavit Hermannus et recepit Boeckh. Thiersch. Vulg. κοί τινος. Cf. Pyth. I, 113.

V. 48. Post μακρὸν addebatur γ', quod abest in Romana et cdd., deletum ideo ab Herm. B. Th.

V. 49. φρασὶν ubique Boeckhius pro vulg. φρεσίν. Et sic Schmidius iam censuerat, probatque Hermannus, qui animadvertit, Dorienses non tantum η, sed et ε in α convertisse, idque α necessario breve esse.

V. 52. αὐάταν cum Schmidio B. pro vulg. ἀάταν. Et αὐάτα aeolice i. q. ἄτη.

V. 57. Heyn. ὅτι τ'. Nostr. Herm.

V. 63. H. καθ' αὐτόν. Nostr. B.

V. 66. Schmidius: ποτὶ καὶ τὸν ἰκοντ', vertens: ad (inconcessa) etiam hunc accedentem. Id quod et Heynius. ἔβαλόν ποτε καὶ τὸν ἔχοντ' Boeckh. ed. II. At Thierschius nostr. ex Iacobsii emendatione.

V. 70. Heyn. οὐρανίᾳ. Nostr. Herm. B.

V. 77. Heyn. ἀνεδέξατ'.

V. 78. Heyn. ἄνευ δ' οἱ. Nostr. Boeckh.

V. 91. 92. Heyn. πτερόεντα αἰτὸν κίχεν. Nostr. Herm. B. Th.

V. 97. Heyn. ἀδινόν, κακαγορίαν.

V. 102. 103. Sic B. interpungit. Contra Heynius cum Schmidio post σοφίας comma ponit; et ille vertit: Ditescere autem ita, ut coniuncta sit sors sapientiae, optimum est. Thierschius plane non interpungit, vertitque: Reich und weisen Geistes seyn ist der Loose bestes. Et Schol. τὸ ἐπιτυγχάνειν πλούτου με-

τὰ σοφίας ἄριστόν ἐστιν· ἢ οὕτω· τὸ εὐτυχεῖν καὶ εὐπορεῖν σοφίας σὺν εὐτυχίᾳ ἄριστον· Aristarchusque: εὐποτμότατός ἐστιν ὁ πλουτῶν καὶ σοφίας ἅμα τυγχάνων. Quae quomodo possint, non assequor. E Boeckhiana sensus foret: divitiae iunctae cum felicitate vitae summum bonum sunt sapienti.

V. 105. πεπαρεῖν et Hesychius habet; pro quo al. et Heyn. πεπορεῖν. Nostr. B. Th. descenditque a πεπαίρω.

V. 107. μὲν Herm. B. Th. — Vulg. μάν.

V. 112. Vulg. κενεῷ. Nostram Herm. B. Th.

V. 119. V. ἀνδράσι.

V. 123. V. ποτί ῥα π. Nostr. B.

V. 129. ἑκὼν B. pro vulg. θέλων quod retinuit Thiersch.

V. 135. V. ἀμωμήτων.

V. 139. V. βροτῶν.

V. 140. B. ὑποφαύτιες. Herm. ὑποφάτιες. Nostr. vulg. et Th.

V. 142. V. κέρδει. Nostr. a κερδώ, vulpes.

V. 144. V. ὀχοίσας. Nostr. B. ex Schol.

V. 151. B. ἀγάν.

V. 157. Vulg. νομόν.

V. 163. V. τοτὲ μέν, et 164. τότ' αὖ δ'.

V. 167. V. ἑλκόμενος, et in seq. ἐνέπαξεν.

V. 170. V. μαχανῶνται τυχεῖν.

PYTH. III. v. 11. Sic B. — Vulg. τέκτον' ἀνωδυνίας γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν.

V. 16. V. οὐκ ἔμειν'.

V. 19. V. ὑπὸ κουρίζεσθ'.

V. 42. B. αὐάταν.

V. 48. V. τόσσ' εἰςάξεν.

V. 50. V. κοινῶνι.

V. 51. V. γνώμαν.

V. 66. V. πολλάν τ'.

V. 75. V. βάματι δ'.

V. 78. V. διεφαινε.

V. 94. V. περιάπτων.

V. 105. B. ἐνίσκιμψεν.

V. 133. ἐλ' ἐν Κ. Boeckh.

V. 136. B. περάσαις.

V. 145. σύνδυο idem.

V. 190. Sic vulg., in qua relativum simul cum particula εὖτ' ferri non posse videtur. Quare Beckius: ἔρχεταί τω, πολὺς etc. Hermannus ἔρχεται, ἐς πολὺ etc. Dissenius: πάμπολυς εὖτ'. Thierschius pro εὖτ' ἂν legi vult αἶσαν.

V. 195. Pro πλοῦτον Thiersch. mavult τοῦτον.

PYTH. IV. v. 7. αἰητῶν E. Schmid. B. Th. Pro quo Heyn. ὀρνίχων.

V. 9. ἱρέα B. Th. ἱέρεα Heyn. Schmid.

V. 14. Heyn. Schmid. ἀργινόεντι. Nostr. Herm. B. Th.

V. 53. Heyn. Schm. ἄρχετο.

V. 63. B. ἀπίθησέ ἐν. Schm. ἀπιθησέ νιν. Nostr. Herm.

V. 69. Vulg. ἐναλίᾳ.

V. 96. V. ἀμυνάσει.

V. 98. B. ἀγαγεῖν.

V. 110. V. Κυράνας.

V. 115. V. τούτου.

V. 128. V. ἀκνάμπτοις.

V. 143. V. παρδαλέα.

V. 150. V. ἀταρβάτοιο.

V. 159. V. Ἐπιάλτα.

V. 201. B. μέγα κωκυτῷ.

V. 210. V. ἱκόμαν.

V. 239. V. μέγαρον Πελία.

V. 271. V. θρόνον.

V. 276. V. ἀναστήσῃ.

V. 320. Vulg. δ' ἀμφὶ Π. θέμεθλα.

V. 328. V. πόθον γ' ἔνδαιεν.

V. 382. V. τετραχνάμον'.

V. 401. V. πνέον.

V. 406. Vulg. ἀναβωλακίας δ' ὀργυιάν.

V. 414. V. αἰόλει.

V. 417. V. βοέοις.

V. 451. V. ἐπεδείξαντο κρίσιν ἰσθ. ἀ.

V. 453. V. περ ἀρούραις, et ἀκτῖνας. Nostr. Herm.

V. 459. V. ἦθεσιν, ἔν ποτε.

V. 472. V. ψάφον περ αὐτᾶς.

V. 499. V. δικαίαν.

V. 531. V. μυθήσαισθ', ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ εὗρ.

V. 583. B. ἐπέων, πρόςφατον Θήβᾳ ξεν.

PYTH. V. Uti superius verae non dubitataeque γνησιότητος, ita hoc apertissima mihi νοθείας signa et in fronte et tergo et calce referre videtur. Nimium loquitur poeta de arte sua, nimium laudat divitias, nimium aurigam, alia denique perversa et invenusta occurrunt, quae imitatorem, non Pindarum cecinisse arguant. Prorsus simile est carmen suppositis Isthm. 3. 4. et 5., quae spuria esse nullum dubium est.

V. 7. Vulg. τοί νιν.

V. 22. V. αἰδοιέστατον.

V. 32. V. post ἀειδόμενον colo posito.

V. 34. V. φιλεῖν. Nostr. Herm. Boeckh. Ego, ut in supposititio, posse et φιλεῖν legi puto. Nam inepta omnino haec omnia.

V. 45. V. δώδεκα δρόμων.

V. 48. V. δαιδάλματ᾽.

V. 51. V. τόσσ᾽ ἔχει.

V. 56. V. καθίσσαντο, μονότροπον φυτόν.

V. 64. V. μναμήιον.

V. 74. V. ἔμπας.

V. 92. V. τῷ καὶ Λακεδαίμονι ἐν τ᾽ Ἄργεϊ καί.

V. 97. V. γαρύειν τ᾽.

V. 103. V. Πολ. [ἐς] ἔρανον.

V. 105, 6. V. τεὰ Καρνεῖα.

V. 116. V. ἰχνίοντες.

V. 132. V. μεγάλαν δ᾽ ἀρετὰν δρανθεῖσαν ὕμνων θ᾽ ὑποχεύμασιν.

V. 135. V. ποι.

V. 159. V. τὸ λοιπόν, ὦ Κρονίδαι.

PYTH. VI. Et in hoc occurrit ἄρουρα Ἀφροδίτας ἢ Χαρίτων, uti in superiori, versu 32. Quod dogma ignorat verus Pindarus, qui habet tantum κᾶπον Χαρίτων, quibus imitator et Aphroditam addidit. Praeterea in fine quae leguntur, male composita sunt, et *mel* quoque ibi obvium, quod et alibi in supposititiis pari sensu legitur, et ἀμείβεσθαι vel de aequando vel superando usurpatur, ut nusquam in genuinis.

V. 4. V. ἐς ναόν.

V. 12. sqq. V. ἄνεμος — ἄξει — χεραδεῖ τυπτόμενον.

V. 20. V. τάν ποτ᾽.

V. 28. V. ἐγένετο.

V. 37. Post ἀπέριψεν interpunxit B. Vulg. post αὐτοῦ. In ἀπέριψεν autem hic non duplicatur ρ, quemadmodum nec in Aristophanis Thesmophoriazusis, pariter supposititia fabula, vs. 665. in v. διάριψον.

V. 46. V. πάτρωΐ τ᾽.

V. 50. V. ὀργαῖς ὃς εὗρες ἵππιον ἔσοδον ἁδόντι. Herm. emend.

PYTH. VII. v. 5. Omittit B. copulam τ᾽, quam habet Th.

V. 10. B. Ἄπολλον.

V. 18. Sic Boeckh. interpungit. At Heyn. et vulg. sic: χαίρω τι· τὸ δ᾽ ἄχνυμαι — cum puncto post ἔργα, quemadmodum et Thierschius. Sane neutrum perplacet. Parum enim est de victoria χαίρω τι, interrogatio autem huiusmodi paulo alienior a Pindarica poesi, et abundans in ea determinativum τόδε. Denique quid est aut esse possit ἀμείβεσθαι hoc loco sensuque?

V. 21. Vulg. divisim πὰρ μονίμαν.

V. 23. In postremis non intelligitur, quae sint τὰ καὶ τά, nec congruit medium φέρεσθαι. Sententia esse debebat: felicitas, cui invidetur, eo stabilior esse creditur. Pro hoc ait: felicitas, cui invidetur, idcirco stabilior, viro modo hoc modo aliud afferre dicitur. Et Scholiastes intelligit ἀγαθὰ καὶ κακά. Sic autem circulus oritur, a Pindaro longe alienus. Sin τὰ καὶ τὰ de bonis variis intelligas, dictionem nimis iusto ambiguam esse patet.

PYTH. VIII. v. 18. Post φίλτατον additum erat γ᾽.

V. 28. Heyn. ποίᾳ Παρνασσίᾳ.

V. 39. H. τὰ καὶ ἐν ἀνδρ.

V. 45. H. τὸ δ᾽ ἐν ποσί μοι ἴτω τρέχον τ. χρ. Herm. Boeckh. τράχον ἴτω, quemadmodum Aldus.

V. 48. H. ἰχνεύων.

V. 84. H. omittit τ᾽.

V. 94. H. πενταεθλίου.

V. 136. H. ἄνθρωποι. Singularem B. ex Plutarcho.

V. 144. H Πτόλει τε κάρρέτω.

Quomodo autem ἡσυχία v. 15. dici potest ὕβριν ἐν ἄντλῳ τιθέναι? Certe Iustitiae hoc opus, non tranquillitatis. Quis autem v. 9. est καιρὸς ἀτρεκής? Porro quid sibi vult sententia illa, quam vss. 17. 18. eloquitur: κέρδος etc.? Quis intelligitur sub illo μιν, quod vs. 21. legitur? Transitus porro v. 25. qui fit ad Aristomenem, plane mirus et abruptus. In sequentibus non minus mira dictio: ἁ νᾶσος ἔπεσεν οὐ Χαρίτων ἕκας. Deinde insula non dici potest θίγοισα Αἰακιδᾶν ἀρεταῖσι, quippe qui ex ipsa prodierant, et quasi eius filii erant. V. 39. τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει proprie vertenda forent: verum et inter viros insula splendet. Vult autem hoc: insula non solum heroas, sed etiam viros claros protulit. Quamquam ea ipsa oppositio nihili; nam et heroes isti viri fuerant. V. 45. redit illud καλῶν pro ἀέθλων, quod et alibi in supposititiis adhibitum. Idem recurrit infra v. 126. Quae autem dictio in his: τὸ ἐν ποσὶ χρέος ἴτω τρέχον ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ ἐμᾷ! V. 50. illud οὐ κατελέγχει plane simile illi in supposititio Isthm. III, 23. Deinde quid sibi vult v. 54. λόγον φέρεις? V. 80. στεφάνοισι βάλλω non apte dictum videtur, uti nec ἐφάψατο μαντευμάτων v. 86. Et omnino confusio est: quia mihi obvius fuit, et quia artem vaticinandi exercuit. V. 94. δόσις dicitur ἁρπαλέα. Porro illa v. 97. κατὰ τὶν ἁρμονίαν, et ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι, sive cum Mingarellio legas νέμομαι, pariter omnia abstrusa et perverse dicta. Et quid deinde Δίκα prope ahorum stans? Quae autem sequitur sententia plane nihili. Porro quae dictio: πολλοῖς et πέδ' ἀφρόνων vs. 105. aut praecedens: μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ! V. 110. Qui usus verbi βάλλων ὕπερθε! et, quae sequuntur ἄλλων δ' ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ καταβαίνει, qui capias, aut construas? Quomodo v. 115. dici potest Aristomenes Ἥρας ἀγῶνα δαμάσαι? Numquam profecto ὁ ἀγὼν superatur. Porro qui transitus ad praesentem victoriam v. 116.! ut nihil dicam de dictione in singulis. Nam et illa v. 124. κατὰ λαύρας ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι, tumore quasi torpent. Et vs. 120. ἔπαλπνος legitur, quemadmodum ἄλπνιστος in supposititio Isthm. V, 15. vocabulum nuspiam obvium. V. 126. denuo usurpat καλόν, ut supra v. 40. de victoria. Cf. Isthm. V, 19. ἁβρότατος ἔπι autem esse dicunt: *in laetitia*, certe singulari usu. Et v. 126. illud τι plane minuit rem, ut paene carpere videatur Aristomenem, ut qui hac victoria elatus altissima quaevis quaerat. Quod certe ineptissimum foret. Atque cum hoc nec concinunt, quae adduntur: ἔχων κρέσσονα πλούτου μέριμναν, quae sine dubio laudantia. Et sic et sequentia praeter necessitatem et plane ab re philosophatur. Quid autem est: τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; et quid ὄναρ σκιᾶς? certe haec omnia fluctuantia, nec firmum aliquem sensum praebent; praesertim quum sequentia tamen victori beatam vitam tribuant. In quibus genitivus ἀνδρῶν plane mirus. In fine σὺν praepositio ut male deest ante Δί, ita male addita ante Ἀχιλλεῖ. — Quae omnia faciunt, ut merito dubitaveris de huius carminis authentia.

PYTH. IX. v. 9. Heyn. ἐνεγκέ τε.

V. 18. H. κοῦφα.

V. 22. H. μιχθέντι.

V. 39. H. κεραΐζειν.

V. 63. H. ἦ ῥα — et v. 64. κεῖρεν.

V. 66. H. χλιαρὸν γελάξαις.

V. 86. H. χὤτι ποτ'.

V. 88. H. εἰ δέ γε χρὴ πάρ σ.

V. 108. H. αὐταῖς.

V. 154. H. ἀεί. Nostr. B. monente Hermanno.

V. 162. H. εὐκλεῖξεν.

V. 170. H. σύν τε δίκα.

V. 178. H. πάντεσσ'. B. πᾶσιν.

V. 182. H. παλαιῶν.

V. 219. H. πολλά μιν.

De authentia carminis, mirum sane est quod Pyth. IV. nihil de Apollinis cum Cyrena nuptiis commemoratur, nec quoquam legitur Apollo Chironis discipulus fuisse. Quid sibi porro velint quae leguntur vss. 135. sqq. de Iolao, Hercule, Iphicle, valde mirum, siquidem non de Thebis, sed de Cyrene sermo est.

PYTH. X. v. 1. Schmidius, Heynius vocativum habent: *Λακεδαῖμον*. Nostr. B. Th. Diss.

V. 4. B. *Ἡρακλεῦς*.

V. 5. H. *τί; κομπέω παρὰ καιρόν;*

V. 9. H. *ἐθέλοντες*. Nostr. B. et Thiersch.

V. 12. H. *Ἀμφικτυόνων*.

V. 18. H. *τεοῖσι μήδεσι τοῦτ' ἔπραξε*.

V. 23. H. *ὅπλοισιν θῆκε*. Nostr. Herm. ex Aldo.

V. 42. H. *οὔπω λαμβατὸς αὐτοῖς*.

V. 47. H. *εὕροις ἄν*.

V. 48. H. *θαυμαστάν*.

V. 56. H. *ὀρθιάν*.

V. 83. H. *ὥς τε*.

V. 91. H. *ἔν τε παλ*.

V. 94. H. *ἔχνιξέ γε φρ*.

V. 107. H. *ἀδελφεοὺς δέ τ' ἐπ*.

V. 110. H. *κεῖνται*.

Haec ode creditur antiquissima esse earum, quae exstant, siquidem cecinerit eam Pindarus, quum esset viginti annorum, 498 ante Chr.

PYTH. XI. v. 3. H. *Ἰνὼ δέ*.

V. 11. H. *μαντεῖον*.

V. 17. H. *κελαδῆτε*.

V. 22. H. *τρίτος*.

V. 32. *πόρεν'*.

V. 38. *λέχει δαμαλιζομέναν*.

V. 39. H. *ἐννύχιοι*.

V. 53. H. *ξένον, Στρόφιον, ἐξίκετο νέᾳ κεφαλᾷ, Παρνασσοῦ πόδα ναίοντ'· ἀλλά γε χρόνῳ σ. Ἄ.* [οδον.

V. 59. H. *κατ' ἀμευσίπορον τρί-*

V. 64. H. *συνέθεν*.

V. 66. H. *ἄλλοτ' ἄλλα χρὴ πρασ-*

V. 67. H. *Πυθιονίκῳ.* [σέμεν.

V. 71. H. *Ὀλυμπίᾳ τ'*.

V. 72. H. *ἔχον*.

V. 73. H. *γυμνοί*.

V. 83. H. *ἀμύνοντ' ἄτᾳ*.

V. 84. H. *ασυχά τε*.

V. 86. H. *μέλανος ἄν*.

V. 87. H. *θανάτου ἔσχεν*.

In hoc carmine digressio illa subitanea de Agamemnonis caede deque Oresta longe aliena ab re; plane merito ut se ipsum ideo poeta v. 58. corripiat. Quae autem a v. 63. sequuntur, ita sunt et avaritia foeda, et tumore plena, aegre ut queant pro vere Pindaricis haberi. Item quae ad finem philosophatur, qui probari possint in laudibus Thrasydaei? Quam ieiune dicta v. 80: *μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων*! et et ibidem quae sunt *ἀρεταὶ ξυναί*? Illa autem: *φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄτᾳ* plane sensu carent, et similiter illa: *μέλανα ἂν' ἐσχατιὰν* etc. quomodocumque constituas aut emendes. Quare spurium carmen videtur.

PYTH. XII, v. 20. H. *ἄνυσεν*.

V. 21. Legebatur *ἐναλίᾳ Σερίφῳ*, quod quoniam metro repugnaret, emendarat Hermannus: *εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ ταῖσί τε μοῖραν ἄγων*, i. e. Gorgonibus. Ex qua emendatione Boeckhius principium recepit, in sqq. vulgatam servavit: *εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων*, ut *λαοῖσι* tamquam disyllabum legeretur; quemadmodum et Thierschius habet. Id quod fieri posse nego. Quare aut Hermanni mihi emendatio reponenda videtur, aut *τοῖσι* legendum, ut intelligantur incolae, aut vulgata retinenda, ut prosodicum sphalma admisisse subsumatur poeta, quem Pindarum non fuisse, ex omni reliqua etiam carminis indole apparere videtur.

V. 24. Sic omnes codd., pro quo Boeckh. *Φόρκοιο μαύρωσεν γένος*, siquidem non possit genitivus in *οιο* apostrophum pati. Quod quin fieri licuerit non esse videtur quare existimemus, utut in epicis aut tragicis non factum sit. Ac si plura ex Pindaricis extarent, plura quoque fortasse extarent huius rei ususque exempla. Cf. ad Ol. VII, 2.

V. 44. *θάμα* Boeckhius, vulg. *θ' ἅμα*, uti pluribus aliis locis.

N E M E A.

NEM. I. v. 16. Vulg. ἔγειρε νῦν. Verum σπεῖρε et Scholiastes legisse videtur, et metro convenientius est. Habent Beckius, Boeckh. Th. et probavit Hermannus.

V. 35. Vulg. ἐσλό;.

V. 57. Heyn. ὥς τ' οὐ.

V. 59. H. ἀλλὰ θεῶν βασίλεια. Boeckh. ἀλλὰ θεῶν βασιλέα, uti et Thiersch. Nostram Hermannus pracivit.

V. 71. Eodem monente, βέλος pro δέος B. Th.

V. 78. Heyn. ἄθροοι σὺν ὅπλοις.

V. 99. H. μόρον.

V. 106. H. τὸν ἅπαντα χρόνον σχὶν ἀεὶ ἀσυχίαν, καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον.

V. 111. H. Δἰί.

Sed et in hoc quaedam occurrunt, quae praecipue in Pseudopindaricis obvia. Quo pertinet, ut alia taceam, illud τῶν τε καὶ τῶν v. 43., cuius quasi prototypon legitur Ol. II. 98., quod deinde imitatores perinepte saepe usurparunt. Cf. Pyth. VII. v. ult. Isth. V, 66. et al. Deinde Herculis laudes serpentes necantis, quum potius de leone victoria celebranda fuisset. Et v. 97. ὁ κόρος πλάγιος, coll. Isthm. III, 8. et ib. v. 4. Ol. XIII, 13. Et Herculis contra Gigantes victoria, cuiusmodi quid et Nem. VII, 133. commemoratur, res perquam obscura. Praeterea alia singularia. Nam quaenam sunt, quae v. 96. afferuntur monstra marina, quae vicerit Hercules? qualia et Nem. III, 40. leguntur. Cuiusmodi nihil Pindarus. Nam Iliad. v. 146. de uno tantum sermo est. Mira autem plane est str. β'. Ut valde de hoc quoque dubitandum videatur.

NEM. II. v. 6. Heyn. πρῶτον.

V. 25. H. παλαίφατον.

V. 36. H. ἀριθμῷ.

Et in hoc de futuris nimius pseudopoeta victoriis, quemadmodum Ol. XIII, 150. sqq. Et v. 16. pseudonymorum frequens illud ἐοικὸς legitur. Vss. autem 19. 20. sine omni probabili ratione Aeacidae afferuntur, quasi de Salamine, non de Athenis sermo sit. Cuius rei quodam modo fundus et origo perspicitur ex Isthm. V, 52., ubi ait idem fortasse Pseudopindarus: οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ἐμὸν ὕμνων γεύεται. Et similiter quare statim post Acharnae adferantur, nemo facile explicuerit. In fine vs. 37. τὸν ad Iovem volunt referri, et sane alius quispiam vix suppleri possit; nam ad ἀγῶνα plane referri nequit. Nemo autem non videt, Iovis commemorationem hoc loco nimis esse secundariam, ad quam relativum sine dubitatione referri possit. Quamobrem et Scholiasta haud parum ambigit. Verum ergo videtur, non esse Pindari hoc epinicium.

NEM. III, v. 11. Vulg. ἀεθλονικίας.

V. 19. Heyn. κοινώσομαι.

V. 25. H. ἐάν.

V. 30. H. ἐν βαθυπεδίῳ.
V. 40. H. ἐν πελάγεϊ ὑπερόχως· ἰδία τ' ἐρεύνασε.
V. 64. H. χαλκοτόξων.
V. 68. H. ἀλκὰν φρ.
V. 80. H. ἴσος ἀνέμοις.
V. 82. H. σώματα.
V. 84. H. ἀσθμαίνοντα.
V. 90. H. πρότερον.
V. 93. H. λιθίνῳ τ'.
V. 126. H. ἐν τ' ἀνδράσιν.
V. 139. H. πετανοῖς.

Neque hic cantus Pindarum sapit, sed alium quempiam magniloquum poetam imitatorem tumoris plenum, qui et nimius est in arte sua extollenda; et v. 36. Herculis columnas adducit, sed nullo plane sensu; et v. 40. Herculem facit beluas marinas vincentem, uti et factum Nem. I, 95. V. 59. Peleus dicitur sine exercitu Iolcum expugnasse. Stulta plane et imitatoris sequuntur v. 70. sqq. (Cf. Ol. II. 157.) Perverse autem omnia cumulantur v. 92. sqq. Deinde τέσσαρες ἀρεταὶ v. 130. quae sunt aut esse possunt? Et v. 134. μέλι carmen vocatur, ut et alibi in pseudonymicis. Cf. Ol. XI, 118. Isthm. V, 68. Denique de aquila et corvis quae in fine leguntur, inepta plane, et imitatio sunt illorum, Ol. II, 157. iam supra citatorum. Quibus argumentis et accedit metri mira ratio; paene ut non dubitandum sit, hic quoque spuria esse omnia.

NEM. IV. v. 4. H. θυγατέρες.
V. 7. H. τεύχει.
V. 15. H. Διΐ.
V. 41. H. καρτερός.
V. 66. H. duobus verbis: χαμαὶ πετοῖσαν.
V. 89. H. λατρίαν.
V. 95. H. Δαιδάλῳ.
V. 101. H. θρασεομαχᾶν.
V. 126. H. πάτραν νιν ἀκούομεν.
V. 131. H. ματρωΐ τ'.
V. 146. H. ὁ σὸς ἀείσατο, παῖ.
V. 148. H. ἄν τις τύχῃ.
V. 154. H. ἕλκει.

In hoc v. 52. ἔοικεν memorabile, quod crebro usurpant spuriorum auctores, et v. 54. τεθμός, (Conf. Olymp. XIII, 39. et 57.) et v. 68. Πότμος ἄναξ. In fine autem laudatur multum praeceptor pueri, quemadmodum et alibi in suppositis fieri solet. Praeterea in dictione multa obscura et absona, quae poetastrum aliquem, non Pindarum produnt. Cf. 129 — 140. et al.

NEM. V. v. 9. Schmidius Heyniusque νικῇ pro νικᾷ. Al. νίκῃ, al. νίκη, quod Herm. Thiersch. Boeckh.

V. 10. Vulg. puncto post στέφανον posito, deinde: οὔπω γένυς φαίνειν τ'. Verum schol. habet γένυσι φαίνειν, unde nostr. Herm. B. Thiersch.

V. 29. Heyn. ἀποινώσαις.
V. 33. H. ἀνθρώπων.
V. 36. H. μακρά μοι.
V. 38. H. ἐλαφράν.
V. 41. H. ἄειδεν.
V. 58. H. τοῦ δέ τ' ὀργάν.
V. 75. H. θεὰς.
V. 76. H. πιτνῶν.
V. 82. H. φίλησ'.
V. 84. H. τε κρατεῖ.
V. 92. H. δίδου.
V. 98. H. ἄνθεα ποιάεντα.

At v. 11. ὀπώρα vocatur μάτηρ οἰνάνθας, quum plane contra se res habeat, fere ut Ol. XIII, 13. ὕβρις κόρου μάτηρ pariter perverse vocatur; quam hypallagen esse credunt, ego dictionem sensu vere logico destitutam. — V. 18. θέσσαντο non iustum est vocabulum eo loco, quia de votis precibusque sermo est. Porro πίτνημι v. 20. legitur, frequens inprimis in suppositītiis. Cf. Isthm. IV, 80. Quare autem epodo. α' commemoret, quae ipse deinde silenda ait, non apparet. Vs. 40. πάλλονται inepte de volatu aquilarum usurpat. Iam autem quis non existimet post haec statim de magnis Aeacidarum rebus gestis acturum? Quid autem sequitur? Pelei nuptiae et Musarum de eius apud Acastum fatis cantus. Et v. 50. Acastus vocatur σκοπὸς Μαγνήτων, plane quasi σκοπὸς ubique possit pro rege usur-

pari, ideo quia Ol. VI. 100. Apollo vocetur *σκοπὸς Δάλου*. V. 54. *ἐπεί-ρα* non iustus videtur modus in mendacio. V. 59. Qui sint *αἰπεινοὶ λόγοι*, non apparet. V. 66. Neptunus vocatur *γαμβρὸς* Pelei, quod quidem per *σύγγαμβρος* explicant. In v. 69. paene crediderìs victoriam Isthmiacam velle canere poetam. V. 73. *πότμος* vocatur *συγγενής*, nullo sensu idoneo. In fine, v. 78 — 99. omnia aut corrupta aut perversa.

NEM. VI. v. 12. 13. H. *ἄντιν'*.

V. 25.26. H. *πέφαντ' οὐκ ἄμοιρος*.

V. 32. Apud H. abest *ἐλαίας*. Habet B. ex coni. Cf. 69. et 106.

V. 35. H. *Ἀγησιμάχῳ*.

V. 45. H. *μέγα εἰπὼν τύχεν ἄντα σκοποῦ. ὥτ' ἀπὸ τόξον ἱεῖσ' εὐθὺν ἐπὶ τοῦτον ἄγε, Μοῖσ', οὖρον ἐπέων εὐκλέα*.

V. 51. H. *λόγιοι*.

V. 69. Apud H. abest *Κρεοντίδαν*, quod addidit B. ex Scholiasta.

V. 73. H. *ἔρειψ'*.

V. 86. H. *δέ σφι νεῖκος ἔμπεσ', Ἀχιλλεὺς χαμαὶ κάββαλ' ἀφ' ἁρμάτ.*

V. 89. H. *αἰχμᾷ*.

V. 91. H. *καὶ τόνδε μέν*.

V. 99. H. *ἔβαν*.

V. 100. In H. abest *γ'*.

V. 103. H. *Ἀλκιμίδας τό γ'*.

V. 105. H. *κλειτᾷ γενέᾳ*.

V. 106. H. *σέ τ' ἐνόσφισε Τιμίδαν*. Nostr. B. ex Schol.

V. 110. H. *χερῶν*.

In initio v. 4. non apparet, quid sibi velit *πᾶσα*, aut quid *δύναμις κεκριμένα*. Porro v. 8. ad *νόον* male additur *μέγαν*. Denique *φύσιν* quomodo comparari possunt aliquatenus homines diis? Et tota illa divisio v. 1. per *ἕν, ἕν* facta contra linguae genium esse videtur. Similiter v. 14. 15. *τεκμαίρει τὸ συγγενὲς ἰδεῖν* dictio nihili, nec cum praecedentibus conveniens; et item v. 20. 21. *σθένος μάρπτειν*. Et v. 36. *ὑπέρτατος* loco *τοῦ πρεσβύτατος*. *Sicque et in sequentibus pleraque aut abstruse dicta* aut merae imita*tiones sunt locorum* Pindaricorum *aut repetitiones* suppositiliorum. Nec in fine omittitur Melesiae laus. Ut nec hoc genuinum videatur.

NEM. VII. v. 1. *πάρεδρος*. — V. 8. *πότμῳ ζυγόν*. — V. 18. *ταί*. — V. 23. *εὕρῃ τις*. — V. 26. B. *βλάβεν*. — V. 27.28. B. *θάνατον πάρα θαμά*. — V. 29. H. *πλέον*. — V. 32. H. *ψευδέεσσίν οἱ ποτανᾷ μαχανᾷ*. — V. 36. B. *ἓ τὰν ἀλ. ἰδέμεν*. H. *εἰδέμεν*. — V. 41. H. *ξανθῷ Μενέλα*. — V. 48. H. *βοᾷ θοὼν· τοὶ γὰρ μέγαν*. — V. 50. H. *ἔμολον*. — V. 54. H. *ἅμαρτεν, ἵκοντο δ' εἰς Ἔφυραν πλαγχθέντες*. — V. 59. B. *κτέαν' ἄγων*. — V. 70. B. *εὐώνυμον ἐς δίκαν*. Ceterum antiquitus interpungebatur post *εὐώνυμον*. V. 83. H. *οὐδ' ἔχω*. — V. 87. H. *ἀραμένῳ*. — V. 88. H. *σύνεσις οὐκ ἀποβλέπει*. — V. 89. Pro *σκοτεινόν*, quod per metrum probari nequit, Boeckhius proposuit *κοτεινόν*, quod Thierschius in textum recepit. Ego sphalma prosodicum admissum reor a Pseudopindaro. — V. 96. H. *καὶ* ante *προξενίᾳ*. — V. 102. H. *ψέγιεν*. — V. 106. H. *ἐξέπεμψας*. — V. 111. H. *εἴ τί περ ἂν ἀερθ*. — V. 114. H. *ἀναβάλλεο*. — V. 119. H. *ὕμνων θρόον*. — V. 120. H. *ἀσυχῇ*. — V. 122. H. *θευμερᾷ*. — V. 125. H. *ἐμᾷ μέν*. — V. 128. H. *ἀνήρ, τί φ*. — V. 129. 130. H. *φιλήσαντά γ' ἀτενεῖ, γείτονι*; — V. 131. H. *ἂν ἔχοι*. — V. 132. H. *ἐθέλει*. — V. 140. H. *Ἥραν*. — V. 146. H. *γήρᾳ*. — V. 152. *ἔπεσσι· ταῦτα*.

V. 153. H. *τέτρακις*.

V. 155. H. *μαψιλάκας*.

Hoc carmen eiusdem videtur, cuius praecedens. Cf. v. 7 — 9. cum VI, 2 — 7. Inepta autem Ilithyiae invocatio in epinicio. Et v. 16. occurrit *μελίφρων αἰτία*, uti et alibi in suppositiis *μέλι* de carmine. Et nimius hic quoque poeta de arte sua, et quae leguntur v. 28 — 30. similia fere illis, quae Isthm. IV, 57 — 66. et *ποτανᾷ γε μαχανᾷ* v. 31. idem cum Pyth. VI, 47. *ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ ἐμᾷ*, quippe ab eodem profectum. Et sic non dubium, plurima praeter haec manca reperturum et in hoc, qui plura quaesierit. Nam

[t]orum nec ullum a vero Pindaro [f]ar profectum.

NEM. VIII. v. 3. H. παρθενί- καὶ παίδων ἐφ. βλεφ. — V. 4. ἐν' ἀγκάς. — V. 17. 18. H. πεί- ρθαι ἄξιαις. — V. 22. H. γουνά- ι. — V. 26. H. Δείνιδος. — V. H. λυγρῷ ἐν νείκει. — V. 50. H. λεμιζόμενοι. — V. 53. H. πολυ- ρόροισιν ἐν. — V. 69. 70. 71. H. ὕδρον ἄϊσσει σοφοῖς — ὑγρὰν. — . 83. H. ἐπ' ἀοιδαῖς.

Sed ea, quae v. 4. 5. leguntur, inconcinna et inepta videntur, et similiter quae in fine strophae. Et item v. 14. λιτάνευον ἰδεῖν. Et v. 25. Λυδία μίτρα καναχηδὰ πεποικιλμένα de carmine, et paullo post πατρὸς Νεμεαῖον ἄγαλμα Quid autem v. 28. seq. de ὄλβῳ et de πλούτῳ Κινύρα dicere orditur? Quid v. 32. tam magna molitur dicere? Et quae sequuntur, quomodo logice cohaerent? Quo refertur illud ἅπτεται v. 37. et κεῖνος v. 39.? Quomodo eum, qui minus exercitatus est in dicendo, λάθα dici potest κατέχειν ἐν λυγρῷ νείκει, uti fit v. 42.? Et v. 47. φόνῳ π[άλαισιν] quae dictio! Quid v. 55. tantum de maledicentia, quid autem v. 63. de sua continentia loquitur? V. 70. ὑγρὸν epitheton ad aethera plane mirum. Et quo referatur ἀνδρῶν v. 70.? Quid τέρψις v. 74. et πίστις v. 75.? Et pariter reliqua abstrusa et obscure dicta usque ad fin.

NEM. IX. v. 32. H. πατρίων. — V. 37. ἀνδροδάμαν τ'. — V. 41. Apud H. desunt δὴ τόθεν. — V. 43. H. στρατὸν ἄγαγον. — V. 79. H. ὑπόκρυφα.

Carmen hoc non Nemeacam, sed Sicyonensem victoriam celebrat.

Mira in hoc: v. 5. νενίκανται θύραι, et v. 10. αὐδὰν μανύει, et v. 17. καύχαις de victoriis aut praeclare factis, et v. 23. ἐπασκήσω ἥρωα τιμαῖς. V. 37. egregius fit saltus, nulla ratione excusandus. V. 54. νόστον ἐρυσσόμενοι quid sit, aegre interpreteris. V. 66. alius fit saltus ab Amphiarai interitu ad Poenorum bellum Siciliae imminens, qui saltus et augetur addito ταύταν ad πεῖραν, quod plane non habet quo referatur. Qui autem dicere potest poeta: ἀναβάλλομαι v. 69., quasi ipse aliquid posset in his? V. 85. quae sit κείνα θεός, merito quaeras. Nimis enim remota αἰδὼς v. 79. In sequentibus v. 89. etc. mira constructio: παῦροι δυνατοὶ βουλεῦσαι τρέψαι. V. 101 — 103. promittit se alia Chromii facta elocuturum; quare autem non statim ea persequitur? V. 105. σὺν τε δίκα plane abundant. V. 128. ἀρετά, ut saepius in Pseudopindaricis, de ipsa victoria usurpatur. Denique quid sibi velit cum his: ὑπὲρ πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, aegre dixeris. Thierschius: Lass, ich fleh', uns diese Verherrlichung durch Huldinnen erheben, und mehr denn Andrer Lied mein Wort den Sieg Ruhmnähren, nächsthinschleudernd zum Kampfspiel der Musen. Alii malunt legi νικᾶν, et ad πολλῶν referri.

NEM. X. v. 1. H. ἀγλαοθώκων. — V. 8. H. πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν. Nostram Hermannus proposuit. Boeckhius: πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ τὰ κατῴκισεν etc. Thiersch. πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ καλὰ ᾤκισεν ἅ. ex em. Pauwii. — V. 27. Apud H. deest χ', quod addidimus. Boeckh. καί οἱ. Thiersch. ἔν τ' ὄψιν. — V. 42. H. ποτὶ θυσίαν. — V. 57. 58. H. γνώτ' ἀείδω θεῷ τε χ' ὥςτις. — V. 69. H. et hic et supra Θειαῖε. — V. 76. H. ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προίτοιο θάλησεν. — V. 92. H. ξεινίαν παρὰ Παμφάῃ. — V. 113. H. αἰχμᾷ. — V. 129. H. ἀνίσχασαν. — V. 140. H. φρίσσοντ' ἀναπνοὰς κίχεν. — V. 141. H. δέ. — V. 153. H. ἔσταξ' ἥρως. — V. 157. H. ἐθέλεις, omisso κατοικῆσαι, quod deest in cd., suppletum e coni. ab Er. Schmidio, et receptum a Th. — V. 159. H. ἔστι σοι τούτων λ. — V. 170. H. χαλκεομίτρα.

Ceterum hoc carmen, uti videtur, victoriam celebrat Argis in Heraeis reportatam, nec inter Nem

numerandum est. Continet autem bene multa, quare spurium habeatur. Primum enim iam perversum, quod Argos v. 1. Danai urbs dicitur, non Iunonis, aut quod Iuno post Danaum nominatur. V. 4. rursus ἀρεταί de victoriis, et φλέγεται de splendore. V. 13. Minerva dicitur Diomedem deum reddidisse, quod numquam factum. V. 20. nullius idonei sensus sunt τοῦτον κατέφανε λόγον; et quae sequuntur, perobscure dicta. V. 24. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος necessario intelligendus ipse Amphitruo per dictionis rationem, quum velit poeta intelligi Iovem. Atqui Iupiter non dicendus ὄλβῳ φέρτατος, siquidem ea dictio magis in homines cadere possit, non Iovem summum. V. 31. absonum est, quod post commemoratum Herculis p..tum, statim eius cum Heba matrimonium adiicitur. Praeterea v. 47. τύχᾳ μολὼν et in sqq. Μοίσαισιν ἔδωκ' ἀρόσαι mire dicta. V. 61. obviam ille τεθμός, qui crebro in suppositis. V. 73. quae sequuntur, perobscura et contorta. V. 87. sqq. plane singularis constructio: ὃν Κλείτωρ etc. ἔθηκε νικᾶσαι δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε σθένει. Et sic alia. In fine autem mirum, quod non redit poeta ad Thiaeum, sed desinit in Tyndaridis.

NEM. XI. v. 4. H. ἀγλαῷ σκάπτῳ. — V. 17. H. μορφᾷ. — V. 43. H. λίαν pro μάν. — V. 45. H. χαλκεντέων. — V. 51. περιόδοις. — V. 54. H. οὕτω σθένος.

Huius utut satis bellum videatur principium, statim tamen epodo I. incurrunt, in quibus offendas, velut illa in fine eius ad modestiam adhortatio, quae hic non est loci, et v. 20. θνατὰ μέλη περιστέλλων, et in seqq. γᾶν ἐπιεσσόμενος, quae profecto non sunt Pindarica. V. 24. et seqq. crediderís sequi debere Arcesilae laudes, at sequuntur Aristagorae. V. 28. sqq. parentes Aristagorae inepte reprehenduntur, quod non passi fuerint filium et in Olympicis Pythicisque virium periculum facere, et inepte iurat poeta, futurum fuisse, ut victor inde evaderet. Quae autem v. 35. adduntur, valde abundant, deque vera aptius dicerentur, quam de cogitata victoria, de qua in v. 33. desinendum erat. V. 41. καταμεμφθέντα ἰσχὺν non conveniebat in Aristagoram, qui voluerat ad Olympia accedere, retentus a parentibus; quemadmodum nec postrema, θυμὸς ἄτολμος ἐών. Quomodo autem cum his sequentia concinant, non apparet. Et ad εὐμαρὶς ἦν merito quaeras, quo tempore? Quae porro v. 50. seqq. eloquitur, multifariam et in aliis Pseudopindaricis decantantur. Denique quid sibi velit cum his, quae in postremis addit, nullus dixerim, in quibus parum abest, quin Aristagoram ab aliis victoriis persequendis dehortetur; quod quam parum concinat cum vs. 40. seqq. facile quisque videt.

ISTHMIA.

ISTHM. I. v. 9. H. ἀμφιρύτῳ. — V. 34. H. ὁπότε δίσκοις ἴεν. — V. 35. H. πένταθλον ἔτ', ἀλλ'. — V. 39. H. Εὐρώτα. — V. 58. H. ἀρετὰ κατάκειται. — V. 74. H. δέχεται. — V. 92. H. Πυθόθεν.

V. 4. quid sibi volunt ἐν ᾧ κέχυμαι? Quid autem omnino commemorat illum alterum hymnum, quem scribere exorsus fuerat? V. 14. plane superflua et sine fructu fit Herculis mentio. Nam sequuntur non Her-

culis, sed Castoris et Iolai laudes. V. 18. 19. mira constructio in particulis τὸ μὲν et ἄνια τε. V. 39. in verbis παρ' Εὐρώτα πέλας certe πέλας abundat. Quomodo autem v. 51. Orchomenos πατρῴα ἄρουρα civis Thebani dici potest? Et v.55. ille πότμος συγγενὴς redit, quem vidimus Nem. V, 73. carmine pariter pseudonymo. V. 57. et 61. duplex obvium φέρειν utroque loco non sane apte usurpatum. Deinde quid est v. 58. εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργὰν etc. sive cum Heynio legas κατὰ κεῖται? sive εἰ δ' ἀρετὰ nominativo? Hoc certum, ἀρετὰν et hic de victoria capiendum esse, uti paene semper in Pseudopindaricis. Ceterum cf. Isthm. V, 21. — V. 64. et redit καλόν. Et v. 69. 70. sententia plane inutilis. Et v. 76. solemne illud suppositiorum ἔοικεν legitur, quod paene certum ubique suppositionis signum habendum. Ceterum hic inepte repetitur, quod iam v. 44. sqq. elocutus est. Et v. 77. ἀμειβομένοις, pariter adamatum suppositorum auctoribus. Et εὐεργέτας ἁρμάτων ἱπποδρόμιος inepte vocatur Neptunus. V. 84. συμβάλλομαι plane miro sensu usurpatur. V. 94. φράξαι χεῖρα ἔρνεσι pariter mira dictio. Denique postrema plane perversa et obscura. Quid enim sibi volunt: ἄλλοισι ἐμπίπτων?

ISTHM. II. v. 2. H. ὅσοι χρ. — V. 12. H. μελίφθογγοι. — V. 16. H. ῥῆμα τῆς ἀλαθείας ἄγχιστα β. — V. 18. H. θ' ἅμα. — V. 22. H. κόμαν. — V. 33. H. νώμ' ἀπ. — V. 39. H. πιτνάντα.

In hoc carmine v. 20. transitus fit, qui plane nec transitus nec adeo saltus vocari potest. Qui autem omnino principium cohaereat cum Xenocratis victoria, non apparet. V. 34. ὄντα necessario ad Nicomachum aurigam referendum, cuius nimiae laudes sequuntur, quum Xenocrates potius laudandus sit. Et quid sibi volunt v. 37. παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον? V. 53. quomodo ἀεργὰ dici potest γλυκεῖα? et v. 59. quid esse possint οὐδὲ οὖρος ὑπέστειλ' ἱστίον ἐμπνεύσαις ἀμφὶ τράπεζαν? et quid sibi volunt in sequentibus Phasis et Nilus una cum θερείαις et ἐν δὲ χειμῶνι? quae distinctio plane nihili hoc loco. In postremis superflua est ad Thrasybulum adhortatio, et v. 67. propria laus. Denique in fine plane inexspectato choragum alloquitur, postquam per omne carmen ad Thrasybulum locutus fuerat. — Sine dubio Thrasybulus patri voluerat hoc epinicion fieri, quod tamen non Pindarus, sed alius quispiam composuit.

ISTHM. III. v. 15. H. ἀέθλων. V. 27. H. διέστιχον.

Hoc quoque spurium esse non dubitato. Cf. v. 2. εὐτυχήσαις σὺν ἀέθλοις, et v. 3. κατέχει κόρον, et v. 5. εὐλογίαις μεμίχθαι, et v. 8. ζώει ὄλβος, et ibid. πλαγίαις φρένεσσιν, et v. 14. βαστάσαι de laudando, et v. 22. ἀνδρῶν ἀρετὰ σύμφυτος, et v. 27. διέστειχον τετραορίαν πόνοις, quae omnia ita sunt comparata, ut Pindari esse dici nequeant.

ISTHM. IV. v. 31. H. ἄτε φοινικίοισιν ἄνθησαν. — V. 42. H. κ' εἰν γουνοῖς. — V. 55. H. τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος. Nostr. ex Aldo Herm. B. Th. — V. 57. H. ἔσφαλλε. — V. 77. H. εἰκὼς — θηρῶν. — V. 86. H. αἰχμᾷ. — V. 109. H. τίκεν οἱ Κρεοντίς. — V. 120. H. παίδων τὴν τρίταν. — V. 124. H. ἀποστάζων.

Neque hoc γνήσιον. Cf. v. 1. θεῶν ἕκατι, et v. 2. μυρία κέλευθος, et v. 5. ἀρεταὶ de victoriis, et v. 7. θνατὸν τοῦ βίου τέλος, et v. 9. πάντας ἀνθρώπους, et v. 14. ὀρφανοὶ ὕβριος, et v. 15. μαρτύρια ἄηται, et v. 16. ζώων τε φωτῶν, et v. 21. infinitivus σπεύδειν, et tota ea sententia; et v. 36. τόνδε θαυμαστὸν ὕμνον, et v. 38. φάμα ἐν ὕπνῳ πέσεν, et v. 46. ὤπασεν τοιάδε φύλλ' ἀοιδᾶν τῶν τότ' ἐόντων, et v. 61. ἔχει, quum debeat imperfectum esse, et v. 67. λοιποῖς ἀθύρειν, et v. 81. ἀλώπηξ ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει ὑπ-